

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-89-12

Druk nr 812
Warszawa, 11 października 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

„17a) zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego – decyzja administracyjna wydana przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego lub określony w ustawie organ samorządu terytorialnego, uprawniająca przewoźnika drogowego do wykonywania krajowego transportu drogowego;”,

b) pkt 19a otrzymuje brzmienie:

„19a) formularz jazdy – dokument wydawany na podstawie art. 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 88, z późn. zm.) oraz na podstawie umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (Umowa Interbus), sporządzonej w Brukseli dnia 11 grudnia 2000 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 114, poz. 1076);”,

c) w pkt 22:

– uchyla się lit. b – f,

– lit. l otrzymuje brzmienie:

„l) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006,”,

– po lit. x dodaje się lit. xa w brzmieniu:

„xa) ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. Nr 30, poz. 151, z późn. zm.⁴⁾,”;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Podjęcie i wykonywanie krajowego transportu drogowego, z wyjątkiem działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 3 i 4, wymaga uzyskania zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, na zasadach określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającym wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającym dyrektywę Rady 96/26/WE, zwanym dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1071/2009”.

2. Podjęcie i wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego wymaga uzyskania odpowiedniej licencji wspólnotowej, na zasadach określonych w:

1) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia

- 21 października 2009 r. dotyczącym wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych, zwanym dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1072/2009”;
- 2) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 561/2006, zwanym dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1073/2009”.
3. Podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie krajowego przewozu osób:
 - 1) samochodem osobowym,
 - 2) pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą,
 - 3) taksówką– wymaga uzyskania odpowiedniej licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego.
 4. Podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy wymaga uzyskania licencji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy.
 5. Zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego udziela się na czas nieoznaczony.
 6. Licencji, o których mowa w ust. 3 i 4, udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 2 lata i nie dłuższy niż 50 lat, uwzględniając wniosek

strony.

7. Udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana oraz zawieszenie lub cofnięcie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego następuje w drodze decyzji administracyjnej.
8. Organem właściwym w sprawach udzielenia, odmowy udzielenia, zmiany oraz zawieszenia lub cofnięcia zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego jest:
 - 1) starosta właściwy dla siedziby albo miejsca zamieszkania przedsiębiorcy;
 - 2) Główny Inspektor Transportu Drogowego, w przypadku ubiegania się o licencję wspólnotową, jeżeli przedsiębiorca nie występował o wydanie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego przez organ, o którym mowa w pkt 1.
9. Udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana, zawieszenie lub cofnięcie licencji następuje w drodze decyzji administracyjnej.
10. Organem właściwym w sprawach udzielenia, odmowy udzielenia, zmiany lub cofnięcia:
 - 1) licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób samochodem osobowym, pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą lub licencji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy jest starosta właściwy dla siedziby albo miejsca zamieszkania przedsiębiorcy;

- 2) licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką:
 - a) na obszar, o którym mowa w art. 6 ust. 4 pkt 1, jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta,
 - b) na obszar, o którym mowa w art. 6 ust. 4 pkt 2, jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy dla siedziby albo miejsca zamieszkania przedsiębiorcy,
 - c) na obszar, o którym mowa w art. 6 ust. 4 pkt 3, jest Prezydent miasta stołecznego Warszawy;
 - 3) licencji wspólnotowej jest Główny Inspektor Transportu Drogowego.”;
- 3) po art. 5 dodaje się art. 5a – 5c w brzmieniu:
- „Art. 5a. Przedsiębiorcy udziela się zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, jeżeli:
- 1) spełnia wymagania określone w rozporządzeniu (WE) nr 1071/2009;
 - 2) przedsiębiorca osobiście wykonujący przewóz, zatrudnieni przez przedsiębiorcę kierowcy, a także inne osoby niezatrudnione przez przedsiębiorcę, lecz wykonujące osobiście przewóz na jego rzecz, spełniają wymagania określone w przepisach ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami oraz innych przepisach określających wymagania w stosunku do kierowców;
 - 3) zatrudnieni przez przedsiębiorcę kierowcy, a także inne osoby niezatrudnione przez przedsiębiorcę, lecz wykonujące osobiście przewóz na jego rzecz, nie byli skazani prawomocnym wyrokiem za przestępstwa umyślne przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, mieniu, wiarygodności dokumentów

lub środowisku.

Art. 5b. Przedsiębiorcy udziela się licencji wspólnotowej, jeżeli:

- 1) posiada zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego;
- 2) spełnia wymóg zdolności finansowej, o której mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, dla każdego pojazdu samochodowego zgłoszonego we wniosku o udzielenie licencji wspólnotowej;
- 3) przedsiębiorca osobiście wykonujący przewóz, zatrudnieni przez przedsiębiorcę kierowcy, a także inne osoby niezatrudnione przez przedsiębiorcę, lecz wykonujące osobiście przewóz na jego rzecz, spełniają wymagania określone w przepisach ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami oraz innych przepisach określających wymagania w stosunku do kierowców;
- 4) zatrudnieni przez przedsiębiorcę kierowcy, a także inne osoby niezatrudnione przez przedsiębiorcę, lecz wykonujące osobiście przewóz na jego rzecz, nie byli skazani prawomocnym wyrokiem za przestępstwa umyślne przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, mieniu, wiarygodności dokumentów lub środowisku.

Art. 5c. 1. Przedsiębiorcy udziela się licencji, o której mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1 i 2 oraz ust. 4, jeżeli:

- 1) członkowie organu zarządzającego osoby prawnej, osoby zarządzające spółką jawną lub komandytową, a w przypadku innego przedsiębiorcy – osoby prowadzące działalność gospodarczą, spełniają wymogi dobrej reputacji;

wymóg dobrej reputacji nie jest spełniony lub przestał być spełniany przez te osoby, jeżeli:

- a) zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwa umyślne: karne skarbowe, przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, mieniu, obrotowi gospodarczemu, wiarygodności dokumentów, środowisku lub warunkom pracy i płacy albo inne mające związek z wykonywaniem zawodu,
 - b) wydano w stosunku do tych osób prawomocne orzeczenie zakazujące wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego;
- 2) przynajmniej jedna z osób zarządzających przedsiębiorstwem lub osoba zarządzająca w przedsiębiorstwie transportem drogowym legitymuje się certyfikatem kompetencji zawodowych;
- 3) posiada sytuację finansową zapewniającą podjęcie i prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego określoną dostępnymi środkami finansowymi lub majątkiem w wysokości:
- a) 9.000 euro – na pierwszy pojazd samochodowy przeznaczony do transportu drogowego,
 - b) 5.000 euro – na każdy następny pojazd samochodowy,
 - c) 50.000 euro – przy wykonywaniu transportu drogowego w zakresie, o którym mowa w art. 5 ust. 4;

- 4) przedsiębiorca osobiście wykonujący przewóz i zatrudnieni przez przedsiębiorcę kierowcy, a także inne osoby niezatrudnione przez przedsiębiorcę, lecz wykonujące osobiście przewóz na jego rzecz, spełniają wymagania określone w przepisach ustawy, przepisach ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami oraz w innych przepisach określających wymagania w stosunku do kierowców;
 - 5) zatrudnieni przez przedsiębiorcę kierowcy, a także inne osoby niezatrudnione przez przedsiębiorcę, lecz wykonujące osobiście przewóz na jego rzecz, nie byli skazani prawomocnym wyrokiem za przestępstwa umyślne przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, mieniu, wiarygodności dokumentów lub środowisku;
 - 6) posiada tytuł prawny do dysponowania pojazdem lub pojazdami samochodowymi spełniającymi wymagania techniczne określone przepisami prawa o ruchu drogowym, którymi transport drogowy ma być wykonywany.
2. Wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 4 – 6, nie stosuje się wobec przedsiębiorcy wykonującego transport drogowy wyłącznie w zakresie, o którym mowa w art. 5 ust. 4.
 3. Posiadanie sytuacji finansowej zapewniającej podjęcie i prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego potwierdza się:
 - 1) rocznym sprawozdaniem finansowym;

2) dokumentami potwierdzającymi:

- a) dysponowanie środkami pieniężnymi w gotówce lub na rachunkach bankowych lub dostępnymi aktywami,
- b) posiadanie akcji lub udziałów lub innych zbywalnych papierów wartościowych,
- c) udzielenie gwarancji lub poręczeń bankowych,
- d) własność nieruchomości.

4. Przy ocenie sytuacji finansowej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, stosuje się kurs średni ogłaszany przez Narodowy Bank Polski, obowiązujący w ostatnim dniu roku poprzedzającego rok, w którym ocena ta jest dokonywana.”;

4) w art. 6 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) spełnia wymagania określone w art. 5c ust. 1 pkt 1 i 6;”;

b) w pkt 2 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) spełniają wymagania określone w przepisach ustawy i w przepisach ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami,

b) nie byli skazani prawomocnym wyrokiem za przestępstwa, o których mowa w art. 5c ust. 1 pkt 5, a ponadto za przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu oraz przeciwko wolności seksualnej i obyczajności;”;

5) art. 7 i art. 8 otrzymują brzmienie:

„Art. 7. 1. Zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji wspólnotowej udziela się na wnioszek przedsiębiorcy złożony na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu

elektronicznego, po uiszczeniu opłat, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 i 11.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego adres i siedzibę albo miejsce zamieszkania;
- 2) numer w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) albo w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS);
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 4) określenie rodzaju i zakresu transportu drogowego;
- 5) określenie rodzaju i liczby pojazdów samochodowych, które przedsiębiorca będzie wykorzystywał do wykonywania transportu drogowego;
- 6) imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz numer certyfikatu kompetencji zawodowych osoby zarządzającej transportem;
- 7) określenie liczby wypisów z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub z licencji wspólnotowej;
- 8) w przypadku licencji wspólnotowej – określenie czasu, na który ma być ona udzielona.

3. Do wniosku o udzielenie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego należy dołączyć:

- 1) kopię certyfikatu kompetencji zawodowych osoby zarządzającej transportem;
- 2) informację z Krajowego Rejestru Karnego

dotyczącą osoby będącej członkiem organu zarządzającego osoby prawnej, osoby zarządzającej spółką jawną lub komandytową, a w przypadku innego przedsiębiorcy – osoby prowadzącej działalność gospodarczą;

- 3) informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą osoby zarządzającej transportem;
- 4) oświadczenie osoby uprawnionej na podstawie umowy do wykonywania zadań zarządzającego transportem w imieniu przedsiębiorcy, że spełnia warunki, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. c rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, oraz informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą tej osoby;
- 5) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009;
- 6) oświadczenie przedsiębiorcy, że dysponuje bazą eksploatacyjną, o której mowa w art. 5 lit. c rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, wraz ze wskazaniem adresu bazy;
- 7) oświadczenie o zamiarze zatrudnienia kierowców spełniających warunki, o których mowa w art. 5a pkt 2 i 3, lub oświadczenie o zamiarze współpracy z osobami niezatrudnionymi przez przedsiębiorcę, lecz wykonującymi osobiście przewóz na jego rzecz, spełniającymi warunki, o których mowa w art. 5a pkt 2 i 3;
- 8) dowód uiszczenia opłaty za wydanie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika

drogowego i wypisów z tego zezwolenia.

4. Do wniosku o udzielenie licencji wspólnotowej należy dołączyć:
 - 1) kopię zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego;
 - 2) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009;
 - 3) kopię certyfikatu kompetencji zawodowych osoby zarządzającej transportem, wskazanej we wniosku o udzielenie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego;
 - 4) oświadczenie o zamiarze zatrudnienia kierowców spełniających warunki, o których mowa w art. 5b pkt 3 i 4, lub oświadczenie o zamiarze współpracy z osobami niezatrudnionymi przez przedsiębiorcę, lecz wykonującymi osobiście przewóz na jego rzecz, spełniającymi warunki, o których mowa w art. 5b pkt 3 i 4;
 - 5) dowód uiszczenia opłaty za wydanie licencji wspólnotowej i wypisów z tej licencji.
5. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest składany w postaci dokumentu elektronicznego, załączniki, o których mowa w ust. 3 i 4, składa się również w postaci elektronicznej.
6. Audytorem lub odpowiednio upoważnioną osobą do poświadczenia rocznych sprawozdań finansowych, o której mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, jest biegły rewident w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r.

o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223, z późn. zm.⁵⁾).

7. Wymóg dobrej reputacji, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, nie jest spełniony lub przestał być spełniany przez osoby, o których mowa w ust. 3 pkt 2 – 4, jeżeli:
 - 1) zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwa umyślne w dziedzinach określonych w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009;
 - 2) nałożono na nie co najmniej dwukrotnie w okresie dwóch lat sankcje za naruszenie obowiązujących przepisów krajowych w zakresie określonym w załączniku nr IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009;
 - 3) wydano w stosunku do tych osób prawomocne orzeczenie zakazujące wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego.
8. Po uzyskaniu zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego przedsiębiorca przedkłada do organu, o którym mowa w art. 5 ust. 8, wykaz pojazdów wraz z kserokopiami krajowych dokumentów stwierdzających dopuszczenie pojazdów do ruchu drogowego, a w przypadku gdy przedsiębiorca nie jest właścicielem tych pojazdów, również dokument potwierdzający prawo do dysponowania nimi.
9. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, 6 i 7 oraz ust. 4 pkt 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych

zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

- Art. 8. 1. Licencji, o których mowa w art. 5 ust. 3 i 4, udziela się na wniosek przedsiębiorcy złożony na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego, po uiszczeniu opłaty, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:
- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego adres i siedzibę albo miejsce zamieszkania;
 - 2) numer w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) albo w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS);
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
 - 4) określenie rodzaju i zakresu transportu drogowego, a w zakresie transportu drogowego taksówką – także obszaru wykonywania przewozu;
 - 5) określenie czasu, na który licencja ma być udzielona;
 - 6) określenie rodzaju i liczby pojazdów samochodowych, które przedsiębiorca będzie wykorzystywał do wykonywania transportu drogowego – w przypadku wykonywania transportu drogowego w zakresie, o którym

mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1 i 2;

- 7) określenie liczby wypisów z licencji – w przypadku wykonywania transportu drogowego w zakresie, o którym mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1 i 2.
3. Do wniosku o udzielenie licencji, o której mowa w art. 5 ust. 3 i 4, należy dołączyć:
- 1) kopię certyfikatu kompetencji zawodowych osoby zarządzającej transportem;
 - 2) oświadczenie członków organu zarządzającego osoby prawnej, osoby zarządzającej spółką jawną lub komandytową, a w przypadku innego przedsiębiorcy – osoby prowadzącej działalność gospodarczą, że spełnia wymóg dobrej reputacji, o którym mowa w art. 5c ust. 1 pkt 1;
 - 3) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 5c ust. 1 pkt 3;
 - 4) oświadczenie o zamiarze zatrudnienia kierowców spełniających warunki, o których mowa w art. 5c ust. 1 pkt 4 i 5 lub w art. 6 ust. 1 pkt 2, albo oświadczenie o zamiarze współpracy z osobami niezatrudnionymi przez przedsiębiorcę, lecz wykonującymi osobiście przewóz na jego rzecz, spełniającymi warunki, o których mowa w art. 5c ust. 1 pkt 4 i 5;
 - 5) wykaz pojazdów wraz z kserokopiami krajowych dokumentów stwierdzających dopuszczenie pojazdów do ruchu drogowego, a w przypadku gdy przedsiębiorca nie jest właścicielem tych pojazdów – również

dokument potwierdzający prawo do dysponowania nimi;

- 6) dowód uiszczenia opłaty za wydanie licencji i wypisów z tej licencji.
4. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest składany w postaci dokumentu elektronicznego, załączniki, o których mowa w ust. 3, składa się również w postaci elektronicznej.
 5. Przy składaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie dołącza się dokumentów, o których mowa w ust. 3:
 - 1) pkt 1 i 3 – gdy wniosek dotyczy licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką;
 - 2) pkt 4 i 5 – gdy wniosek dotyczy licencji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy.
 6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 i 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;
- 6) uchyla się art. 9 i art. 10;
 - 7) art. 11 – 14 otrzymują brzmienie:

„Art. 11. 1. W zezwoleniu na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego oraz w licencji określa się w szczególności:

- 1) numer ewidencyjny zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji;
 - 2) organ, który udzielił zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji;
 - 3) datę udzielenia zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji;
 - 4) podstawę prawną;
 - 5) przedsiębiorcę, jego adres i siedzibę albo miejsce zamieszkania;
 - 6) rodzaj i zakres transportu drogowego;
 - 7) oznaczenie obszaru przewozów – w przypadku licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką;
 - 8) w przypadku licencji – termin jej ważności.
2. Organ udzielający zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, o którym mowa w art. 5 ust. 8 pkt 1, wydaje jego wypis lub wypisy w liczbie odpowiadającej liczbie pojazdów samochodowych określonych we wniosku o udzielenie zezwolenia, dla których został udokumentowany wymóg zdolności finansowej, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.
 3. Organ udzielający licencji wspólnotowej, o którym mowa w art. 5 ust. 10 pkt 3, wydaje jej wypis lub wypisy w liczbie odpowiadającej liczbie pojazdów samochodowych określonych we wniosku o udzielenie licencji, dla których został udokumentowany wymóg zdolności finansowej, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.

4. Organ udzielający licencji, o której mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1 i 2, wydaje jej wypis lub wypisy w liczbie odpowiadającej liczbie pojazdów samochodowych określonych we wniosku o udzielenie licencji, dla których został udokumentowany wymóg sytuacji finansowej, zgodnie z art. 5c ust. 1 pkt 3.

Art. 12. 1. Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego oraz licencja, o której mowa w art. 5 ust. 3, uprawniają do wykonywania przewozu wyłącznie na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Licencja, o której mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1 i 2, nie uprawnia do wykonywania transportu drogowego taksówką.
3. Licencja wspólnotowa uprawnia do wykonywania międzynarodowego transportu drogowego zgodnie z rodzajem przewozów w niej określonym. Licencja ta uprawnia również do wykonywania krajowego transportu drogowego, zgodnie z rodzajem przewozów w niej określonym.
4. Licencja nie zastępuje zezwoleń wymaganych przepisami ustawy lub umów międzynarodowych.

Art. 13. 1. Zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji nie można odstępować osobom trzecim ani przenosić uprawnień z nich wynikających na osobę trzecią, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Organ, który udzielił zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji, przenosi, w drodze decyzji administracyjnej, uprawnienia z nich wynikające w razie:

- 1) śmierci osoby fizycznej posiadającej zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencję i wstąpienia na jej miejsce spadkobiercy, w tym również osoby fizycznej będącej współnikiem w szczególności spółki jawnej lub spółki komandytowej,
- 2) połączenia, podziału lub przekształcenia, zgodnie z odrębnymi przepisami, przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencję – pod warunkiem spełnienia przez przedsiębiorcę, przejmującego uprawnienia wynikające z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, wymagań określonych w art. 5a lub pod warunkiem spełnienia przez przedsiębiorcę, przejmującego uprawnienia wynikające z licencji, wymagań odpowiednio określonych w art. 5b lub art. 5c ust. 1.
3. Postępowanie, o którym mowa w ust. 2, wszczyna się na wniosek przedsiębiorcy przejmującego uprawnienia.

Art. 14. 1. Przewoźnik drogowy jest obowiązany zgłaszać na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego organowi, który udzielił zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji wspólnotowej, wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 7, nie później niż w terminie 28 dni od dnia ich powstania.

2. Przewoźnik drogowy jest obowiązany zgłaszać na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego organowi, który udzielił licencji, o której mowa w art. 5 ust. 3 i 4, wszelkie

zmiany danych, o których mowa w art. 8, nie później niż w terminie 28 dni od dnia ich powstania.

3. Jeżeli zmiany, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmują dane zawarte w zezwoleniu na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji, przedsiębiorca jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę treści zezwolenia lub licencji.
 4. Jeżeli zmiany, o których mowa w ust. 1, polegają na zwiększeniu liczby pojazdów, przedsiębiorca jest obowiązany udokumentować zdolność finansową dla każdego zgłoszonego pojazdu samochodowego, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, i może wystąpić z wnioskiem o wydanie dodatkowych wypisów z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub z licencji.
 5. Jeżeli zmiany, o których mowa w ust. 2, polegają na zwiększeniu liczby pojazdów, przedsiębiorca jest obowiązany udokumentować sytuację finansową dla każdego zgłoszonego pojazdu samochodowego, zgodnie z art. 5c ust. 1 pkt 3, i może wystąpić z wnioskiem o wydanie dodatkowych wypisów z licencji.”;
- 8) w art. 15:
- a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Licencję, o której mowa w art. 5 ust. 3 i 4, cofa się:”;
 - b) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Przepisu nie stosuje się, gdy posiadacz licencji przestał spełniać wymagania, o których mowa w art. 5c ust. 1 pkt 1 lit. a.”;

c) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie przedstawił, w wyznaczonym terminie, informacji i dokumentów, o których mowa w art. 8 ust. 2 i 3, art. 14 ust. 2 i art. 83;”;

9) art. 16 i art. 16a otrzymują brzmienie:

„Art. 16. 1. Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego wygasa w razie:

- 1) zrzeczenia się go, z zastrzeżeniem ust. 4;
- 2) śmierci posiadacza zezwolenia, z zastrzeżeniem ust. 5;
- 3) likwidacji albo postanowienia o upadłości przedsiębiorcy, któremu zostało udzielone, chyba że zachodzą okoliczności określone w art. 13 ust. 2.

2. Licencja wygasa w razie:

- 1) upływu okresu, na który została udzielona;
- 2) zrzeczenia się jej, z zastrzeżeniem ust. 4;
- 3) śmierci posiadacza licencji, z zastrzeżeniem ust. 5;
- 4) likwidacji albo postanowienia o upadłości przedsiębiorcy, któremu została udzielona, chyba że zachodzą okoliczności określone w art. 13 ust. 2.

3. Przepis art. 15 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

4. Przedsiębiorca nie może zrzec się zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji w przypadku wszczęcia postępowania o ich cofnięcie.

5. W razie śmierci osoby fizycznej posiadającej zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika

drogowego lub licencję organ, który ich udzielił, na wniosek osoby, która złożyła wniosek o stwierdzenie nabycia spadku, wyraża zgodę, w drodze decyzji administracyjnej, na wykonywanie uprawnień wynikających z zezwolenia lub licencji przez okres nie dłuższy niż 18 miesięcy od daty śmierci posiadacza zezwolenia lub licencji.

Art. 16a. 1. W razie cofnięcia zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji albo ich wygaśnięcia przedsiębiorca ma obowiązek przechowywać i udostępniać osobom uprawnionym do kontroli dokumenty i inne nośniki informacji wymagane przepisami, o których mowa w art. 4 pkt 22, przez okres jednego roku, począwszy od dnia, w którym przestał wykonywać transport drogowy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do:

- 1) przedsiębiorcy, na którego przeniesione zostały uprawnienia z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji w trybie, o którym mowa w art. 13 ust. 2;
- 2) przedsiębiorcy albo osoby fizycznej, którzy posiadali zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencję i zaprzestali wykonywania działalności gospodarczej lub wykonywania przewozu drogowego.”;

10) po art. 16a dodaje się art. 16b w brzmieniu:

„Art. 16b. 1. Organ, który udzielił zezwolenia na wykonywanie

zawodu przewoźnika drogowego, stwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, niezdolność zarządzającego transportem do kierowania operacjami transportowymi, jeżeli zarządzający transportem utracił dobrą reputację, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.

2. W przypadku stwierdzenia niezdolności zarządzającego transportem do kierowania operacjami transportowymi, zarządzający jest obowiązany zwrócić certyfikat kompetencji zawodowych organowi, o którym mowa w ust. 1.
3. Organ, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia niezwłocznie jednostkę, o której mowa w art. 38 ust. 2, o zatrzymaniu certyfikatu kompetencji zawodowych.
4. Zarządzającemu transportem przywraca się zdolność do kierowania operacjami transportowymi, w drodze decyzji administracyjnej, po ustaniu przesłanek będących podstawą do stwierdzenia niezdolności do kierowania operacjami transportowymi oraz po przedłożeniu, na żądanie organu, o którym mowa w ust. 1, dokumentu potwierdzającego złożenie z wynikiem pozytywnym ponownego egzaminu, o którym mowa w art. 37.
5. W przypadku przywrócenia zarządzającemu zdolności do kierowania operacjami transportowymi, organ, o którym mowa w ust. 1, zwraca z urzędu certyfikat kompetencji zawodowych zarządzającemu, zawiadamiając o tym jednostkę, o której mowa w art. 38 ust. 2.”;

11) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób samochodem osobowym, licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą, licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką oraz licencji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy, a także rodzaje zabezpieczeń licencji wspólnotowej, mając na uwadze ujednoczenie wzorów dokumentów i ich zabezpieczenie przed fałszowaniem.”;

12) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek przewoźnika drogowego złożony na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego, pod warunkiem dołączenia do niego co najmniej dwóch pozytywnych opinii organizacji o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszających przewoźników drogowych.”;

13) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór zezwolenia, o którym mowa w art. 19a, oraz wzór zezwolenia i wypisu z zezwolenia, o którym mowa w art. 18, uwzględniając zakres niezbędnych danych dotyczących realizacji usług transportowych.”;

14) w art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się kserokopię zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika

drogowego lub licencji i dokumenty, o których mowa w art. 22.”;

15) w art. 22 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w międzynarodowym transporcie drogowym, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 lit. b, dołącza się dokumenty i informacje, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1073/2009.”;

16) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Główny Inspektor Transportu Drogowego, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia udzielenia zezwolenia na wykonywanie przewozów w międzynarodowym transporcie drogowym, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 lit. b, na zasadach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1073/2009.”;

17) w art. 24:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenie zmienia się na wniosek jego posiadacza, złożony na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego, w razie zmiany:”;

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) cofnięcia zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji;”;

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Główny Inspektor Transportu Drogowego, w drodze decyzji administracyjnej, przedłuża wydane przez siebie zezwolenia, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 lit. b, zmienia warunki ich wykonywania, stwierdza utratę ich ważności albo cofa je, na zasadach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1073/2009.”;

18) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Inspektor Transportu Drogowego wydaje przewoźnikowi drogowemu zezwolenie zagraniczne na przewóz osób pod warunkiem posiadania przez niego licencji wspólnotowej uprawniającej do wykonywania międzynarodowego autobusowego i autokarowego zarobkowego przewozu osób.”;

19) w art. 25a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego osób na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczny podmiot niemający siedziby w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw transportu, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.”;

20) w art. 28:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczny podmiot niemający siedziby w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw transportu, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.”,

b) po ust. 1 dodaje ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do wykonywania międzynarodowego przewozu

drogowego rzeczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczny podmiot mający siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym stosuje się przepisy rozporządzenia (WE) nr 1072/2009, z tym że w przypadku wykonywania przewozu do lub z państwa trzeciego zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wymagane jeżeli umowy międzynarodowe tak stanowią.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1 – 2 stosuje się również w przypadku przejazdu pojazdu samochodowego bez ładunku.”;

21) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Inspektor Transportu Drogowego wydaje przewoźnikowi drogowemu zezwolenie zagraniczne na przewóz rzeczy pod warunkiem posiadania przez niego licencji wspólnotowej uprawniającej do wykonywania międzynarodowego zarobkowego przewozu rzeczy.”;

22) w art. 32b:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Świadczenie kierowcy wydaje się na wniosek przedsiębiorcy, posiadającego licencję wspólnotową, złożony na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego.”,

b) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kserokopię licencji wspólnotowej;”;

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 2,

jest składany w postaci dokumentu elektronicznego, załączniki, o których mowa w ust. 5, składa się również w postaci elektronicznej.”;

23) w art. 33 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wniosek o wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać informacje i dokumenty określone w art. 8 ust. 2 pkt 1 – 4 i 6 oraz ust. 3 pkt 4 i 5.”;

24) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. Uzyskanie certyfikatu kompetencji zawodowych w drogowym transporcie osób lub rzeczy wymaga wykazania się wiedzą niezbędną do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego, określonym w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, oraz złożenia, z wynikiem pozytywnym, egzaminu pisemnego przed komisją egzaminacyjną działającą przy jednostce, o której mowa w art. 38 ust. 2.

2. Egzamin składa się z dwóch części:

- 1) pisemnego testu zawierającego zbiór pytań i odpowiedzi wielokrotnego wyboru;
- 2) pisemnego zadania egzaminacyjnego.

3. Maksymalna liczba punktów, jaką można uzyskać z każdej części egzaminu, stanowi 50% ogólnej liczby możliwych do uzyskania punktów.

4. Warunki i tryb przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 1, określa regulamin opracowany przez jednostkę, o której mowa w art. 38 ust. 2, i zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw transportu.”;

25) w art. 38 uchyla się ust. 1;

26) art. 38a i art. 39 otrzymują brzmienie:

- „Art. 38a. 1. Osoby legitymujące się dyplomem ukończenia studiów drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich lub świadectwem ukończenia studiów podyplomowych, których program obejmuje cały zakres zagadnień, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, zwolnione są z egzaminu pisemnego, o którym mowa w art. 37.
2. Osoby legitymujące się dyplomem ukończenia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich lub świadectwem ukończenia studiów podyplomowych, których program obejmuje część zagadnień, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, zwolnione są z części egzaminu pisemnego, o którym mowa w art. 37, w zakresie dziedzin objętych programem studiów.
3. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowią zwolnienia w rozumieniu art. 8 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.
4. Zwolnień, o których mowa w ust. 1 i 2, dokonuje jednostka, o której mowa w art. 38 ust. 2.

Art. 39. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) jednostki, o których mowa w art. 38 ust. 2;
- 2) wymagania kwalifikacyjne dotyczące członków komisji egzaminacyjnej i tryb ustalania jej składu;
- 3) rodzaje zabezpieczeń certyfikatu kompetencji zawodowych;

4) tryb zwalniania z egzaminu pisemnego, o którym mowa w art. 37.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:

1) potrzebę zapewnienia należytych warunków organizacyjno-technicznych do przeprowadzenia procesu certyfikacji kompetencji zawodowych w transporcie drogowym;

2) konieczność zapewnienia właściwych kwalifikacji członków komisji egzaminacyjnej, a także ich liczbę, która zapewni obiektywne przeprowadzenie egzaminu pisemnego;

3) konieczność prawidłowego zabezpieczenia certyfikatów kompetencji zawodowych przed fałszowaniem;

4) potrzebę zapewnienia ujednoliconych procedur zwalniania z egzaminu pisemnego.”;

27) w art. 40 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w art. 37;”;

28) w art. 41 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) udzielenia licencji, zmiany licencji, przedłużenia ważności licencji, wydania wypisu z licencji, wydania wtórnika licencji oraz przeniesienia uprawnień wynikających z licencji;”;

b) dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) udzielenia zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, zmiany zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, wydanie wypisu z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, wydania wtórnika zezwolenia

na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, przeniesienia uprawnień wynikających z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego.”;

29) w art. 46 w ust. 1 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) udzielenia licencji wspólnotowej, zmiany licencji wspólnotowej, przedłużenia ważności licencji wspólnotowej, wydania wypisu z licencji wspólnotowej, wydania wtórnika licencji wspólnotowej oraz przeniesienia uprawnień wynikających z licencji wspólnotowej, ”;

30) w art. 47 w ust. 3 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) wydania zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, nie może być wyższa niż równowartość 300 euro.”;

31) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:

„Art. 47a. Zadania organów jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w art. 5 ust. 7 – 10, art. 16b ust. 1 i 4, art. 18 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 oraz art. 33 ust. 8 i 9a, są wykonywane jako zadania własne.”;

32) w art. 50:

a) w pkt 1 dodaje się lit. k w brzmieniu:

„k) przestrzegania czasu pracy przedsiębiorców wykonujących osobiście działalność gospodarczą, dla której jest wymagane posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania przewozów drogowych, przedsiębiorców i kierowców niebędących przedsiębiorcami świadczących usługi kierowania pojazdem na rzecz podmiotów posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie

europiejskiej dotyczącej pracy załóg pojazdów wykonujących międzynarodowe przewozy drogowe (AETR), sporządzonej w Genewie dnia 1 lipca 1970 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 94, poz. 1086 i 1087 oraz z 2009 r. Nr 190, poz. 1479), zwanej dalej „Umową AETR”;

b) w pkt 2:

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) licencji wspólnotowej,”

– dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 8 pkt 2;”;

33) w art. 68 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontroli, o której mowa:

1) w art. 50 pkt 1 lit. a – j i art. 87 podlegają:

a) kierujący pojazdami w zakresie i na zasadach określonych w:

– niniejszej ustawie,

– art. 129a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r.

– Prawo o ruchu drogowym,

– ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,

b) przedsiębiorcy wykonujący przewóz drogowy,

c) podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 2,

2) w art. 50 pkt 1 lit. k podlegają przedsiębiorcy wykonujący osobiście działalność gospodarczą, dla której wymagane jest posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania przewozów drogowych, podmioty posiadające licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, na

rzecz których przedsiębiorcy lub kierowcy niebędący przedsiębiorcami świadczą usługi kierowania pojazdem, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR

– zwani dalej „kontrolowanymi”.”;

34) w art. 83 ust. 1 – 3 otrzymują brzmienie:

- „1. Organ, który udzielił zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji lub zezwolenia, może nałożyć na przewoźnika drogowego obowiązek przedstawienia w oznaczonym terminie informacji i dokumentów potwierdzających, że spełnia on wymagania ustawowe i warunki określone w zezwoleniu na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, w licencji lub zezwoleniu.
2. Na żądanie ministra właściwego do spraw transportu lub organu właściwego w sprawach zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji lub zezwoleń przewoźnik drogowy jest obowiązany przekazywać informacje związane z działalnością transportową dotyczące stosowanych cen i taryf oraz liczby przewiezionych osób lub masy przewiezionych rzeczy.
3. Organy, o których mowa w art. 5 ust. 8 i 10, art. 18 ust. 1 i 2 oraz art. 33 ust. 8, są obowiązane przedstawiać ministrowi właściwemu do spraw transportu, co najmniej dwa razy w roku, w terminach do dnia 15 stycznia oraz do dnia 15 lipca, informacje dotyczące liczby i zakresu udzielonych zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji, zezwoleń i zaświadczeń na przewozy drogowe na potrzeby własne oraz liczby wypisów z tych dokumentów, a także liczby licencji w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy.”;

35) w art. 84 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy udzielające zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji, zezwolenia lub zaświadczenia o wykonywaniu przewozów na potrzeby własne są uprawnione do kontroli przedsiębiorcy w zakresie spełniania wymogów będących podstawą do wydania tych dokumentów.”;

36) w art. 86 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Organ udzielający zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji lub zezwolenia może powierzyć, w drodze porozumienia, czynności kontrolne organowi administracji publicznej.

2. Nadzór nad wydawaniem zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji i zezwoleń w krajowym transporcie drogowym, a także zaświadczeń przy przewozach na potrzeby własne, sprawuje wojewódzki inspektor transportu drogowego.”;

37) w art. 87 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykonując transport drogowy – wypis z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego albo wypis z licencji;”;

38) art. 90 otrzymuje brzmienie:

„Art. 90. W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzającej uchybienia organ udzielający zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji lub zezwolenia:

- 1) wzywa przedsiębiorcę do usunięcia stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie;
- 2) zawiesza lub cofa zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, z zachowaniem

warunków, o których mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009;

3) cofa licencję wspólnotową, z zachowaniem warunków, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1072/2009 lub art. 21 rozporządzenia (WE) nr 1073/2009;

4) cofa licencję, o której mowa w art. 5 ust. 3 i 4, lub zezwolenie, z zachowaniem warunków, o których mowa w art. 15 i art. 24 ust. 4 – 6.”;

39) w art. 92:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a – 4c w brzmieniu:

„4a. Przedsiębiorca wykonujący osobiście działalność gospodarczą, dla której jest wymagane posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania przewozów drogowych, podmiot posiadający licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, na rzecz którego przedsiębiorcy lub kierowcy niebędący przedsiębiorcami świadczą usługi kierowania pojazdem, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR, za przekroczenie tygodniowego wymiaru czasu pracy, o którym mowa w art. 26c ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców, podlega karze grzywny w wysokości od 100 złotych do 2.000 złotych.

4b. Przedsiębiorca wykonujący osobiście działalność gospodarczą, dla której jest wymagane posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania przewozów drogowych, podmiot posiadający licencję wspólnotową

lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, na rzecz którego przedsiębiorcy lub kierowcy niebędący przedsiębiorcą świadczą usługi kierowania pojazdem, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR, za nieprowadzenie ewidencji czasu pracy, o której mowa w art. 26d ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców, podlega karze grzywny w wysokości od 100 złotych do 2.000 złotych.

4c. Przedsiębiorca wykonujący osobiście działalność gospodarczą, dla której jest wymagane posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania przewozów drogowych, podmiot posiadający licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, na rzecz którego przedsiębiorcy lub kierowcy niebędący przedsiębiorcą świadczą usługi kierowania pojazdem, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR, za nieudzielenie przerwy, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców, podlega karze grzywny w wysokości od 100 złotych do 2.000 złotych.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Postępowanie o czyny określone w ust. 1, 3 i 4a – 4c prowadzi się na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

40) art. 95a otrzymuje brzmienie:

„Art. 95a. 1. Kto, będąc przedsiębiorcą:

- 1) nie zgłasza na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego organowi, który udzielił zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji, wszelkich zmian danych, o których mowa w art. 7 i art. 8, w terminie 28 dni od dnia ich powstania,
- 2) nie zwraca zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji albo wypisów z tych dokumentów organowi, który ich udzielił, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia lub licencji stała się ostateczna

– podlega karze pieniężnej w wysokości 1.000 zł.

2. Kary, o których mowa w ust. 1, nakłada w drodze decyzji administracyjnej organ właściwy w sprawach udzielenia zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji.
3. Kary, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód organu właściwego w sprawach udzielenia zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji.”;

41) w załączniku nr 1 do ustawy:

a) lp. 1 otrzymuje brzmienie:

1.	Nieokazanie wypisu z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, wypisu z licencji lub innego wymaganego w związku z przewozem drogowym dokumentu, o którym mowa w art. 87	500
----	--	-----

b) lp. 13.14. otrzymuje brzmienie:

13.14.	Jednoczesne używanie kilku wykresówek lub kart kierowców albo cudzej wykresówki lub karty	2.000
--------	---	-------

42) w załączniku nr 2 do ustawy lp. 1.1. otrzymuje brzmienie:

1.1.	– wypis z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, wypis z licencji, wypis z zezwolenia, wypis z zaświadczenia o wykonywaniu przewozów na potrzeby własne	2.000
------	--	-------

43) w załączniku nr 3 do ustawy:

a) lp. 1.1. otrzymuje brzmienie:

1.1.	Wykonywanie transportu drogowego bez wymaganego zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub bez wymaganej licencji	8.000
------	---	-------

b) lp. 1.4. otrzymuje brzmienie:

1.4.	Niezgłoszenie na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego organowi, który udzielił zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji, zmiany danych, o których mowa w art. 7 i art. 8, w wymaganym terminie	800
------	--	-----

c) dodaje się lp. 1.8. w brzmieniu:

1.8.	Niezgłoszenie na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego organowi, który udzielił zaświadczenia na wykonywanie przewozu drogowego na potrzeby własne, zmiany danych, o których mowa w art. 8, w wymaganym terminie	800
------	--	-----

Art. 2. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. Nr 92, poz. 879, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a – 1c w brzmieniu:

„1a) czas pracy przedsiębiorców wykonujących osobiście działalność gospodarczą, dla której wymagane jest posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania przewozów drogowych, polegającą na wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającemu rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającemu rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanemu dalej „rozporządzeniem (WE) nr 561/2006” albo Umowie europejskiej dotyczącej pracy załóg pojazdów wykonujących międzynarodowe przewozy drogowie (AETR), sporządzonej w Genewie dnia 1 lipca 1970 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 94, poz. 1086 i 1087 oraz z 2009 r. Nr 190, poz. 1479), zwanej dalej „Umową AETR”;

1b) czas pracy przedsiębiorców świadczących osobiście usługi kierowania pojazdem na rzecz podmiotów posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozów drogowych, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR;

1c) czas pracy kierowców niebędących przedsiębiorcami, świadczących usługi kierowania pojazdem na rzecz podmiotów posiadających licencję wspólnotową lub

inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozów drogowych, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR;”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zasady stosowania norm dotyczących okresów prowadzenia pojazdów, obowiązkowych przerw w prowadzeniu i gwarantowanych okresów odpoczynku określonych w rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR;”;

2) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Czas pracy kierowców niepozostających w stosunku pracy

Art. 26a. Przepisy niniejszego rozdziału mają zastosowanie do przedsiębiorców, o których mowa w art. 1 pkt 1a i 1b, i kierowców, o których mowa w art. 1 pkt 1c.

Art. 26b. 1. Czasem pracy przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 1 pkt 1a i 1b, i kierowcy, o którym mowa w art. 1 pkt 1c, jest czas od rozpoczęcia do zakończenia pracy, w którym pozostaje on na swoim stanowisku pracy, będąc do dyspozycji podmiotu, dla którego świadczy usługę przewozu drogowego i wykonuje czynności, o których mowa w art. 6 ust. 1.

2. Do czasu pracy przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 1 pkt 1b, i kierowcy, o którym mowa w art. 1 pkt 1c, wlicza się czas pozostawiania w gotowości, o której mowa w art. 6 ust. 2.

Art. 26c. 1. Tygodniowy czas pracy nie może przekraczać przeciętnie 48 godzin w przyjętym okresie

rozliczeniowym nieprzekraczającym 4 miesięcy.

2. Tygodniowy czas pracy, o którym mowa w ust. 1, może być przedłużony do 60 godzin, jeżeli średni tygodniowy czas pracy nie przekroczy 48 godzin w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 4 miesięcy.
3. Czas pracy określony w ust. 1 i 2 obowiązuje:
 - 1) przedsiębiorców, o których mowa w art. 1 pkt 1b, i kierowców, o których mowa w art. 1 pkt 1c – niezależnie od liczby podmiotów, na rzecz których wykonują przewóz drogowy;
 - 2) przedsiębiorców, o których mowa w art. 1 pkt 1a i 1b, i kierowców, o których mowa w art. 1 pkt 1c – jeżeli jednocześnie są zatrudnieni jako kierowcy na podstawie stosunku pracy.
4. Przepisy art. 13 ust. 1, art. 21 i art. 27 ust. 4 stosuje się odpowiednio.
5. Do określenia okresu odpoczynku stosuje się przepisy rozporządzenia (WE) nr 561/2006 albo Umowy AETR.

Art. 26d. 1. Ewidencję czasu pracy przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 1 pkt 1a, prowadzi ten przedsiębiorca.

2. Ewidencję czasu pracy przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 1 pkt 1b, i kierowcy, o którym mowa w art. 1 pkt 1c, prowadzi podmiot, na rzecz którego wykonywany jest przewóz drogowy.

Art. 26e. Przepis art. 25 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 26f. 1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 1 pkt 1a, przechowuje ewidencję, o której mowa w art. 26d ust. 1, przez okres dwóch lat po zakończeniu

okresu nią objętego.

2. Podmiot posiadający licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozów drogowych, na rzecz którego są świadczone usługi kierowania pojazdem:
 - 1) przechowuje ewidencję czasu pracy przedsiębiorców, o których mowa w art. 1 pkt 1b, i kierowców, o których mowa w art. 1 pkt 1c, przez okres dwóch lat po zakończeniu okresu nią objętego;
 - 2) wydaje przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 1 pkt 1b, albo kierowcy, o którym mowa w art. 1 pkt 1c, kopię ewidencji czasu pracy.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. Nr 30, poz. 151, z późn. zm.⁷⁾) w art. 126 uchyla się pkt 1 i 2.

Art. 4. Wymagania, o których mowa w art. 5a pkt 2, art. 5b pkt 3, art. 5c ust. 1 pkt 4 i art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do czasu wejścia w życie ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, uważa się za spełnione, jeżeli zatrudnieni przez przedsiębiorcę kierowcy oraz sam przedsiębiorca osobiście wykonujący przewozy spełniają wymagania określone w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz w innych przepisach określających wymagania w stosunku do kierowców.

Art. 5. Certyfikat kompetencji zawodowych w krajowym transporcie drogowym osób lub rzeczy wydany przed dniem 4 grudnia 2011 r. uznaje się za równoważny z certyfikatem, o którym mowa w art. 21 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r.

ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 51, z późn. zm.), bez obowiązku zdawania egzaminu uzupełniającego.

Art. 6. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca złożył przed dniem wejścia w życie ustawy wniosek o przedłużenie uprawnień przewozowych wynikających z licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego, właściwy organ po sprawdzeniu spełniania przez przedsiębiorcę wymogów, o których mowa w art. 5a lub art. 5c ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wydaje odpowiednio zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencję.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca złożył przed dniem wejścia w życie ustawy wniosek o przedłużenie uprawnień przewozowych wynikających z licencji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego, właściwy organ po sprawdzeniu spełniania przez przedsiębiorcę wymogów, o których mowa w art. 5b ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wydaje licencję wspólnotową.

Art. 7. 1. Licencja na krajowy transport drogowy uprawnia do wykonywania przewozów w krajowym transporcie drogowym, zgodnie z rodzajem przewozów w niej określonym, do czasu upływu terminu jej ważności lub wydania dokumentu, o którym mowa w art. 6 ust. 1.

2. Licencja na międzynarodowy transport drogowy uprawnia do wykonywania przewozów w krajowym i międzynarodowym transporcie drogowym, zgodnie z rodzajem przewozów w niej określonym, oraz uzyskania zezwolenia zagranicznego na przewóz osób lub rzeczy, do czasu upływu terminu jej ważności lub wydania licencji wspólnotowej.

3. W przypadku gdy przedsiębiorca złożył wniosek o wydanie dodatkowego wypisu z licencji na krajowy lub międzynarodowy transport drogowy, właściwy organ po sprawdzeniu spełniania przez przedsiębiorcę wymogu zdolności finansowej wydaje wypis z licencji.

Art. 8. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 39 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 39 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 3 w zakresie art. 5a pkt 2, art. 5b pkt 3 i art. 5c ust. 1 pkt 4, art. 1 pkt 4 w zakresie art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. a oraz art. 3, które wchodzi w życie z dniem 19 stycznia 2013 r.;
- 2) art. 1 pkt 32 lit. a, pkt 33 i 39 oraz art. 2, które wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego (Dz. Urz. WE L 80 z 23.03.2002, str. 35, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 5, t. 4, str. 224, z późn. zm.).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców oraz ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1574, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 86, poz. 720 i Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 43, poz. 246, Nr 164, poz. 1107, Nr 225, poz. 1466, Nr 247, poz. 1652 i Nr 249, poz. 1656, z 2011 r. Nr 5, poz. 13, Nr 30, poz. 151, Nr 48, poz. 247, Nr 92, poz. 530, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 780, Nr 159, poz. 945, Nr 168, poz. 1005, Nr 227, poz. 1367 i Nr 244, poz. 1454 oraz z 2012 r. poz. 661.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 92, poz. 530, Nr 106, poz. 622, Nr 205, poz. 1210, Nr 227, poz. 1367 i Nr 244, poz. 1454 oraz z 2012 r. poz. 113.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 165, poz. 1316, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, z 2011 r. Nr 102, poz. 585, Nr 199, poz. 1175 i Nr 232, poz. 1378 oraz z 2012 r. poz. 855.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 180, poz. 1497, z 2007 r. Nr 99, poz. 661 i Nr 192, poz. 1381, z 2009 r. Nr 79, poz. 670, z 2010 r. Nr 43, poz. 246 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 13, Nr 168, poz. 1005 i Nr 244, poz. 1454.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 92, poz. 530, Nr 106, poz. 622, Nr 205, poz. 1210, Nr 227, poz. 1367 i Nr 244, poz. 1454 oraz z 2012 r. poz. 113.

UZASADNIENIE

Potrzeba nowelizacji ustawy o transporcie drogowym wynika z obowiązku wdrożenia do polskiego porządku prawnego niektórych przepisów wynikających z „pakietu drogowego” trzech rozporządzeń Unii Europejskiej dotyczących warunków dostępu do zawodu przewoźnika drogowego i zasad wykonywania przewozów drogowych, tj.:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 51, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1071/2009”,
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 72, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1072/2009”,
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 88, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1073/2009”

oraz wdrożenia do polskiego prawa art. 2 ust. 1 dyrektywy 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego.

Projektowana ustawa stanowi regulację zapewniającą stosowanie ww. przepisów rozporządzeń (WE). Istotą projektu jest wprowadzenie nowych zasad dostępu do zawodu przewoźnika drogowego oraz do rynku krajowego i międzynarodowego transportu drogowego.

Projekt przewiduje, że podjęcie i wykonywanie krajowego transportu drogowego wymaga uzyskania zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, na zasadach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1071/2009. Wzór zezwolenia oraz zakres niezbędnych danych w nim zawartych określony zostanie w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw transportu.

Podjęcie i wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego wymaga uzyskania odpowiedniej licencji wspólnotowej, na zasadach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1072/2009 i nr 1073/2009.

Podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie krajowego przewozu osób: samochodem osobowym, pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą lub taksówką wymaga uzyskania odpowiedniej licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego. Podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy wymaga uzyskania licencji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy. Wzory licencji w powyższym zakresie określone zostaną w drodze rozporządzenia wydanego przez ministra właściwego do spraw transportu.

Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego zastąpi funkcjonujące obecnie licencje na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób oraz licencje na wykonywanie krajowego transportu drogowego rzeczy. Proces wymiany tych dokumentów na zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego będzie odbywał się stopniowo, bez wprowadzania dodatkowych obciążeń dla przedsiębiorców. Jednocześnie zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego będzie uprawniało do ubiegania się o licencję wspólnotową.

Poniższa tabela w sposób syntetyczny prezentuje aktualny stan prawny oraz proponowane zmiany w zakresie wymaganych uprawnień przewozowych.

Rodzaj działalności	Uprawnienie przewozowe wymagane zgodnie z aktualnym stanem prawnym	Uprawnienie przewozowe wymagane zgodnie z projektowanymi zmianami
Krajowy transport drogowy osób	Licencja na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób	Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego
Krajowy przewóz drogowy rzeczy	Licencja na wykonywanie krajowego transportu drogowego rzeczy	Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego
Działalność gospodarcza w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy	Licencja na wykonywanie krajowego transportu drogowego rzeczy (uprawnijająca do wykonywania pośrednictwa przy przewozie rzeczy)	Licencja na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy
Krajowy przewóz osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu 7 – 9 osób łącznie z kierowcą	Licencja na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób	Licencja na wykonywanie krajowego przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą

Krajowy przewóz osób samochodem osobowym	Licencja na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób	Licencja na wykonywanie krajowego przewozu osób samochodem osobowym
Transport drogowy taksówką	Licencja na wykonywanie transportu drogowego taksówką	Licencja na wykonywanie transportu drogowego taksówką
Międzynarodowy transport drogowy osób i rzeczy	Licencja na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego	Licencja wspólnotowa wydawana na podstawie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego

Projektowane przepisy stanowią, że organem właściwym w sprawach udzielenia, odmowy udzielenia, zmiany oraz zawieszenia lub cofnięcia zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego jest starosta właściwy dla siedziby lub miejsca zamieszkania przedsiębiorcy oraz Główny Inspektor Transportu Drogowego, w przypadku ubiegania się przez przedsiębiorcę o licencję wspólnotową, jeżeli przedsiębiorca nie występował do starosty o wydanie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego.

Projektowane przepisy przewidują, że udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana lub cofnięcie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego oraz licencji następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Projekt pozostawia dotychczasową właściwość miejscową organów właściwych w sprawach udzielenia, odmowy udzielenia, zmiany lub cofnięcia licencji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy, licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób samochodem osobowym, pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą oraz licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką.

Projekt przewiduje, że organem właściwym do wydania licencji wspólnotowej jest Główny Inspektor Transportu Drogowego.

Projektowane przepisy wprowadzają rozstrzygnięcia w zakresie uzyskiwania certyfikatu kompetencji zawodowej przewoźnika drogowego, mając na uwadze postanowienia rozporządzenia (WE) nr 1071/2009. Projekt przewiduje, że uzyskanie certyfikatu kompetencji zawodowych w drogowym transporcie osób lub rzeczy wymaga wykazania się wiedzą niezbędną do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego, określoną w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, oraz złożenia, z wynikiem pozytywnym, egzaminu pisemnego przed komisją egzaminacyjną, działającą przy jednostce certyfikującej. Egzamin składać się będzie z dwóch części, tj. testu pisemnego zawierającego zbiór pytań i odpowiedzi wielokrotnego wyboru oraz pisemnego zadania egzaminacyjnego.

Maksymalna liczba punktów, jaką można uzyskać z każdej części egzaminu, stanowi 50% ogólnej liczby możliwych do uzyskania punktów. Rozstrzygnięcie w zakresie wymaganej liczby punktów dla zaliczenia egzaminu przewidziane jest natomiast w rozporządzeniu (WE) nr 1071/2009.

Warunki i tryb przeprowadzenia egzaminu określa regulamin, opracowany przez jednostkę certyfikującą wyznaczoną przez ministra właściwego do spraw transportu. Regulamin podlega zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw transportu.

W odniesieniu do egzaminu na certyfikat kompetencji zawodowych, projekt przewiduje zwolnienie z egzaminu, o którym mowa w art. 8 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, w przypadku legitymowania się odpowiednio potwierdzoną wiedzą z zakresu objętego egzaminem.

Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia: jednostki certyfikujące, wymagania kwalifikacyjne dotyczące członków komisji egzaminacyjnej i tryb ustalania jej składu, rodzaje zabezpieczeń certyfikatu kompetencji zawodowych oraz tryb zwalniania z egzaminu pisemnego.

Projektowane przepisy stanowią, że certyfikat kompetencji zawodowych w krajowym transporcie drogowym osób lub rzeczy wydany przed dniem 4 grudnia 2011 r. uznaje się za równoważny z certyfikatem, o którym mowa w art. 21 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, bez obowiązku zdawania egzaminu uzupełniającego.

Projekt przewiduje pobieranie opłaty za wydanie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego i ustala, że jej wysokość nie może być wyższa niż równowartość 300 euro.

W związku z wprowadzeniem zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego projekt dokonuje uzupełnień w treści załączników nr 1, 2 i 3 do ustawy o transporcie drogowym w zakresie kar.

W przypadku gdy przedsiębiorca złożył przed dniem wejścia w życie ustawy wniosek o przedłużenie uprawnień przewozowych wynikających z licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego, właściwy organ po sprawdzeniu spełniania przez przedsiębiorcę wymogów, o których mowa w art. 5a lub art. 5c ustawy o transporcie drogowym, w brzmieniu nadanej projektowaną ustawą, wydaje odpowiednio zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencję.

Projekt przewiduje, że w przypadku gdy przedsiębiorca złożył przed dniem wejścia w życie ustawy wniosek o przedłużenie uprawnień przewozowych wynikających z licencji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego, właściwy organ po sprawdzeniu

spełniania przez przedsiębiorcę wymogów jakościowych niezbędnych do wykonywania zawodu przewoźnika drogowego, o których mowa w art. 5b ustawy o transporcie drogowym, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, wydaje licencję wspólnotową.

Licencja na krajowy transport drogowy uprawnia do wykonywania przewozów w krajowym transporcie drogowym, zgodnie z rodzajem przewozów w niej określonym, do czasu upływu terminu jej ważności lub wydania zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego.

Licencja na międzynarodowy transport drogowy uprawnia do wykonywania przewozów w krajowym i międzynarodowym transporcie drogowym, zgodnie z rodzajem przewozów w niej określonym, do czasu upływu terminu jej ważności lub wydania licencji wspólnotowej. W przypadku gdy przedsiębiorca złożył wniosek o wydanie dodatkowego wypisu z licencji na krajowy lub międzynarodowy transport drogowy, właściwy organ po sprawdzeniu spełniania przez przedsiębiorcę wymogów dotyczących zdolności finansowej wydaje wypis z licencji.

Projekt określa, że wymagania, o których mowa w art. 5a pkt 2, art. 5b pkt 3, art. 5c ust. 1 pkt 4 i art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o transporcie drogowym, w brzmieniu nadanym niniejszym projektem, do czasu wejścia w życie ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. Nr 30, poz. 151, z późn. zm.) uważa się za spełnione, jeżeli zatrudnieni przez przedsiębiorcę kierowcy oraz sam przedsiębiorca osobiście wykonujący przewozy spełniają wymagania określone w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz w innych przepisach określających wymagania w stosunku do kierowców.

Od dnia 4 grudnia 2011 r. uzyskanie certyfikatu kompetencji zawodowych w drogowym transporcie osób lub rzeczy wymaga wykazania się wiedzą niezbędną do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego, określoną w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, oraz złożenia, z wynikiem pozytywnym egzaminu pisemnego. Projekt ustawy przewiduje, że certyfikat kompetencji zawodowych w krajowym transporcie drogowym osób lub rzeczy wydany przed dniem 4 grudnia 2011 r. uznaje się za równoważny z certyfikatem, o którym mowa w art. 21 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 51, z późn. zm.), bez obowiązku zdawania egzaminu uzupełniającego.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 39 ustawy o transporcie drogowym zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych

wydanych na podstawie art. 39 ustawy o transporcie drogowym w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Zmiany w art. 15, 16, 16a, 21, 23, 24, 25, 30, 33, 40, 46, 47, 50, 83, 84, 86, 90 i 95a ustawy o transporcie drogowym mają charakter dostosowawczy i wynikają z projektowanych zmian wprowadzonych do wcześniejszych artykułów ustawy o transporcie drogowym.

W związku z uwagą zgłoszoną przez Ministerstwo Finansów, do projektu ustawy dodany został art. 47a, który przewiduje, że zadania organów jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w art. 5 ust. 7 – 10, art. 16b ust. 1 i 4, art. 18 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 oraz art. 33 ust. 8 i 9a, są wykonywane jako zadania własne.

Biorąc pod uwagę charakter rozwiązań przewidzianych w wyżej wymienionych rozporządzeniach (WE) oraz potrzebę dostosowania polskich przepisów do tych rozporządzeń, projektowana ustawa zawiera rozwiązania w jak najmniejszym stopniu utrudniające podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego. Ocenia się, że przepisy ustawy nie będą miały negatywnego wpływu na dostępność do zawodu przewoźnika drogowego. W tym kontekście w celu uniknięcia wprowadzenia nowych obciążeń dla przedsiębiorców oraz maksymalnego uproszczenia procedur związanych z dostępem do zawodu przewoźnika drogowego projektowana ustawa nie przewiduje uszczegółowienia pojęcia siedziby przedsiębiorcy i bazy eksploatacyjnej, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1071/2009.

Rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, 1072/2009 i 1073/2009 przewidują, że każde państwo członkowskie prowadzi krajowy rejestr elektroniczny przedsiębiorstw transportu drogowego, które od wyznaczonego przez to państwo właściwego organu uzyskali zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego. Do dnia 31 grudnia 2012 r. każde państwo członkowskie UE zobowiązane jest utworzyć krajowy rejestr elektroniczny przedsiębiorstw transportu drogowego, który będzie połączony – przez krajowy punkt kontaktowy – z krajowymi rejestrami elektronicznymi przedsiębiorstw transportu drogowego pozostałych państw członkowskich UE. Dostosowanie polskiego porządku prawnego do przepisów ww. rozporządzeń w zakresie krajowego rejestru elektronicznego przedsiębiorców transportu drogowego nastąpi w drodze odrębnej nowelizacji ustawy o transporcie drogowym.

Projekt ustawy o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów przewiduje m.in. wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym w zakresie dotyczącym zasad wykonywania przewozów drogowych osób taksówką. Biorąc pod uwagę treść projektu ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz treść

projektu ustawy o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów, na dalszym etapie prac legislacyjnych konieczne będzie skorelowanie przepisów ww. projektów.

Projekt ustawy przewiduje, że przedmiotowe przepisy wejdą w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 3 w zakresie art. 5a pkt 2, art. 5b pkt 3 i art. 5c ust. 1 pkt 4, art. 1 pkt 4 w zakresie art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. a oraz art. 3, które wchodzi w życie z dniem 19 stycznia 2013 r., oraz z wyjątkiem art. 1 pkt 32 lit. a, pkt 33 i 39 oraz art. 2, które wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia.

Objęcie kierowców pracujących na własny rachunek przepisami ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. Nr 92, poz. 879, z późn. zm.) powoduje konieczność kontrolowania stosowania tych przepisów przez ww. kierowców. W związku z tym proponuje się dodanie w art. 50 zawierającym wykaz zadań Inspekcji Transportu Drogowego nowego zadania, którym będzie kontrola czasu pracy przedsiębiorców wykonujących osobiście działalność gospodarczą w zakresie przewozów drogowych, dla której to działalności wymagane jest posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania przewozów drogowych, kontrola czasu pracy przedsiębiorców i kierowców niebędących przedsiębiorcami, którzy świadczą usługi kierowania pojazdem na rzecz podmiotów posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, przy wykonywaniu przewozów drogowych podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR.

Stosownie do zmiany art. 50 pkt 1 proponuje się przeredagowanie art. 68 w taki sposób, aby w wykazie podmiotów podlegających kontroli określonej w art. 50 i art. 87 ustawy dodane zostały kolejne podmioty, tj.:

- 1) przedsiębiorcy wykonujący osobiście działalność gospodarczą w zakresie przewozów drogowych, dla której to działalności wymagane jest posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania przewozów drogowych, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR,
- 2) przedsiębiorcy i kierowcy niebędący przedsiębiorcami świadczący usługi kierowania pojazdem na rzecz podmiotów posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR.

Stosownie do proponowanego art. 68 ust. 1 pkt 2 kontrola tych podmiotów będzie dotyczyła przestrzegania czasu pracy. Należy podkreślić, że kontrolę czasu pracy kierowców

zatrudnionych na podstawie stosunku pracy przeprowadzają inspektorzy Państwowej Inspekcji Pracy.

Ponadto należy określić rodzaj naruszeń przepisów dotyczących czasu pracy i wysokość kary za te naruszenia. Proponuje się umieścić w art. 92 w nowo dodanych ust. 4a, 4b i 4c przepisy określające karę za przekroczenie tygodniowego wymiaru czasu pracy, karę za nieudzielenie przerwy na odpoczynek, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy o czasie pracy kierowców, oraz kary za nieprowadzenie ewidencji czasu pracy.

Proponuje się, aby przedsiębiorcy wykonujący osobiście działalność gospodarczą, dla której wymagane jest posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania przewozów drogowych, a także podmioty posiadające licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, na rzecz którego przedsiębiorcy lub kierowcy niebędący przedsiębiorcami świadczą usługi kierowania pojazdem, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR, podlegali karze grzywny w wysokości od 100 zł do 2.000 zł za przekroczenie tygodniowego wymiaru czasu pracy.

Proponuje się, aby przedsiębiorcy wykonujący osobiście działalność gospodarczą, dla której wymagane jest posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania przewozów drogowych, a także podmioty posiadające licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, na rzecz którego przedsiębiorcy lub kierowcy niebędący przedsiębiorcami świadczą usługi kierowania pojazdem, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR, podlegali karze grzywny w wysokości od 100 zł do 2.000 zł za nieudzielenie przerwy na odpoczynek w wymiarze nie krótszym niż 30 minut, w przypadku gdy liczba godzin pracy nie przekracza 9 godzin, oraz w wymiarze nie krótszym niż 45 minut, w przypadku gdy liczba godzin pracy wynosi więcej niż 9 godzin.

Ponadto proponuje się, aby za nieprowadzenie ewidencji czasu pracy przedsiębiorcy wykonujący osobiście działalność gospodarczą, dla której wymagane jest posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania przewozów drogowych, a także podmioty posiadające licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, na rzecz którego przedsiębiorcy lub kierowcy niebędący przedsiębiorcami świadczą usługi kierowania pojazdem, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR, podlegali karze grzywny w wysokości od 100 zł do 2.000 zł.

Opracowanie zmian w ustawie o czasie pracy kierowców wynika z konieczności wdrożenia do polskiego prawa art. 2 ust. 1 dyrektywy 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 akapit 2 dyrektywy 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego przepisy dyrektywy stosuje się do kierowców pracujących na własny rachunek od dnia 23 marca 2009 r. Stosownie do art. 2 ust. 1 akapit 3 dwa lata przed wejściem w życie tego przepisu Komisja Europejska przedstawiła sprawozdanie zawierające analizę konsekwencji wyłączenia kierowców pracujących na własny rachunek z zakresu dyrektywy. Sprawozdanie to było podstawą do przygotowania w 2007 r. projektu dyrektywy wyłączającej kierowców pracujących na własny rachunek z zakresu dyrektywy. Prace legislacyjne trwały prawie trzy lata i zakończyły się dnia 30 czerwca 2010 r. decyzją o wycofaniu projektu nowelizacji, po jego odrzuceniu w dniu 16 czerwca przez Parlament Europejski.

W związku z wycofaniem projektu, Dyrektor Generalny Dyrekcji ds. Mobilności i Transportu Komisji Europejskiej Matthias Ruete zwrócił się w dniu 12 lipca 2010 r. do Stałego Przedstawicielstwa RP przy Unii Europejskiej o informację dotyczącą sposobu wdrożenia art. 2 ust. 1 dyrektywy. W tej sytuacji należało dostosować przepisy ustawy o czasie pracy kierowców do art. 2 ust. 1 dyrektywy 2002/15/WE.

Planowana zmiana ustawy o czasie pracy kierowców powoduje konieczność zmiany ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym w części dotyczącej zadań Inspekcji Transportu Drogowego oraz określenia naruszeń przepisów o czasie pracy i prowadzeniu ewidencji czasu pracy, a także wysokości kar za te naruszenia.

W przepisach ogólnych, w art. 1 ust. 1 ustawy o czasie pracy kierowców proponuje się dodać nowe pkt 1a – 1c, z których będzie wynikało, że przepisy ustawy obejmują również:

- 1) przedsiębiorców, którzy wykonują osobiście działalność gospodarczą w zakresie przewozów drogowych, do których wymagane jest posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu potwierdzającego uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, z tym że będą to przewozy podlegające rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającemu rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającemu rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz. Urz. UE L 102

z 11.04.2006, str. 1, z późn. zm.) albo Umowie europejskiej dotyczącej pracy załóg pojazdów wykonujących międzynarodowe przewozy drogowe (AETR), sporządzonej w Genewie dnia 1 lipca 1970 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 94, poz. 1086 i 1087 oraz z 2009 r. Nr 190, poz. 1479),

- 2) przedsiębiorców, którzy świadczą usługi kierowania pojazdem na rzecz podmiotów posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego; przepis będzie dotyczył przewozów drogowych podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR,
- 3) kierowców niebędących przedsiębiorcami, którzy świadczą usługi kierowania pojazdem na rzecz podmiotów posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego; przepis będzie dotyczył przewozów drogowych podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR.

Obecnie ustawa określa czas pracy kierowców wykonujących przewóz drogowy, zatrudnionych na podstawie stosunku pracy. Planowana zmiana wynika z obowiązku wdrożenia do polskiego prawa art. 2 ust. 1 dyrektywy 2002/15/WE.

Proponuje się dodanie w projekcie ustawy nowego rozdziału określającego czas pracy przedsiębiorców i kierowców wymienionych w pkt 1, 2 i 3 objętych nowymi przepisami.

Rozdział ten zawiera przepisy określające definicję czasu pracy, średni tygodniowy czas pracy kierowców, wymiar odpoczynku dziennego i tygodniowego, a także przepisy dotyczące ewidencji czasu pracy. Przedsiębiorcy i kierowcy wymienieni w art. 1 ust. 1 pkt 1a – 1c wykonują przewozy drogowe podlegające rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 lub Umowie AETR, a zatem wymiar odpoczynku dziennego i tygodniowego tych kierowców powinien być zgodny z rozporządzeniem lub Umową AETR.

Czasem pracy przedsiębiorców wykonujących osobiście działalność gospodarczą, dla prowadzenia której wymagane jest posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania przewozów drogowych i która to działalność polega na wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR, jest czas od rozpoczęcia do zakończenia pracy, w którym pozostaje on na swoim stanowisku pracy, będąc do dyspozycji podmiotu, dla którego świadczy usługę przewozu drogowego i wykonuje czynności wymienione w art. 6 ust. 1 ustawy. Czynności te nie obejmują ogólnej pracy administracyjnej, o której mowa w art. 3 lit. a pkt 2 dyrektywy 2002/15/WE. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy czas pracy kierowcy stanowi czas od rozpoczęcia do zakończenia pracy, która obejmuje wszystkie czynności związane z wykonywaniem

przewozu drogowego. Zgodnie z definicją zawartą w art. 4 lit. a rozporządzenia (WE) nr 561/2006, przewóz drogowy oznacza każdą podróż odbywaną w całości lub części po drogach publicznych przez pojazd, z ładunkiem lub bez, używanym do przewozu osób lub rzeczy. Przewóz drogowy nie obejmuje więc ogólnej pracy administracyjnej, niezwiązanej bezpośrednio z trwającą operacją transportową; nie ma więc potrzeby zaznaczenia tego w ustawie w odniesieniu do samozatrudnionych kierowców.

Czasem pracy przedsiębiorców świadczących usługi kierowania pojazdem na rzecz podmiotów posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozów drogowych oraz kierowcy niebędącego przedsiębiorcą i świadczącego wymienione usługi, jeżeli wykonują przewozy podlegające rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR, jest czas od rozpoczęcia do zakończenia pracy, podczas którego pozostają oni na swoim stanowisku pracy, będąc do dyspozycji podmiotu, dla którego świadczą usługę przewozu drogowego i wykonując czynności, określone w art. 6 ust. 1. Do czasu pracy tych podmiotów wlicza się czas pozostawania w gotowości, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy.

Średni tygodniowy czas pracy wymienionych przedsiębiorców i kierowców nie może przekraczać 48 godzin, a maksymalny tygodniowy czas pracy może być przedłużony do 60 godzin, jeżeli w ciągu czterech miesięcy nie została przekroczona średnia 48 godzin na tydzień. Podany wymiar czasu pracy dotyczy ww. przedsiębiorców i kierowców niezależnie od liczby podmiotów, dla których świadczą swoje usługi, oraz niezależnie od tego, czy wykonują pracę w ramach własnej działalności, zlecenia czy też w ramach stosunku pracy u innych przedsiębiorców. Omawianych przedsiębiorców i kierowców obowiązywać będą przepisy art. 13 ust. 1, art. 21 i art. 27 ust. 4 ustawy o czasie pracy kierowców, dotyczące przerw przeznaczonych na odpoczynek w zależności od liczby godzin pracy oraz pracy w porze nocnej. Z uwagi na fakt, że przedsiębiorcy i kierowcy, których dotyczy projekt ustawy, wykonują przewozy podlegające przepisom rozporządzenia (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR, wymiar dobowego i tygodniowego odpoczynku powinien być zgodny z wymiarem tych odpoczynków określonych w rozporządzeniu lub Umowie AETR.

Stosownie do dyrektywy 2002/15/WE czas pracy kierowców pracujących na własny rachunek powinien być ewidencjonowany. Planuje się, że przedsiębiorcy wykonujący osobiście działalność gospodarczą, dla której wymagane jest posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu potwierdzającego uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, będą prowadzili ewidencję czasu pracy we własnym zakresie.

Ewidencję czasu pracy przedsiębiorców, którzy świadczą usługi kierowania pojazdem na rzecz podmiotów posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, a także kierowców niebędących przedsiębiorcami i świadczących usługi kierowania pojazdem na rzecz podmiotów posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, będzie prowadził podmiot, na rzecz którego wykonywane są te przewozy.

Ewidencja powinna być prowadzona w formie określonej w art. 25 ust. 1 i przechowywana przez okres dwóch lat po zakończeniu okresu nią objętego. Okres przechowywania danych jest zgodny z przepisami dyrektywy. Wydaje się, że nie jest zasadne wprowadzanie w tym zakresie dłuższego terminu dla przedsiębiorców i kierowców wykonujących działalność osobiście, ponieważ stanowiłoby to dodatkowe obciążenie finansowe przedsiębiorcy.

Ponadto podmiot wykonujący przewozy drogowe powinien wydać przedsiębiorcy świadczącemu usługi kierowania pojazdem lub kierowcy niebędącemu przedsiębiorcą kopię ewidencji czasu pracy.

Jednocześnie projektowana ustawa przewiduje wprowadzenie zmiany do ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, polegającej na uchyleniu w art. 126 pkt 1 i 2, który przewiduje nowe brzmienie dotychczasowego art. 5 ust. 3 pkt 4 ustawy o transporcie drogowym.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 i art. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt ustawy został udostępniony na stronie internetowej w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej oraz Rządowego Centrum Legislacji.

W czasie prac nad projektem nie wpłynęły zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem w trybie ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Stosownie do § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) projekt ustawy nie podlega notyfikacji.

Projekt nie wymaga przedstawienia organom lub instytucjom Unii Europejskiej stosownie do § 12a Regulaminu pracy Rady Ministrów.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowana ustawa będzie oddziaływać na:

- 1) przedsiębiorców wykonujących zarobkowo krajowy i międzynarodowy transport drogowy,
- 2) przedsiębiorców wykonujących osobiście działalność gospodarczą w zakresie przewozów drogowych, dla której wymagane jest posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu potwierdzającego uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, gdy przewozy te podlegają rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR,
- 3) przedsiębiorców posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, na rzecz których przedsiębiorcy lub kierowcy świadczą usługę kierowania pojazdem, gdy wykonują przewozy podlegające rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR,
- 4) przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy,
- 5) przedsiębiorców świadczących usługi kierowania pojazdem na rzecz podmiotów posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, gdy wykonują przewozy podlegające rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR,
- 6) kierowców niebędących przedsiębiorcami, świadczących usługi kierowania pojazdem na rzecz podmiotów posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, gdy wykonują przewozy podlegające rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR,
- 7) starostów,
- 8) Głównego Inspektora Transportu Drogowego i Inspekcję Transportu Drogowego, jako podmiot kontrolujący czas pracy przedsiębiorców i kierowców wymienionych w pkt 2 i 3, oraz 5 i 6,
- 9) jednostkę certyfikującą kompetencje zawodowe przedsiębiorców.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został poddany szerokim konsultacjom społecznym. Projekt otrzymali:

- 1) Konfederacja Pracodawców Polskich,
- 2) Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego,

- 3) Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Samochodowego,
- 4) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 5) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Szefów Wydziałów Komunikacji,
- 6) Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji,
- 7) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- 8) Polskie Stowarzyszenie Przewoźników Autokarowych,
- 9) Sekretariat Transportowców NSZZ „Solidarność”,
- 10) Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych,
- 11) Związek Powiatów Polskich,
- 12) Unia Metropolii Polskich,
- 13) Forum Związków Zawodowych (w zakresie czasu pracy kierowców),
- 14) Izba Gospodarcza Komunikacji Miejskiej (w zakresie czasu pracy kierowców),
- 15) Związek Zawodowy Pracowników Komunikacji Miejskiej w RP (w zakresie czasu pracy kierowców).

Niezależnie od przesłania projektu do konsultacji, został on umieszczony na stronach internetowych Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej oraz Rządowego Centrum Legislacji. Projekt został pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

W ramach konsultacji społecznych swoje uwagi zgłosiły: Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych, Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji, Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego oraz Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych.

Uwzględniono część zgłoszonych uwag, które były zgodne z przyjętą koncepcją nowelizacji ustawy o transporcie drogowym, uznając je jako merytorycznie uzasadnione.

W części ustawy dotyczącej czasu pracy kierowców uwagi zgłosił Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego. Uwagi zostały uwzględnione w projekcie, z wyjątkiem propozycji zmiany art. 92c ustawy o transporcie drogowym, która nie mogła być przyjęta, ponieważ wykraczała poza zakres zmian związanych z implementowaniem art. 2 dyrektywy 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt ustawy będzie miał wpływ na dochody budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wpływy uzyskane z tytułu udzielenia przez starostów zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy, licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób samochodem osobowym, pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą stanowią dochód tych jednostek samorządu terytorialnego.

Licencje na wykonywanie krajowego transportu drogowego rzeczy uprawniające do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy są wydawane przez starostwa od 2007 r. Opłaty za udzielenie ww. licencji wynoszą (w zależności od okresu, na jaki licencja jest wydawana): 800 zł, 900 zł lub 1.000 zł. Licencje na wykonywanie krajowego przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu 7 – 9 osób łącznie z kierowcą są również wydawane przez starostwa od wielu lat. Opłaty za udzielenie ww. licencji wynoszą (w zależności od okresu, na jaki licencja jest wydawana): 700 zł, 800 zł lub 900 zł. Projekt ustawy nie przewiduje wprowadzenia zmian opłat w tej dziedzinie. Nowy dokument pod nazwą zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego otrzyma każdy przewoźnik wykonujący krajowy transport drogowy osób autobusem lub autokarem, krajowy przewóz drogowy rzeczy oraz międzynarodowy transport drogowy osób lub rzeczy. Projekt ustawy przewiduje, że opłata za wydanie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego nie może być większa niż 1.000 zł. Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego zastąpi funkcjonujące obecnie licencje na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób autokarem lub autobusem oraz licencje na wykonywanie krajowego transportu drogowego rzeczy. Proces wymiany dokumentów będzie odbywał się stopniowo, bez wprowadzania dodatkowych obciążeń dla przedsiębiorców. Projektowana ustawa przewiduje, że licencja na krajowy transport drogowy uprawnia do wykonywania przewozów w krajowym transporcie drogowym, zgodnie z rodzajem przewozów w niej określonym, do czasu upływu terminu jej ważności lub wydania zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego. Natomiast gdy przedsiębiorca złożył wniosek o przedłużenie uprawnień przewozowych wynikających z licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego, organ, który udzielił licencji, sprawdza spełnienie przez przedsiębiorcę wymogów, o których mowa w projektowanym art. 5a lub 5c. Organ wydaje zezwolenie na wykonywanie zawodu

przewoźnika drogowego lub odpowiednią licencję, jeżeli przedsiębiorca spełnia te wymagania. W przypadku gdy przedsiębiorca złożył wniosek o wydanie dodatkowego wypisu z licencji na krajowy lub międzynarodowy transport drogowy, organ, który udzielił licencji, sprawdza spełnienie przez przedsiębiorcę wymogu zdolności finansowej.

Przewiduje się, że projektowana zmiana nie będzie miała wpływu na zwiększenie poziomu obciążeń administracyjnych jednostek samorządu terytorialnego, gdyż realizowały one będą ten sam rodzaj zadań z obszaru transportu drogowego. Zmianie ulegną jedynie nazwy niektórych dokumentów i procedury administracyjne stosowane do ich wydania.

Wpływy uzyskane z tytułu udzielenia licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką stanowią dochód organów, o których mowa w art. 5 ust. 10 pkt 2, tj. organów samorządu terytorialnego właściwych terytorialnie do udzielania ww. licencji, w zależności od obszaru wykonywania przewozów taksówkowych. Projekt ustawy nie przewiduje wprowadzenia zmian w tym zakresie, w stosunku do obowiązującego aktualnie stanu prawnego.

Wpływy uzyskane z tytułu udzielenia przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego licencji wspólnotowej, stosownie do art. 46 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym, są przekazywane w całości na wyodrębniony rachunek bankowy Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad. Natomiast wpływy z tytułu opłat za udzielenie przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego stanowią dochód budżetu państwa.

Ustawa przewiduje również nowe zadania dla starostów i Głównego Inspektora Transportu Drogowego dotyczące stwierdzania, w drodze decyzji administracyjnej, niezdolności zarządzającego transportem do kierowania operacjami transportowymi. Należy wskazać, że ww. nowe zadania starostów nie będą generowały wyższych kosztów w stosunku do stanu obecnego. Czynności związane z wydawaniem na czas nieoznaczony zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego będą wymagały mniejszego nakładu pracy na poziomie samorządu terytorialnego w stosunku do stanu obecnego, gdzie starostowie wydają licencje na wykonywanie krajowego transportu drogowego na odnawialny okres 5 lat. Wymaga to każdorazowo przeprowadzenia czynności weryfikujących pod kątem m.in. wymogu zdolności finansowej. Natomiast w przypadku wydawania zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego czynności te będą wykonywane jednorazowo przy udzielaniu takiego uprawnienia. W związku z powyższym zwiększenie nakładów pracy związane z nowymi zadaniami, tj. stwierdzeniem niezdolności zarządzającego transportem do kierowania operacjami transportowymi, nie spowodują dodatkowych kosztów dla samorządów, gdyż

realizowane będą w miejsce dotychczasowych czynności administracyjnych związanych z wydawaniem licencji na krajowy transport drogowy.

W przypadku powstania kosztów w Głównym Inspektoracie Transportu Drogowego w 2012 r. zostaną one sfinansowane w ramach limitu wydatków przewidzianego w planie finansowym GITD.

Nowe zadania nałożone na Inspekcję Transportu Drogowego (ITD) związane z kontrolą czasu pracy przedsiębiorców wykonujących osobiście działalność gospodarczą w zakresie przewozów drogowych, dla której wymagane jest posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu potwierdzającego uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, oraz kontrolą czasu pracy przedsiębiorców i kierowców niebędących przedsiębiorcami, którzy świadczą usługi kierowania pojazdem na rzecz podmiotów posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania transportu drogowego, przy wykonywaniu przewozów drogowych podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR, będą wykonywane przez inspektorów zatrudnionych w ramach istniejących etatów. W związku z tym nie przewiduje się wzrostu liczby kontroli prowadzonych przez inspektorów ITD w przedsiębiorstwach, związanych z objęciem samozatrudnionych kierowców przepisami o czasie pracy kierowców. W ramach przeprowadzanej w tych przedsiębiorstwach kontroli, o której mowa w art. 50 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, zakres dotychczas prowadzonej przez ITD kontroli będzie rozszerzony o zagadnienie czasu pracy kierowców wykonujących przewozy na rzecz tych przedsiębiorstw i tym samym spowoduje wydłużenie czasu kontroli o czas niezbędny do sprawdzenia ewidencji czasu pracy tych kierowców. Przewiduje się, że czas niezbędny na wykonanie kontroli ewidencji czasu pracy jednego samozatrudnionego kierowcy może wynieść od 30 do 60 minut, łącznie z pisaniem protokołu.

Z szacunkowych danych (raport TNO z dnia 7 grudnia 2006 r.) wynika, że w Polsce samozatrudnieni kierowcy mogą stanowić około 43% ogółu zatrudnionych w transporcie drogowym rzeczy. Według danych Eurostatu za 2008 r. dotyczących Polski – całkowite zatrudnienie w transporcie drogowym rzeczy wyniosło 281,1 tys. osób, a w transporcie drogowym osób – 151,5 tys. osób (w tym kierowcy komunikacji miejskiej, motorniczy tramwajów i metra, którzy nie podlegają rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 i dyrektywie 2002/15/WE).

Kierując się powyższymi danymi, można wyliczyć, że w 2008 r. liczba samozatrudnionych kierowców wykonujących transport drogowy rzeczy mogła wynieść ok. 120 tys. osób. Z uwagi na brak danych o procentowym udziale samozatrudnionych kierowców w transporcie

drogowym osób, ustalenie liczby tych kierowców może nastąpić tylko przez przyjęcie założenia, że mogą oni stanowić znaczny odsetek w tej grupie. Przy założeniu, że odsetek ten wyniósł w 2008 r. około 20 – 30% ogółu zatrudnionych w transporcie drogowym osób, liczba samozatrudnionych kierowców w 2008 r. wyniosłaby 31 tys. – 47 tys. osób.

Należy jednak podkreślić, że powyższe dane mogły ulec znacznym zmianom z uwagi na zmiany na rynku transportu drogowego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana ustawa może mieć wpływ na rynek pracy, związany ze zmianami formy zatrudnienia. Kierowcy dotychczas zatrudnieni na podstawie stosunku pracy mogą rozpocząć działalność gospodarczą w zakresie kierowania pojazdem lub odwrotnie – kierowcy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie kierowania pojazdem mogą zatrudnić się na podstawie stosunku pracy. Obciążenie przedsiębiorców wykonujących działalność na podstawie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu potwierdzającego uprawnienia do wykonywania przewozu, a także podmiotów posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego korzystających z usług przedsiębiorców i kierowców świadczących usługę kierowania pojazdem, obowiązkiem ewidencjonowania czasu pracy nie powinno wpływać na zmiany w zatrudnieniu.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozwiązania mają na celu dostosowanie polskiego porządku prawnego do pakietu rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r., które ujednolicają warunki wykonywania zawodu przewoźnika drogowego. Biorąc pod uwagę interes przewoźników drogowych, ich klientów i całej gospodarki, projektowana ustawa przyczyni się do podniesienia poziomu jakości świadczonych usług, racjonalizacji rynku oraz zwiększenia bezpieczeństwa drogowego. Może również przyczynić się do zwiększenia grona przedsiębiorców wykonujących międzynarodowy transport drogowy.

Projekt wprowadza zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1071/2009, uprawniające do wykonywania krajowego transportu drogowego osób lub rzeczy.

Projekt określa, że podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy, krajowego przewozu osób samochodem osobowym, pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób

łącznie z kierowcą oraz transportu drogowego taksówką wymaga uzyskania odpowiedniej licencji na wykonywanie transportu drogowego.

Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego zastąpi funkcjonujące obecnie licencje na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób autokarem lub autobusem oraz licencje na wykonywanie krajowego transportu drogowego rzeczy. Proces ten będzie odbywał się stopniowo, bez wprowadzania dodatkowych obciążeń dla przedsiębiorców. Jednocześnie zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego będzie uprawniało do ubiegania się o licencję wspólnotową.

Projektowana ustawa przewiduje, że certyfikat kompetencji zawodowych w krajowym transporcie drogowym osób lub rzeczy wydany przed dniem 4 grudnia 2011 r. uznaje się za równoważny z certyfikatem, o którym mowa w art. 21 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, bez obowiązku zdawania egzaminu uzupełniającego. Certyfikat kompetencji zawodowych, potwierdzający wymóg kompetencji zawodowych, jest dokumentem niezbędnym do uzyskania zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego. Jednocześnie zezwolenie to będzie uprawniało do ubiegania się o licencję wspólnotową. Oznacza to, że projektowana ustawa może również przyczynić się do zwiększenia liczby przedsiębiorców wykonujących międzynarodowy transport drogowy.

Wprowadzenie nowego dokumentu pod nazwą zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego nie spowoduje wzrostu obciążeń administracyjnych wnioskodawców w stosunku do obciążeń, które są obecnie związane ze składaniem wniosków o wydanie uprawnień przewozowych.

Z danych, którymi dysponuje Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej wynika, że:

- 1) w zakresie międzynarodowego transportu drogowego na dzień 31 grudnia 2011 r. udzielono:
 - 4.783 licencje na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego osób i 13.651 wypisów z tych licencji,
 - 26.418 licencji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego i 143.970 wypisów z tych licencji,
 - 657 zezwoleń na międzynarodowe regularne przewozy osób.
- 2) w zakresie krajowego transportu drogowego na dzień 30 czerwca 2011 r. udzielono:
 - 9,3 tys. licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób i 67,0 tys. wypisów z tych licencji,

- 63,3 tys. licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego rzeczy i 186,8 tys. wypisów z tych licencji,
- 28,3 tys. zezwoleń na przewozy regularne i 134,0 tys. wypisów z tych zezwoleń,
- 3,6 tys. zezwoleń na przewozy regularne specjalne i 9,7 tys. wypisów z tych zezwoleń,
- 4,7 tys. licencji na krajowy transport drogowy rzeczy uprawniających do wykonywania tylko pośrednictwa przy przewozie rzeczy.

Biorąc pod uwagę charakter rozwiązań przewidzianych w wyżej wymienionych rozporządzeniach (WE) oraz potrzebę dostosowania polskich przepisów do tych rozporządzeń, projektowana ustawa zawiera rozwiązania w jak najmniejszym stopniu utrudniające podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego. Ocenia się, że przepisy ustawy nie będą miały negatywnego wpływu na dostępność do zawodu przewoźnika drogowego. W tym kontekście w celu uniknięcia wprowadzenia nowych obciążeń dla przedsiębiorców oraz maksymalnego uproszczenia procedur związanych z dostępem do zawodu przewoźnika drogowego projektowana ustawa nie przewiduje uszczegółowienia pojęcia siedziby przedsiębiorcy i bazy eksploatacyjnej, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1071/2009.

Projektowana ustawa, w części dotyczącej wdrożenia art. 2 dyrektywy 2002/15/WE, nakłada obowiązek ewidencjonowania czasu pracy samozatrudnionych kierowców, których czas pracy nie był dotychczas ewidencjonowany, wykonujących przewozy drogowe podlegające rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR.

Pod pojęciem samozatrudnionych kierowców należy rozumieć trzy grupy kierowców:

- 1) pierwszą grupą są przedsiębiorcy, którzy wykonują osobiście działalność gospodarczą w zakresie przewozów drogowych i którzy posiadają licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania tych przewozów. Przedsiębiorcy ci wykonują przewozy osobiście i sami ewidencjonują swój czas pracy, przy czym należy zauważyć, że zakres tej ewidencji nie różni się od zakresu obecnie gromadzonych dokumentów, wynikającego z art. 14 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3821/85, natomiast wydłuży się czas przechowywania tych dokumentów z przynajmniej jednego roku do dwóch lat,
- 2) drugą grupą są przedsiębiorcy-kierowcy, których działalność gospodarcza polega na prowadzeniu pojazdu (świadczeniu usługi kierowania pojazdem). Przedsiębiorcy ci wykonują przewozy drogowe na rzecz innych przedsiębiorstw posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania tych przewozów. Ewidencję czasu pracy tych kierowców będzie prowadził przedsiębiorca,

na rzecz którego wykonywane są przewozy. Zakres tej ewidencji obejmuje czynności wymienione w art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o czasie pracy kierowców. Obecnie czynności wymienione w art. 6 ust. 1 rejestrowane są przez tachograf i przechowywane przez kierowcę,

- 3) trzecią grupę stanowią kierowcy niebędący przedsiębiorcami, którzy świadczą usługę kierowania pojazdem na rzecz przedsiębiorstw posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania tych przewozów. Ewidencję czasu pracy tych kierowców będzie prowadził przedsiębiorca, na rzecz którego wykonywane są przewozy. Zakres tej ewidencji obejmuje czynności wymienione w art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o czasie pracy kierowców. Obecnie czynności wymienione w art. 6 ust. 1 rejestrowane są przez tachograf i przechowywane przez kierowcę.

Prowadzenie ewidencji kierowców z drugiej i trzeciej grupy jest dodatkowym obciążeniem dla przedsiębiorcy, na rzecz którego kierowcy ci wykonują przewozy.

Wszystkie czynności, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o czasie pracy kierowców, powinny być zaznaczone na wykresówce lub na karcie kierowcy. Zapisy na wykresówkach oraz wydruki danych z kart kierowcy i tachografu cyfrowego są podstawową formą ewidencji czasu pracy kierowców. Ewentualne inne czynności, których nie zaznacza się na wykresówce lub na karcie kierowcy, można ewidencjonować w prosty sposób niewpływający na koszty funkcjonowania przedsiębiorstwa.

Ewidencja będzie przechowywana przez okres dwóch lat po zakończeniu okresu nią objętego.

Niewykonywanie tego obowiązku jest obłożone karą finansową.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ DOSTOSOWYWANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	Dyrektywa 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego (Dz. Urz. WE L 80 z 23.03.2002 s. 35, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 5, t. 4, s. 224).

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
-------------------	--------------------------	---	-----------------------	---------------------------------------	--

Dyrektywa 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego

Art. 2 ust. 1 z 2 zdanie dyrektywy	Bez uszczerbku dla przepisów następnego akapitu, niniejszą dyrektywę stosuje się do kierowców pracujących na własny rachunek od dnia 23 marca 2009 r.	T	Art. 1 zmiana ustawy (art. 2 pkt 1 projektu lit. a)	„1a) czas pracy przedsiębiorców wykonujących osobiście działalność gospodarczą, dla której wymagane jest posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania przewozów drogowych, polegającą na wykonywaniu przewozów, podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającemu rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającemu rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanemu dalej „rozporządzeniem (WE) nr 561/2006” albo Umowie europejskiej dotyczącej pracy załóg pojazdów wykonujących międzynarodowe przewozy drogowe (AETR), sporządzonej w Genewie dnia 1 lipca 1970 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 94, poz. 1086 i 1087 oraz z 2009 r. nr 190,	
------------------------------------	---	---	---	--	--

				poz. 1479), zwanej dalej „Umową AETR”; 1b) czas pracy przedsiębiorców świadczących usługi kierowania pojazdem na rzecz podmiotów posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozów drogowych, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR; 1c) czas pracy kierowców niebędących przedsiębiorcami, świadczących usługi kierowania pojazdem na rzecz podmiotów posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozów drogowych, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie AETR;”	
Art. 3 lit a pkt 2 dyrekt ywy	a) "czas pracy" oznacza: 2) w przypadku kierowców pracujących na własny rachunek tę samą definicję stosuje się do czasu między rozpoczęciem i zakończeniem pracy, w którym kierowca pracujący na własny rachunek pozostaje na swoim stanowisku pracy, będąc do dyspozycji klienta i wykonując swoje zadania lub funkcje inne niż ogólna praca administracyjna, która nie jest związana bezpośrednio z trwającą operacją transportową.	T	Art. 2 pkt 2 projektu ustawy (Art. 26b ustawy)	Art. 26b. 1. Czasem pracy przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 1 pkt 1a i 1b, i kierowcy, o którym mowa w art. 1c, jest czas od rozpoczęcia do zakończenia pracy, w którym pozostaje on na swoim stanowisku pracy, będąc do dyspozycji podmiotu, dla którego świadczy usługę przewozu drogowego i wykonuje czynności, o których mowa w art. 6 ust. 1. 2. Do czasu pracy przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 1b, i kierowcy, o którym mowa w art. 1c, wlicza się czas pozostawania w gotowości, o której mowa w art. 6 ust. 2.	
Art. 4 dyrekt ywy	Artykuł 4 Maksymalny tygodniowy czas pracy Państwa Członkowskie podejmą środki niezbędne w celu zapewnienia, że: a) średni tygodniowy czas pracy nie może przekraczać 48 godzin. Maksymalny tygodniowy czas pracy może być przedłużony do 60 godzin jedynie wówczas, gdy w ciągu czterech miesięcy nie została przekroczona średnia 48 godzin na tydzień. Artykuł 6 ust. 1 akapit czwarty i piąty rozporządzenia (EWG) nr 3820/85 lub, w miarę potrzeb, art. 6 ust. 1 akapit czwarty Umowy AETR mają pierwszeństwo przed niniejszą dyrektywą w zakresie, w jakim odnośni kierowcy nie przekraczają 48 godzin średniego tygodniowego czasu pracy w ciągu czterech miesięcy; b) czas pracy dla różnych pracodawców jest sumą godzin	T	Art. 2 pkt 2 projektu ustawy (Art. 26c ust. 1-3 ustawy)	Art. 26c. 1. Tygodniowy czas pracy nie może przekraczać przeciętnie 48 godzin w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 4 miesięcy. 2. Tygodniowy czas pracy, o którym mowa w ust. 1, może być przedłużony do 60 godzin, jeżeli średni tygodniowy czas pracy nie przekroczy 48 godzin w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 4 miesięcy. 3. Czas pracy określony w ust. 1 i 2 obowiązuje: 1) przedsiębiorców, o których mowa w art. 1 pkt 1b, i kierowców, o których mowa w art. 1 pkt 1c – niezależnie od liczby podmiotów, na rzecz których wykonują przewóz drogowy; 2) przedsiębiorców, o których mowa w art. 1 pkt 1a, 1b, i kierowców, o których mowa w art. 1 pkt 1c – jeżeli jednocześnie są zatrudnieni jako kierowcy na podstawie stosunku pracy.	Przepis określa wymiar czasu pracy kierowców pracujących na własny rachunek, - wdraża art. 4 dyrektywy 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji

	pracy. Pracodawca w drodze pisemnej prosi odnośnego pracownika wykonującego czynności związane z przewozem o wykaz czasu przepracowanego dla innego pracodawcy. Pracownik wykonujący czynności związane z przewozem powinien dostarczyć taką informację na piśmie.				czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego w odniesieniu do tych kierowców. Obecnie obowiązująca ustawa określa czas pracy kierowców zatrudnionych na podstawie stosunku pracy.
Art. 5 dyrektywy	<p>Artykuł 5</p> <p>Przerwy</p> <p>1. Państwa Członkowskie podejmą konieczne środki w celu zapewnienia, że bez uszczerbku dla poziomu ochrony ustanowionego rozporządzeniem (EWG) nr 3820/85 lub, nie spełniając tego, Umowy AETR, osoby wykonujące czynności związane z przewozem w transporcie drogowym, bez uszczerbku dla art. 2 ust. 1, w żadnych okolicznościach nie będą pracować dłużej niż sześć kolejnych godzin bez przerwy. Czas pracy będzie rozdzielony przerwą co najmniej trzydziestominutową, jeśli liczba godzin pracy wynosi od sześciu do dziewięciu, i co najmniej czterdziestopięciominutową, jeśli liczba godzin pracy wynosi co najmniej dziewięć godzin.</p> <p>2. Przerwy mogą być dzielone dalej na okresy co najmniej piętnastominutowe.</p>	T	Art. 2 pkt 2 projektu ustawy (Art. 26c ust. 4 ustawy)	26c. 4. Przepisy art. 13 ust. 1, art. 21 i art. 27 ust. 4 stosuje się odpowiednio.	
Art. 6 dyrektywy	Artykuł 6	T	Art. 2 pkt 2	26c. 5. Do określenia okresu odpoczynku stosuje się	

ywy	Okresy odpoczynku Do celów niniejszej dyrektywy praktykanci i stażyści zostają objęci tymi samymi przepisami w sprawie okresu odpoczynku pracy, jak inni pracownicy wykonujący czynności związane z przewozem rozporządzenia (EWG) nr 3820/85 lub, nie spełniając tego, Umową AETR.		projektu ustawy (Art. 26c ust. 5 ustawy)	przepisy rozporządzenia (WE) nr 561/2006 albo umowy AETR.	
Art. 7 dyrekt ywy	Artykuł 7 Praca w porze nocnej 1. Państwa Członkowskie podejmą środki niezbędne w celu zapewnienia, że: - jeśli wykonywana jest praca w porze nocnej, dobowy czas pracy nie przekracza dziesięciu godzin w każdym dwudziestoczterogodzinnym okresie, - wyrównanie za pracę w porze nocnej przyznawane jest zgodnie z krajowymi środkami ustawodawczymi, układami zbiorowymi, porozumieniami między obiema stronami branży i/lub krajową praktyką, pod warunkiem że takie wyrównanie nie zagraża bezpieczeństwu drogowemu. 2. Przed dniem 23 marca 2007 r. Komisja oceni, w ramach sprawozdania, które sporządza zgodnie z art. 13 ust. 2, konsekwencje przepisów ustanowionych w ust. 1 powyżej. Komisja przedłoży, jeśli to okaże się konieczne, właściwe propozycje wraz z tym sprawozdaniem. 3. Komisja przedstawi propozycję dyrektywy zawierającej przepisy odnośnie do szkolenia zawodowych kierowców, w tym kierowców wykonujących pracę w porze nocnej, i ustanawiania ogólnych zasad takiego szkolenia.	T	Art. 2 pkt 2 projektu ustawy (Art. 26c ust. 4 ustawy)	26c. 4. Przepisy art. 13 ust. 1 , art. 21 i art. 27 ust. 4 stosuje się odpowiednio.	
Art. 9 dyrekt ywy	Artykuł 9 Informacja i rejestry Państwa Członkowskie zapewniają, że: a) pracownicy wykonujący czynności związane z przewozem są poinformowani o odnośnych wymogach krajowych, wewnętrznych przepisach przedsiębiorstwa i o	T	Art. 2 pkt 2 projektu ustawy (Art. 26d-26f ustawy)	Art. 26d. 1. Ewidencję czasu pracy przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 1 pkt 1a, prowadzi ten przedsiębiorca. 2. Ewidencję czasu pracy przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 1 pkt 1b, i kierowcy, o którym mowa w art. 1 pkt 1c, prowadzi podmiot, na rzecz którego wykonywany jest przewóz drogowy. Art. 26e. Przepis art. 25 ust. 1 stosuje się odpowiednio. Art. 26f. 1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 1 pkt	

	<p>porozumieniach między obiema stronami branży, w szczególności o układach zbiorowych i o wszelkich porozumieniach między spółkami zawartymi na podstawie niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla dyrektywy Rady 91/533/EWG z dnia 14 października 1991 r. w sprawie obowiązku pracodawcy dotyczącego informowania pracowników o warunkach stosowanych do umowy lub stosunku pracy;</p> <p>b) bez uszczerbku dla art. 2 ust. 1 czas pracy osób wykonujących działalność przewozową w transporcie drogowym jest rejestrowany. Rejestry są przechowywane przez co najmniej dwa lata po zakończeniu objętego nimi okresu. Pracodawcy są odpowiedzialni za rejestrowanie czasu pracy pracowników wykonujących czynności związane z przewozem. Na życzenie pracownika wykonującego czynności związane z przewozem pracodawca dostarczy mu kopie rejestrów przepracowanych godzin.</p>			<p>1a, przechowuje ewidencję, o której mowa w art. 26d ust. 1, przez okres dwóch lat po zakończeniu okresu nią objętego.</p> <p>2. Podmiot posiadający licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozów drogowych, na rzecz którego świadczone są usługi kierowania pojazdem:</p> <p>1) przechowuje ewidencję czasu pracy przedsiębiorców, o których mowa w art. 1 pkt 1b, i kierowców, o których mowa w art. 1 pkt 1c, przez okres dwóch lat po zakończeniu okresu nią objętego;</p> <p>2) wydaje przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 1 pkt 1b, albo kierowcy, o którym mowa w art. 1 pkt 1c, kopię ewidencji czasu pracy.”.</p>	
Art. 11 dyrektywy	<p>Artykuł 11</p> <p>Kary</p> <p>Państwa Członkowskie ustanawiają system kar za naruszenie krajowych przepisów przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie konieczne kroki w celu zapewnienia, że kary takie są stosowane. Określone w ten sposób kary będą skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.</p>	T	Art. 1 pkt 33 lit. a, pkt 34 i pkt 40 projektu ustawy	<p>„k) przestrzegania czasu pracy przedsiębiorców wykonujących osobiście działalność gospodarczą, dla której wymagane jest posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania przewozów drogowych, przedsiębiorców i kierowców niebędących przedsiębiorcami świadczących usługi kierowania pojazdem na rzecz podmiotów posiadających licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo Umowie europejskiej dotyczącej pracy załóg pojazdów wykonujących międzynarodowe przewozy drogowe (AETR), sporządzonej w Genewie dnia 1 lipca 1970 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 94, poz. 1086 i 1087 oraz z 2009 r. Nr 190, poz. 1479), zwanej dalej „Umową AETR”;;</p> <p>34) w art. 68 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Kontroli, o której mowa:</p> <p>1) w art. 50 pkt 1 lit. a - j i art. 87 podlegają:</p> <p>a) kierujący pojazdami w zakresie i na zasadach określonych w:</p> <p>- niniejszej ustawie,</p> <p>- art. 129 a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym,</p>	Przepisy wynikają z wdrożenia art. 2 ust. 1 2 zdanie dyrektywy 2002/15(WE) - określają podmiot kontrolujący czas pracy kierowców pracujących na własny rachunek oraz kary za nieprzestrzeganie przepisów o czasie pracy i za nieprowadzenie ewidencji

				<p>- ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, b) przedsiębiorcy wykonujący przewóz drogowy, c) podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 2, 2) w art. 50 pkt 1 lit. k podlegają przedsiębiorcy wykonujący osobiście działalność gospodarczą, dla której wymagane jest posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania przewozów drogowych, podmioty posiadające licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, na rzecz których przedsiębiorcy lub kierowcy niebędący przedsiębiorcami świadczą usługi kierowania pojazdem, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo umowie AETR – zwani dalej „kontrolowanymi”.”;</p> <p>40) w art. 92: a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a – 4c w brzmieniu: „4a. Przedsiębiorca wykonujący osobiście działalność gospodarczą, dla której jest wymagane posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania przewozów drogowych, podmiot posiadający licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, na rzecz którego przedsiębiorcy lub kierowcy niebędący przedsiębiorcami świadczą usługi kierowania pojazdem, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo umowie AETR, za przekroczenie tygodniowego wymiaru czasu pracy, o którym mowa w art. 26c ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców, podlega karze grzywny w wysokości od 100 złotych do 2.000 złotych. 4b. Przedsiębiorca wykonujący osobiście działalność gospodarczą, dla której jest wymagane posiadania licencji wspólnotowej lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania przewozów drogowych, podmiot posiadający licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, na rzecz którego przedsiębiorcy lub kierowcy niebędący przedsiębiorcą świadczą usługi kierowania pojazdem, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo umowie AETR, za nieprowadzenie ewidencji czasu pracy, o której mowa w art. 26d ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców, podlega karze grzywny w wysokości od 100 złotych do 2.000 złotych. 4c. Przedsiębiorca wykonujący osobiście działalność</p>	czasu pracy.
--	--	--	--	---	--------------

				<p>gospodarczą, dla której jest wymagane posiadanie licencji wspólnotowej lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania przewozów drogowych, podmiot posiadający licencję wspólnotową lub inny dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania przewozu drogowego, na rzecz którego przedsiębiorcy lub kierowcy niebędący przedsiębiorcą świadczą usługi kierowania pojazdem, przy wykonywaniu przewozów podlegających rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 albo umowie AETR, za nieudzielenie przerwy, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców, podlega karze grzywny w wysokości od 100 złotych do 2.000 złotych.”,</p> <p>b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Postępowanie o czyny określone w ust. 1, 3 i 4a – 4c prowadzi się na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;</p>
--	--	--	--	---

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU

Jedn. red.	Treść projektowanego przepisu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 pkt 3 (art. 2 pkt 1 lit. b) projektu ustawy)	b) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) zasady stosowania norm dotyczących okresów prowadzenia pojazdów, obowiązkowych przerw w prowadzeniu i gwarantowanych okresów odpoczynku określonych w rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 lub umowie AETR;”;	Przepis porządkowy

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ DOSTOSOWYWANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	<ol style="list-style-type: none"> 1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE; 2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych; 3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Koniec znów wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE

Art. 1 ust. 1	Niniejsze rozporządzenie reguluje dostęp do zawodu przewoźnika drogowego i wykonywanie tego zawodu.	N			
Art. 1 ust. 2	Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich przedsiębiorców, którzy mają siedzibę we Wspólnocie i wykonują zawód przewoźnika drogowego. Dotyczy ono również przedsiębiorców, którzy mają zamiar wykonywać zawód przewoźnika drogowego. Odniesienia do przedsiębiorców wykonujących zawód przewoźnika drogowego uznaje się w odpowiednich przypadkach za obejmujące odniesienie do przedsiębiorców, którzy mają zamiar wykonywać ten zawód.	N			

Art. 1 ust. 3	W odniesieniu do regionów, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu, zainteresowane państwa członkowskie mogą dostosować warunki wykonywania zawodu przewoźnika drogowego, o ile w tych regionach działania są prowadzone w pełni przez przedsiębiorców, którzy posiadają tam siedzibę.	N			
Art. 1 ust. 4	W drodze odstępstwa od ust. 2, o ile prawo krajowe nie stanowi inaczej, niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do: <ul style="list-style-type: none"> a) przedsiębiorców wykonujących zawód przewoźnika drogowego rzeczy wyłącznie pojazdami silnikowymi lub zespołami pojazdów, których dopuszczalna masa całkowita nie przekracza 3,5 tony. Państwa członkowskie mogą jednak obniżyć powyższy limit dla wszystkich lub wybranych rodzajów przewozów drogowych; b) przedsiębiorców wykonujących usługi drogowego transportu osób wyłącznie w celach niezarobkowych lub których główna działalność nie obejmuje drogowego transportu osób; c) przedsiębiorców wykonujących zawód przewoźnika drogowego wyłącznie pojazdami silnikowymi, których maksymalna dopuszczalna prędkość nie przekracza 40 km/h. 	N			
Art. 1 ust. 5	Państwa członkowskie mogą zwolnić ze stosowania wszystkich lub części przepisów niniejszego rozporządzenia tylko przewoźników drogowych wykonujących wyłącznie krajowe przewozy drogowe, które mają jedynie nikły wpływ na rynek transportowy z uwagi na: <ul style="list-style-type: none"> a) rodzaj przewożonych rzeczy; lub b) niewielką odległość. 	N			
Art. 2	Na użytek niniejszego rozporządzenia: <ol style="list-style-type: none"> 1) „zawód przewoźnika drogowego rzeczy” oznacza działalność każdego przedsiębiorcy wykonującego w celach zarobkowych transport rzeczy, środkami takimi, jak pojazd silnikowy lub zespół pojazdów; 2) „zawód przewoźnika drogowego osób” oznacza działalność każdego przedsiębiorcy użytkującego pojazdy silnikowe o odpowiedniej konstrukcji i wyposażeniu, przeznaczone do przewozu ponad dziewięciu osób, łącznie z 	N			

	<p>kierowcą, w celu świadczenia usług przewozu osób dostępnych publicznie lub dostępnych dla pewnych grup osób w zamian za opłatę ponoszoną przez osobę przewożoną lub przez organizatora transportu;</p> <p>3) „zawód przewoźnika drogowego” oznacza zawód przewoźnika drogowego osób lub zawód przewoźnika drogowego rzeczy;</p> <p>4) „przedsiębiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną, nastawioną na osiągnięcie zysku lub nie, stowarzyszenie lub grupę osób bez osobowości prawnej, nastawione na osiągnięcie zysku lub nie, lub jakikolwiek podmiot publiczny, posiadający własną osobowość prawną lub podlegający organowi, który taką osobowość posiada, wykonujące przewozy osób lub osobę fizyczną lub prawną, wykonującą przewozy towarów w celach handlowych;</p> <p>5) „zarządzający transportem” oznacza osobę fizyczną zatrudnioną przez przedsiębiorcę lub, jeżeli przedsiębiorca jest osobą fizyczną, tę osobę fizyczną lub, w razie potrzeby, inną osobę fizyczną wyznaczoną przez tego przedsiębiorcę na podstawie umowy, zarządzającą w sposób rzeczywisty i ciągły operacjami transportowymi przedsiębiorcy;</p> <p>6) „zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego” oznacza decyzję administracyjną, która upoważnia przedsiębiorcę spełniającego warunki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu do wykonywania zawodu przewoźnika drogowego;</p> <p>7) „właściwy organ” oznacza organ państwa członkowskiego na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym, który w celu wydawania zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego sprawdza, czy przedsiębiorca spełnia warunki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, i jest uprawniony do wydawania, zawieszania lub cofania zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego;</p> <p>8) „państwo członkowskie siedziby” oznacza państwo członkowskie, w którym przedsiębiorca ma siedzibę, niezależnie od tego, z jakiego państwa pochodzi zarządzający transportem tego przedsiębiorcy.</p>				
Art. 3 ust. 1	Przedsiębiorcy wykonujący zawód przewoźnika drogowego muszą spełniać następujące wymogi: a) posiadać rzeczywistą i stałą siedzibę w jednym z	N			

	<p>państw członkowskich;</p> <p>b) cieszyć się dobrą reputacją;</p> <p>c) posiadać odpowiednią zdolność finansową; oraz</p> <p>d) posiadać wymagane kompetencje zawodowe.</p>				
Art. 3 ust. 2	Państwa członkowskie mogą nałożyć dodatkowe proporcjonalne i niedyskryminujące wymogi, które przedsiębiorcy muszą spełniać, aby wykonywać zawód przewoźnika drogowego.	N			
Art. 4 ust. 1	<p>Przedsiębiorca wykonujący zawód przewoźnika drogowego wyznacza przynajmniej jedną osobę fizyczną – zarządzającego transportem – która spełnia warunki przewidziane w art. 3 ust. 1 lit. b) i d) i która:</p> <p>a) w sposób rzeczywisty i ciągły zarządza operacjami transportowymi tego przedsiębiorstwa;</p> <p>b) ma rzeczywisty związek z przedsiębiorstwem, polegający na przykład na tym, że jest jego pracownikiem, dyrektorem, właścicielem lub udziałowcem lub nim zarządza lub, jeżeli przedsiębiorca jest osobą fizyczną, jest tą właśnie osobą; oraz</p> <p>c) posiada miejsce zamieszkania na terenie Wspólnoty.</p>	N			
Art. 4 ust. 2	<p>Jeżeli przedsiębiorca nie spełnia wymogu posiadania kompetencji zawodowych, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. d), właściwy organ może zezwolić na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego bez wyznaczenia zarządzającego transportem zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, pod warunkiem że:</p> <p>a) przedsiębiorca wyznaczy osobę fizyczną posiadającą miejsce zamieszkania na terenie Wspólnoty, spełniającą wymogi przewidziane w art. 3 ust. 1 lit. b) i d) oraz uprawnioną na mocy umowy do wykonywania zadań zarządzającego transportem w imieniu tego przedsiębiorcy;</p> <p>b) umowa wiążąca przedsiębiorcę z osobą, o której mowa w lit. a), precyzuje zadania, które ma ona wykonywać w sposób rzeczywisty i ciągły, oraz określa zakres obowiązków związanych z funkcją zarządzającego transportem. Zadania, które należy sprecyzować, obejmują w szczególności utrzymanie i konserwację pojazdów, sprawdzanie umów i dokumentów przewozowych, podstawową księgowość, przydzielanie ładunków lub usług</p>	N			

	<p>kierowcom i pojazdom oraz sprawdzanie procedur związanych z bezpieczeństwem;</p> <p>c) w charakterze zarządzającego transportem osoba, o której mowa w lit. a), może kierować operacjami transportowymi nie więcej niż czterech różnych przedsiębiorstw, realizowanymi za pomocą połączonej floty, liczącej ogółem nie więcej niż 50 pojazdów. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o obniżeniu liczby przedsiębiorstw lub łącznej wielkości floty pojazdów, którymi może zarządzać ta osoba; oraz</p> <p>d) osoba, o której mowa w lit. a), wykonuje określone zadania wyłącznie w interesie przedsiębiorcy, a jej obowiązki są wykonywane niezależnie od przedsiębiorców, na rzecz których dany przedsiębiorca wykonuje przewozy.</p>				
Art. 4 ust. 3	Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, aby zarządzający transportem wyznaczony zgodnie z ust. 1 nie mógł być dodatkowo wyznaczony zgodnie z ust. 2 lub, aby mógł być wyznaczony jedynie w odniesieniu do ograniczonej liczby przedsiębiorstw lub floty pojazdów mniejszej niż określona w ust. 2 lit. c)	N			
Art. 4 ust. 4	Przedsiębiorca powiadamia właściwy organ o wyznaczeniu zarządzającego lub zarządzających transportem.	T	Art. 1 pkt 5 (art. 7 ust. 2 pkt 6)	<p>Zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego i licencji wspólnotowej udziela się na wniosek przedsiębiorcy złożony na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego, po uiszczeniu opłaty, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 i 11.</p> <p>2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego adres i siedzibę albo miejsce zamieszkania; 2) numer w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) albo w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS); 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP); 4) określenie rodzaju i zakresu transportu drogowego; 5) rodzaj i liczbę pojazdów samochodowych, które przedsiębiorca będzie wykorzystywał do wykonywania transportu drogowego; 6) imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz numer certyfikatu kompetencji zawodowych osoby zarządzającej transportem; 7) liczbę wypisów z zezwolenia na wykonywanie zawodu 	

				przewoźnika drogowego lub z licencji wspólnotowej; 8) w przypadku licencji wspólnotowej – określenie czasu na który ma być ona udzielona.	
Art. 5	<p>Aby spełnić wymóg określony w art. 3 ust. 1 lit. a), przedsiębiorca musi w danym państwie członkowskim:</p> <p>a) posiadać siedzibę położoną w tym państwie członkowskim wraz z lokalami, w których prowadzi główną działalność, w szczególności dokumenty księgowe, akta dotyczące pracowników, dokumenty zawierające dane na temat czasu prowadzenia pojazdu i odpoczynku oraz wszelkie inne dokumenty, do których dostęp musi mieć właściwy organ, aby sprawdzić, czy spełnione zostały warunki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby przedsiębiorcy na ich terytorium udostępniali również inne dokumenty w swoich lokalach w dowolnej chwili;</p> <p>b) gdy zezwolenie zostanie wydane – dysponować co najmniej jednym pojazdem, który został zarejestrowany lub w inny sposób wprowadzony do ruchu zgodnie z przepisami tego państwa członkowskiego – będąc jego właścicielem lub posiadaczem z innego tytułu, np. na podstawie umowy najmu z opcją zakupu, umowy najmu lub umowy leasingu;</p> <p>c) prowadzić działalność związaną z pojazdami, o których mowa w lit. b), w sposób rzeczywisty i ciągły oraz przy użyciu niezbędnego sprzętu administracyjnego, a także odpowiedniego sprzętu technicznego i urządzeń technicznych, w bazie eksploatacyjnej, która znajduje się w tym państwie członkowskim.</p>	N			
Art. 6 ust. 1	<p>Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu, państwa członkowskie określają warunki, które przedsiębiorca i zarządzający transportem muszą spełniać, aby zapewnić zgodność z wymogiem dobrej reputacji, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. b).</p> <p>Przy określaniu, czy przedsiębiorca spełnił ten wymóg, państwa członkowskie uwzględniają postępowanie przedsiębiorcy, jego zarządzających transportem oraz innych odpowiednich osób określonych przez dane państwo członkowskie. Każde odniesienie w niniejszym artykule do wyroków skazujących, sankcji lub naruszeń obejmuje wyroki skazujące, sankcje lub naruszenia samego przedsiębiorcy,</p>	T	Art. 1 pkt 5 (art. 7 ust. 7)	<p>Wymóg dobrej reputacji, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, nie jest spełniony lub przestał być spełniany przez osoby, o których mowa w ust. 3 pkt 2 - 4 , jeżeli:</p> <p>a) zostały skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne w dziedzinach określonych w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009,</p> <p>b) nałożono na nie co najmniej dwukrotnie w okresie dwóch lat sankcje za naruszenie obowiązujących przepisów krajowych w zakresie określonym w załączniku nr IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009,</p> <p>c) wydano w stosunku do tych osób prawomocne</p>	

<p>jego zarządzających transportem oraz innych odpowiednich osób określonych przez dane państwo członkowskie.</p> <p>Warunki, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują przynajmniej następujące wymogi:</p> <p>a) dobrej reputacji zarządzającego transportem lub przedsiębiorcy transportowego nie podważają żadne poważne zarzuty, takie jak wyroki skazujące lub sankcje za popełnienie poważnego naruszenia obowiązujących przepisów krajowych w następujących dziedzinach:</p> <p>(i) prawo handlowe;</p> <p>(ii) prawo upadłościowe;</p> <p>(iii) płace i warunki zatrudnienia w zawodzie;</p> <p>(iv) prawo o ruchu drogowym;</p> <p>(v) odpowiedzialność zawodowa;</p> <p>(vi) handel ludźmi lub narkotykami; oraz</p> <p>b) zarządzający transportem lub przedsiębiorca transportowy nie zostali, w jednym lub kilku państwach członkowskich, skazani za poważne przestępstwo ani nie nałożono na nich sankcji za poważne naruszenie przepisów wspólnotowych dotyczących w szczególności:</p> <p>(i) czasu prowadzenia pojazdu i odpoczynku kierowców, czasu pracy oraz instalacji i używania urządzeń kontrolnych;</p> <p>(ii) maksymalnej masy i wymiarów pojazdów użytkowych w ruchu międzynarodowym;</p> <p>(iii) kwalifikacji wstępnej i ustawicznego kształcenia kierowców;</p> <p>(iv) badań technicznych w celu dopuszczenia pojazdów użytkowych do ruchu, w tym obowiązkowych badań technicznych pojazdów silnikowych;</p> <p>(v) dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych rzeczy lub, w odpowiednim przypadku, dostępu do rynku przewozu drogowego osób;</p> <p>(vi) bezpieczeństwa w drogowym przewozie towarów niebezpiecznych;</p> <p>(vii) instalacji i używania ograniczników prędkości w niektórych rodzajach pojazdów;</p> <p>(viii) praw jazdy;</p> <p>(ix) dostępu do zawodu;</p>			<p>orzeczenie zakazujące wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego.</p>	
---	--	--	---	--

	(x) transportu zwierząt.			
Art. 6 ust. 2	<p>Do celów ust. 1 akapit trzeci lit. b):</p> <p>a) jeśli zarządzający transportem lub przedsiębiorca transportowy zostali, w jednym lub kilku państwach członkowskich, skazani za popełnienie poważnego przestępstwa lub nałożono na nich sankcje za jedno z najpoważniejszych naruszeń przepisów wspólnotowych, wymienionych w załączniku IV, właściwy organ państwa członkowskiego, w którym przedsiębiorca ma siedzibę, przeprowadza w odpowiedni i terminowy sposób należycie zakończone postępowanie administracyjne obejmujące w odpowiednich przypadkach kontrolę w lokalach danego przedsiębiorstwa.</p> <p>W ramach postępowania ustala się, czy w określonym przypadku i w danych okolicznościach utrata dobrej reputacji stanowiłaby nieproporcjonalną reakcję. Każde takie ustalenie musi być należycie umotywowane i uzasadnione.</p> <p>Jeśli właściwy organ uzna, że utrata dobrej reputacji będzie stanowiła nieproporcjonalną reakcję, może zdecydować, że dobra reputacja pozostanie nienaruszona. W takim przypadku uzasadnienie zostaje zapisane w rejestrze krajowym. Liczba takich decyzji zamieszczana jest w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 26 ust. 1.</p> <p>Jeśli właściwy organ uzna, że utrata dobrej reputacji nie będzie stanowiła nieproporcjonalnej reakcji, wyrok skazujący lub nałożona sankcja skutkują utratą dobrej reputacji;</p> <p>b) Komisja sporządza wykaz kategorii, rodzajów i wagi poważnych naruszeń przepisów wspólnotowych, które – poza naruszeniami wymienionymi w załączniku IV – mogą doprowadzić do utraty dobrej reputacji. Ustalając priorytety kontroli zgodnie z art. 12 ust. 1, państwa członkowskie biorą pod uwagę informacje o tych naruszeniach, w tym informacje otrzymane z innych państw członkowskich.</p> <p>Środki odnoszące się do tego wykazu, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez dodanie do niego innych elementów przyjmuje się, są przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 25 ust. 3.</p> <p>W tym celu Komisja:</p>	N		

	(i) określa kategorie i rodzaje najczęściej popełnianych naruszeń; (ii) określa wagę naruszeń w zależności od ryzyka spowodowania śmierci lub ciężkich obrażeń ciała; oraz (iii) podaje częstotliwość występowania naruszeń, powyżej której powtarzające się naruszenia uznaje się za poważniejsze, uwzględniając liczbę kierowców wykonujących operacje transportowe, którymi kieruje zarządzający transportem.				
Art. 6 ust. 3	Wymóg określony w art. 3 ust. 1 lit. b) nie jest spełniony do czasu zastosowania środka rehabilitacyjnego lub innych środków o skutku równoważnym na podstawie odpowiednich przepisów krajowych.	N			
Art. 7 ust. 1	W celu spełnienia wymogu określonego w art. 3 ust. 1 lit. c) przedsiębiorca musi być w stanie w każdym momencie roku finansowego spełnić swoje zobowiązania finansowe. W tym celu przedsiębiorca wykazuje na podstawie poświadczonych przez audytora lub odpowiednio upoważnioną osobę rocznych sprawozdań finansowych, że co roku dysponuje kapitałem i rezerwami o wartości co najmniej równej 9 000 EUR w przypadku wykorzystywania tylko jednego pojazdu i 5 000 EUR na każdy dodatkowy wykorzystywany pojazd. Do celów niniejszego rozporządzenia wartość EUR ustala się co roku w walutach krajowych państw członkowskich, które nieuczestniczą w trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej. Stosowane kursy odpowiadają opublikowanym w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> kursom z pierwszego dnia roboczego października. Kursy te obowiązują od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego. Pozycje księgowo, o których mowa w akapicie pierwszym, odpowiadają pozycjom określonym w czwartej dyrektywie Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek.	T	Art. 1 pkt 5 (art. 7 ust. 6)	Audytorem lub odpowiednio upoważnioną osobą do poświadczenia rocznych sprawozdań finansowych, w rozumieniu art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, jest biegły rewident w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223, z późn. zm.).	
Art. 7 ust. 2	W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwy organ może zgodzić się lub wymagać, aby przedsiębiorca wykazał swoją zdolność finansową za pomocą zabezpieczenia, takiego jak gwarancja bankowa lub ubezpieczenie, w tym ubezpieczenie odpowiedzialności zawodowej z jednego lub kilku banków	N			

	lub innych instytucji finansowych, w tym przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, składających solidarną gwarancję za przedsiębiorstwo na kwoty określone w ust. 1 akapit pierwszy.				
Art. 7 ust. 3	Sprawdzeniu podlegają roczne sprawozdania finansowe, o których mowa w ust. 1, oraz gwarancja, o której mowa w ust. 2, jednostki gospodarczej posiadającej siedzibę w państwie członkowskim, w którym został złożony wniosek o zezwolenie, a nie innej jednostki posiadającej siedzibę w innym państwie członkowskim.	N			
Art. 8 ust. 1	W celu spełnienia wymogu określonego w art. 3 ust. 1 lit. d) dana osoba lub dane osoby muszą posiadać wiedzę na poziomie przewidzianym w załączniku I część I w wymienionych tam dziedzinach. Wiedza ta zostaje sprawdzona w trakcie obowiązkowego egzaminu pisemnego, który – jeśli tak zdecyduje państwo członkowskie – może zostać uzupełniony egzaminem ustnym. Egzaminy te organizowane są zgodnie z załącznikiem I część II. W tym celu państwa członkowskie mogą zdecydować o obowiązku udziału w szkoleniu przed egzaminem.	T	Art. 1 pkt 24 (art. 37 ust. 1)	Uzyskanie certyfikatu kompetencji zawodowych w drogowym transporcie osób lub rzeczy wymaga wykazania się wiedzą niezbędną do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego, określonym w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 oraz złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu pisemnego, przed komisją egzaminacyjną działającą przy jednostce, o której mowa w art. 38 ust. 2.	
Art. 8 ust. 2	Warunki związane z wymogiem kompetencji zawodowych 1. Zainteresowane osoby przystępują do egzaminu w państwie członkowskim, w którym posiadają zwykle miejsce zamieszkania, lub w państwie członkowskim, w którym pracują. "Zwykle miejsce zamieszkania" oznacza miejsce, w którym dana osoba zwykle przebywa, to znaczy przynajmniej przez 185 dni w każdym roku kalendarzowym, z powodu więzi osobistych świadczących o bliskim związku tej osoby z jej miejscem zamieszkania. Jednakże za zwykle miejsce zamieszkania osoby, która posiada więzi zawodowe w innym miejscu niż więzi osobiste i która w konsekwencji mieszka na przemian w różnych miejscach położonych w dwóch lub więcej państwach członkowskich, uważa się miejsce, z którym łączy ją więzi osobiste, pod warunkiem że osoba ta regularnie do tego miejsca powraca. Ten ostatni warunek nie jest wymagany, w przypadku gdy dana osoba zamieszkuje w państwie członkowskim w celu wykonywania pracy przez czas określony. Studia uniwersyteckie bądź nauka w szkole nie	N			

	oznaczają zmiany zwykłego miejsca zamieszkania.				
Art. 8 ust. 3	Wyłącznie organy lub podmioty należycie upoważnione do tego celu przez państwo członkowskie zgodnie z określonymi przez nie kryteriami mogą organizować egzaminy pisemne i ustne, o których mowa w ust. 1, i wydawać odpowiednie certyfikaty. Państwa członkowskie regularnie sprawdzają, czy warunki organizowania egzaminów przez te organy lub podmioty są zgodne z załącznikiem I.	T	Art. 1 pkt 24 (art. 37 ust. 1 i 4)	1. Uzyskanie certyfikatu kompetencji zawodowych w drogowym transporcie osób lub rzeczy wymaga wykazania się wiedzą niezbędną do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego, określonym w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 oraz złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu pisemnego, przed komisją egzaminacyjną działającą przy jednostce, o której mowa w art. 38 ust. 2. 4. Warunki i tryb przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 1, określa regulamin opracowany przez jednostkę, o której mowa w art. 38 ust. 2, i zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw transportu.	
Art. 8 ust. 4	Państwa członkowskie mogą należycie upoważnić – według określonych przez siebie kryteriów – podmioty, które mogą oferować wnioskodawcom szkolenia wysokiej jakości przygotowujące do egzaminów, a także kształcenie ustawiczne w celu umożliwienia zarządzającym transportem uaktualnianie wiedzy, o ile mają taką wolę. Takie państwa członkowskie regularnie sprawdzają, czy upoważnione podmioty nadal spełniają kryteria, na których podstawie uzyskały to upoważnienie.	N			
Art. 8 ust. 5	Aby zapewnić uaktualnienie wiedzy zarządzających transportem w zakresie zmian dotyczących sektora transportu, państwa członkowskie mogą promować odbywające się cyklicznie co 10 lat szkolenia w dziedzinach wymienionych w załączniku I.	N			
Art. 8 ust. 6	Państwa członkowskie mogą nałożyć na osoby, które posiadają certyfikat kompetencji zawodowych, lecz nie zarządzały przedsiębiorstwem transportu drogowego rzeczy lub przewozu drogowego osób w ciągu ostatnich pięciu lat, obowiązek odbycia ponownego szkolenia w celu uaktualnienia wiedzy na temat zmian w przepisach, o których mowa w części I załącznika I.	N			
Art. 8 ust. 7	Państwo członkowskie może zwolnić posiadaczy wydanych w tym państwie członkowskim określonych dyplomów potwierdzających wykształcenie wyższe lub techniczne, obejmujące wiedzę ze wszystkich dziedzin wymienionych w załączniku I, które zostały wyraźnie wskazane w tym celu; zwolnienie dotyczy tylko przedmiotów objętych dyplomami.	T	Art. 1 pkt 26 (art. 38a)	1. Osoby legitymujące się dyplomem ukończenia studiów drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich lub świadectwem ukończenia studiów podyplomowych, których program obejmuje cały zakres zagadnień, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, zwolnione są z egzaminu pisemnego, o którym	

	Zwolnienie ma jedynie zastosowanie do tych sekcji części I załącznika I, co do których dyplom obejmuje wszystkie dziedziny wymienione w nagłówku każdej sekcji. Państwo członkowskie może zwolnić z poszczególnych części egzaminu posiadaczy certyfikatów kompetencji zawodowych obowiązujących w odniesieniu do krajowego transportu drogowego w tym państwie członkowskim.			mowa w art. 37. 2. Osoby legitymujące się dyplomem ukończenia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich lub świadectwem ukończenia studiów podyplomowych, których program obejmuje część zagadnień, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, zwolnione są z części egzaminu pisemnego, o którym mowa w art. 37, w zakresie dziedzin objętych programem studiów. 3. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 i 2 stanowią zwolnienia w rozumieniu art. 8 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009. 4. Zwolnień, o których mowa w ust. 1 i 2 dokonuje jednostka, o której mowa w art. 38 ust. 2.	
Art. 8 ust. 8	Jako dowód posiadania kompetencji zawodowych przedstawia się certyfikat wydany przez organ lub podmiot, o których mowa w ust. 3. Certyfikat nie może być przekazywany innej osobie. Certyfikat posiada cechy bezpieczeństwa określone w załączniku II, jest sporządzany zgodnie ze wzorem znajdującym się w załączniku III i jest opatrywany pieczęcią i podpisem odpowiednio upoważnionego organu lub podmiotu, które go wydały.	T	Art. 1 pkt 27 (art. 39 ust. 1)	1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia: 1) jednostki, o których mowa w art. 38 ust. 2; 2) wymagania kwalifikacyjne dotyczące członków komisji egzaminacyjnej i tryb ustalania jej składu; 3) rodzaje zabezpieczeń certyfikatu kompetencji zawodowych; 4) tryb zwalniania z egzaminu pisemnego, o którym mowa w art. 37.	
Art. 8 ust. 9	Komisja dostosowuje załącznik I, II i III do postępu technicznego. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 25 ust. 3.	N			
Art. 8 ust. 10	Komisja zachęca do wymiany między państwami członkowskimi doświadczeń i informacji na temat szkoleń, egzaminów i zezwoleń, a także ułatwia taką wymianę, w tym również przez dowolny organ, który może wyznaczyć w tym celu.	N			
Art. 9	Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zwolnieniu z egzaminów, o których mowa w art. 8 ust. 1, osób, które wykazały, że przez okres 10 lat od dnia 4 grudnia 2009 r. nieprzerwanie zarządzały przedsiębiorstwem transportu drogowego rzeczy lub przewozu drogowego osób co najmniej w jednym państwie członkowskim.	N			

Art. 10 ust. 1	Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden właściwy organ, który zapewnia prawidłowe wykonanie niniejszego rozporządzenia. Organy te są upoważnione do: a) rozpatrywania wniosków złożonych przez przedsiębiorców; b) udzielania zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, a także zawieszania i cofania tych zezwoleń; c) uznawania osoby fizycznej za niezdolną do kierowania operacjami transportowymi przedsiębiorstwa w charakterze zarządzającego transportem; d) przeprowadzania wymaganych kontroli w celu sprawdzenia, czy przedsiębiorca spełnia wymogi, o których mowa w art. 3.	T	Art. 1 pkt 2 (art. 5 ust. 8 i ust. 10 pkt 3)	5. Organem właściwym w sprawach udzielenia, odmowy udzielenia, zmiany oraz zawieszenia lub cofnięcia zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego jest: 1) starosta właściwy dla siedziby albo miejsca zamieszkania przedsiębiorcy, 2) Główny Inspektor Transportu Drogowego, w przypadku ubiegania się o licencję wspólnotową, jeżeli przedsiębiorca nie występował o wydanie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego przez organ, o którym mowa w pkt 1. 10. Organem właściwym w sprawach udzielenia, odmowy udzielenia, zmiany lub cofnięcia: 3) licencji wspólnotowej jest Główny Inspektor Transportu Drogowego.	
Art. 10 ust. 2	Właściwe organy podają do publicznej wiadomości wszystkie warunki obowiązujące na mocy niniejszego rozporządzenia, wszelkie inne przepisy krajowe, procedury obowiązujące zainteresowanych wnioskodawców, wraz z odpowiednimi wyjaśnieniami.	N		Wszelkie informacje dotyczące przepisów tego rozporządzenia są opublikowane w BIP MTBiGM oraz na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego.	
Art. 11 ust. 1	Przedsiębiorca transportowy, który spełnia wymogi określone w art. 3, otrzymuje na wniosek zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego. Właściwy organ bada, czy przedsiębiorca, który złożył wniosek, spełnia wymogi, o których mowa w tym artykule.	T	Art. 1 pkt 5 (art. 7 ust. 1 i 3)	1. Zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji wspólnotowej udziela się na wniosek przedsiębiorcy złożony na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego po uiszczeniu opłat, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 i 11. 3. Do wniosku, o udzielenie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego należy dołączyć: 1) kopię certyfikatu kompetencji zawodowych osoby zarządzającej transportem; 2) informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą osoby będącej członkiem organu zarządzającego osobą prawnej, osoby zarządzającej spółką jawną lub komandytową, a w przypadku innego przedsiębiorcy - osoby prowadzącej działalność gospodarczą; 3) informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą osoby zarządzająca transportem; 4) oświadczenie osoby uprawnionej na podstawie umowy do wykonywania zadań zarządzającego transportem w imieniu przedsiębiorcy, że spełnia warunki, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. c rozporządzenia (WE) nr	

				1071/2009 oraz informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą tej osoby; 5) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009; 6) oświadczenie przedsiębiorcy, że dysponuje bazą eksploatacyjną, o której mowa w art. 5 lit. c rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, wraz ze wskazaniem adresu bazy; 7) oświadczenie o zamiarze zatrudnienia kierowców spełniających warunki, o których mowa w art. 5a pkt 2 i 3 lub oświadczenie o zamiarze współpracy z osobami niezatrudnionymi przez przedsiębiorcę, lecz wykonującymi osobiście przewóz na jego rzecz, spełniającymi warunki, o których mowa w art. 5a pkt 2 i 3 8) dowód uiszczenia opłaty za wydanie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego i wypisów z zezwolenia.	
Art. 11 ust. 2	Właściwy organ odnotowuje w krajowym rejestrze elektronicznym, o którym mowa w art. 16, dane określone w art. 16 ust. 2 akapit pierwszy lit. a)–d)), dotyczące przedsiębiorców, którzy uzyskali zezwolenie.	N			
Art. 11 ust. 3	Właściwy organ rozpatruje wniosek o zezwolenie w jak najkrótszym terminie, nie dłużej niż trzy miesiące od daty otrzymania przez właściwy organ wszystkich dokumentów koniecznych do rozpatrzenia wniosku. W należycie uzasadnionych przypadkach właściwy organ może wydłużyć ten termin o miesiąc.	N		Decyzja administracyjna jest wydawana w trybie określonym przepisami kpa.	
Art. 11 ust. 4	Do dnia 31 grudnia 2012 r. właściwy organ – dokonując oceny dobrej reputacji przedsiębiorcy – sprawdza w razie jakichkolwiek wątpliwości, czy w momencie składania wniosku przedsiębiorca lub wskazany(-i) zarządzający transportem nie byli na mocy art. 14 uznani w którymś z państw członkowskich za niezdolnych do kierowania operacjami transportowymi przedsiębiorcy. Od dnia 1 stycznia 2013 r. właściwy organ – dokonując oceny dobrej reputacji przedsiębiorcy – sprawdza przez dostęp do danych, o których mowa w art. 16 ust. 2 akapit pierwszy lit. f), który polega na bezpośrednim bezpiecznym dostępie do odpowiedniej części krajowych rejestrów lub jest udzielany na wniosek, czy w momencie składania wniosku przedsiębiorca lub wskazany(-i) zarządzający transportem nie	N			

	byli na mocy art. 14 uznani w którymś z państw członkowskich za niezdolnych do kierowania operacjami transportowymi przedsiębiorcy. Środki mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia i dotyczące przesunięcia o maksymalnie trzy lata dat, o których mowa w niniejszym ustępie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 25 ust. 3.				
Art. 11 ust. 5	Przedsiębiorca posiadający zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika powiadamia w terminie 28 dni – lub krótszym, o ile zdecydowało tak państwo członkowskie siedziby – właściwy organ, który wydał zezwolenie, o zmianach dotyczących danych, o których mowa w ust. 2.	T	Art. 1 pkt 7 (art. 14 ust. 1)	Przewoźnik drogowy jest obowiązany zgłaszać na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego organowi, który udzielił zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji wspólnotowej wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 7, nie później niż w terminie 28 dni od dnia ich powstania.	
Art. 12 ust. 1	Właściwe organy sprawdzają, czy przedsiębiorcy, którym udzieliły zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, nadal spełniają wymogi określone w art. 3. W tym celu państwa członkowskie przeprowadzają kontrole w przedsiębiorstwach, które zostały sklasyfikowane jako przedsiębiorstwa o podwyższonym ryzyku. Mając to na względzie, państwa członkowskie rozszerzają system oceny ryzyka ustanowiony przez niezgodnie z art. 9 dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 LP8 5/003L i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym o wszystkie naruszenia, o których mowa w art. 6 niniejszego rozporządzenia.	T	Art. 1 pkt 36 (84 ust. 1)	1.Organy udzielające zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji, zezwolenia lub zaświadczenia o wykonywaniu przewozów na potrzeby własne są uprawnione do kontroli przedsiębiorcy w zakresie spełniania wymogów będących podstawą do wydania tych dokumentów.	
Art. 12 ust. 2	Do dnia 31 grudnia 2014 r. państwa członkowskie przeprowadzają kontrole przynajmniej co pięć lat, aby sprawdzić, czy przedsiębiorcy nadal spełniają wymogi określone w art. 3. Środki mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, dotyczące przesunięcia daty, o której mowa w akapicie pierwszym, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 25 ust. 3.	N	Art. 84 ust. 2	2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się co najmniej raz na 5 lat.	
Art. 12	Na wniosek Komisji w należycie uzasadnionych przypadkach	N			

ust. 3	państwo członkowskie przeprowadza indywidualne kontrole, aby sprawdzić, czy przedsiębiorca nadal spełnia warunki dostępu do zawodu przewoźnika drogowego. Państwo członkowskie informuje Komisję o wynikach takich kontroli i o działaniach podjętych w przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca nie spełnia już wymogów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.				
Art. 13 ust. 1	Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że istnieje ryzyko, że przedsiębiorca nie spełnia już wymogów określonych w art. 3, informuje o tym przedsiębiorcę. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że co najmniej jeden z tych wymogów nie jest już spełniany, może określić jeden z następujących terminów na uregulowanie tej sytuacji przez przedsiębiorstwo: a) termin nieprzekraczający sześciu miesięcy na zatrudnienie osoby, która zastąpi zarządzającego transportem, jeżeli zarządzający transportem przestał spełniać wymogi dobrej reputacji lub kompetencji zawodowych, który to termin może zostać przedłużony o trzy miesiące w przypadku śmierci zarządzającego transportem lub jego niedyspozycji ze względów zdrowotnych; b) termin nieprzekraczający sześciu miesięcy – w przypadku gdy uregulowanie sytuacji wymaga od przedsiębiorcy wykazania, że posiada rzeczywistą i stałą siedzibę; c) termin nieprzekraczający sześciu miesięcy – jeśli nie jest spełniany wymóg zdolności finansowej, aby wykazać, że ten wymóg będzie ponownie spełniany w sposób ciągły.	T	Art. 1 pkt 39 (Art. 90)	W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzającej uchybienia organ udzielający zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji lub zezwolenia: 1) wzywa przedsiębiorcę do usunięcia stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie; 2) zawiesza lub cofa zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, z zachowaniem warunków, o których mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009; 3) cofa licencję wspólnotową, z zachowaniem warunków, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1072/2009 lub art. 21 rozporządzenia (WE) nr 1073/2009; 4) cofa licencję, o której mowa w art. 5 ust. 3 i 4, lub zezwolenie, z zachowaniem warunków, o których mowa w art. 15 i art. 24 ust. 4 - 6.	
Art. 13 ust. 2	Właściwy organ może żądać od przedsiębiorców, którym zezwolenie zostało zawieszono albo cofnięte, aby przed zastosowaniem środków rehabilitujących ich zarządzający transportem zdali egzaminy, o których mowa w art. 1.	T	Art. 1 pkt 10 (art. 16b ust. 4)	Zarządzającemu transportem przywraca się zdolność do kierowania operacjami transportowymi, w drodze decyzji administracyjnej, po ustaniu przesłanek będących podstawą do stwierdzenia niezdolności do kierowania operacjami transportowymi oraz po przedłożeniu, na żądanie organu, o którym mowa w ust. 1, dokumentu potwierdzającego złożenie z wynikiem pozytywnym ponownego egzaminu, o którym mowa w art. 37.	
Art. 13 ust. 3	Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że przedsiębiorca nie spełnia już jednego lub większej liczby wymogów określonych w art. 3, zawiesza lub cofa zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego nie później niż z upływem terminów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.	T	Art. 1 pkt 39 (Art. 90)	W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzającej uchybienia organ udzielający zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji lub zezwolenia: 1) wzywa przedsiębiorcę do usunięcia stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie; 2) zawiesza lub cofa zezwolenie na wykonywanie	

				<p>zawodu przewoźnika drogowego, z zachowaniem warunków, o których mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009;</p> <p>3) cofa licencję wspólnotową, z zachowaniem warunków, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1072/2009 lub art. 21 rozporządzenia (WE) nr 1073/2009;</p> <p>4) cofa licencję, o której mowa w art. 5 ust. 3 i 4, lub zezwolenie, z zachowaniem warunków, o których mowa w art. 15 i art. 24 ust. 4 - 6.</p>	
Art. 14 ust. 1	Jeżeli zarządzający transportem utraci dobrą reputację zgodnie z art. 6, właściwy organ stwierdza, że zarządzający transportem jest niezdolny do kierowania operacjami transportowymi przedsiębiorcy.	T	Art. 1 pkt 10 (art. 16b ust. 1	Organ, który udzielił zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego stwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, niezdolność zarządzającego transportem do kierowania operacjami transportowymi, jeżeli zarządzający transportem utracił dobrą reputację, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.	
Art. 14 ust. 2	Do czasu zastosowania środków rehabilitujących zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi certyfikat kompetencji zawodowych zarządzającego transportem uznanego za niezdolnego do kierowania operacjami transportowymi, o którym mowa w art. 8 ust. 5, nie jest ważny w żadnym państwie członkowskim.	T	Art. 1 pkt 10 (art. 16b ust. 2 i 3)	<p>2. W przypadku stwierdzenia niezdolności zarządzającego transportem do kierowania operacjami transportowymi, zarządzający jest obowiązany zwrócić certyfikat kompetencji zawodowych organowi, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Organ, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia niezwłocznie jednostkę, o której mowa w art. 38 ust. 2, o zatrzymaniu certyfikatu kompetencji zawodowych.</p>	
Art. 15 ust. 1	Decyzje negatywne podejmowane przez właściwe organy państw członkowskich na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym o odmownym rozpatrzeniu wniosku, zawieszeniu lub cofnięciu udzielonego zezwolenia lub stwierdzeniu niezdolności zarządzającego transportem do kierowania operacjami transportowymi, zawierają uzasadnienie. W decyzjach tych uwzględnia się dostępne informacje na temat naruszeń popełnionych przez przedsiębiorcę lub zarządzającego transportem, które mogą zaszkodzić dobrej reputacji przedsiębiorcy, a także wszystkie inne informacje, którymi dysponuje właściwy organ. Określają one środki rehabilitujące, które mają zastosowanie w przypadku zawieszenia zezwolenia lub stwierdzenia niezdolności.	T	Art. 1 pkt 10 (art. 16b ust. 1	Organ, który udzielił zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego stwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, niezdolność zarządzającego transportem do kierowania operacjami transportowymi, jeżeli zarządzający transportem utracił dobrą reputację, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.	
Art. 15 ust. 2	Państwa członkowskie podejmują kroki, aby zapewnić przedsiębiorcom i osobom zainteresowanym możliwość wniesienia odwołania od decyzji, o których mowa w ust. 1,	T	Art. 1 pkt 10 (art.	Organ, który udzielił zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego stwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, niezdolność zarządzającego transportem	

	do co najmniej jednego niezależnego i bezstronnego organu lub do sądu.		16b ust. 1	do kierowania operacjami transportowymi, jeżeli zarządzający transportem utracił dobrą reputację, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.	
Art. 16 ust. 1	<p>W celu wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia, w szczególności jego art. 11–14 i 26, każde państwo członkowskie prowadzi krajowy rejestr elektroniczny przedsiębiorców transportu drogowego, którzy od wyznaczonego przez to państwo właściwego organu uzyskali zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego. Przetwarzanie danych, które zawiera rejestr, podlega kontroli wyznaczonego w tym celu organu publicznego. Odpowiednie dane znajdujące się w krajowym rejestrze elektronicznym są dostępne dla wszystkich właściwych organów danego państwa członkowskiego.</p> <p>Do dnia 31 grudnia 2009 r. Komisja przyjmie decyzję na temat minimalnych wymogów dotyczących danych, które mają być wprowadzane do krajowego rejestru elektronicznego od daty jego utworzenia, tak, aby ułatwić połączenie rejestrów w przyszłości. Może ona zalecić umieszczanie numeru rejestracyjnego pojazdu oprócz danych, o których mowa w ust. 2.</p>	N			
Art. 16 ust. 2	<p>Krajowy rejestr elektroniczny zawiera przynajmniej następujące dane:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) firmę i formę prawną przedsiębiorcy; b) adres jego siedziby; c) nazwiska zarządzających transportem wskazanych w celu spełnienia warunku dobrej reputacji i kompetencji zawodowych lub, stosownie do przypadku, nazwisko przedstawiciela prawnego; d) rodzaj zezwolenia, liczbę pojazdów objętych zezwoleniem i, w stosownych przypadkach, numer seryjny licencji wspólnotowej oraz uwierzytelnionych odpisów; e) liczbę, kategorię i rodzaj poważnych naruszeń, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b), które doprowadziły do skazania lub nałożenia sankcji w ciągu ostatnich dwóch lat; f) nazwiska osób, które zostały uznane za niezdolne do kierowania operacjami transportowymi przedsiębiorcy do czasu przywrócenia dobrej reputacji tych osób zgodnie z art. 6 ust. 3, a także stosowane środki rehabilitujące. <p>Do celów lit. e) państwa członkowskie mogą do dnia 31</p>	N			

	<p>grudnia 2015 r. zdecydować o umieszczaniu w krajowym rejestrze elektronicznym tylko najpoważniejszych naruszeń określonych w załączniku IV.</p> <p>Państwa członkowskie mogą zdecydować o przechowywaniu danych, o których mowa w lit. e) i f) akapitu pierwszego, w oddzielnych rejestrach. W takim przypadku odpowiednie dane są udostępniane na wniosek lub dostępne bezpośrednio dla wszystkich właściwych organów w danym państwie członkowskim. Informacji udziela się w terminie 30 dni roboczych od otrzymania wniosku. Dane, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a)–d), są publicznie dostępne zgodnie z odpowiednimi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych.</p> <p>W każdym przypadku dane, o których mowa w lit. e) i f) akapitu pierwszego, dostępne są organom innym niż właściwe organy, jedynie w przypadku gdy są one należycie upoważnione do prowadzenia nadzoru i nakładania sankcji w dziedzinie transportu drogowego i jeśli ich urzędnicy są zaprzysiężeni lub w inny sposób formalnie zobowiązani do zachowania tajemnicy.</p>				
Art. 16 ust. 3	<p>Dane dotyczące przedsiębiorcy, którego zezwolenie zostało zawieszono albo cofnięte, pozostają w krajowym rejestrze elektronicznym przez dwa lata od daty wygaśnięcia zawieszenia lub cofnięcia licencji, a następnie zostają niezwłocznie usunięte.</p> <p>Dane dotyczące każdej osoby uznanej za niezdolną do wykonywania zawodu przewoźnika drogowego pozostają w krajowym rejestrze elektronicznym do chwili przywrócenia tej osobie dobrej reputacji zgodnie z art. 6 ust. 3. Po zastosowaniu środka rehabilitującego lub innych środków o równoważnym skutku dane te zostają niezwłocznie usunięte.</p> <p>Dane, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, obejmują, stosownie do przypadku, przyczyny oraz czas obowiązywania zawieszenia, cofnięcia zezwolenia lub stwierdzenia niezdolności.</p>	N			
Art. 16 ust. 4	<p>Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia, aby wszystkie dane w krajowym rejestrze elektronicznym – w szczególności dane, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. e) i f) – były aktualizowane i dokładne.</p>	N			

Art. 16 ust. 5	Bez uszczerbku dla ust. 1 i 2 państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia, aby krajowe rejestry elektroniczne zostały połączone ze sobą i były dostępne w całej Wspólnocie poprzez krajowe punkty kontaktowe określone w art. 18. Dostępność poprzez krajowe punkty kontaktowe oraz połączenie rejestrów zostają zapewnione w terminie do dnia 31 grudnia 2012 r., tak, aby właściwy organ w dowolnym państwie członkowskim miał możliwość dostępu do krajowego rejestru elektronicznego dowolnego państwa członkowskiego.	N			
Art. 16 ust. 6	Komisja – zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25ust. 2, i po raz pierwszy przed dniem 31 grudnia 2010 r. – przyjmuje wspólne zasady dotyczące wykonania ust. 5, takie jak format wymienianych danych, procedury techniczne w zakresie elektronicznego dostępu do rejestrów innych państw członkowskich i wspierania interoperacyjności krajowych rejestrów elektronicznych z innymi odpowiednimi bazami danych. Te wspólne zasady określają, który organ odpowiada za dostęp do danych, dalsze korzystanie i aktualizację danych po uzyskaniu do nich dostępu, oraz obejmują w tym celu zasady wprowadzania danych i ich monitorowania.	N			
Art. 16 ust. 7	Środki mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, dotyczące przesunięcia terminów, o których mowa w ust. 1 i 5, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 25 ust. 3.	N			
Art. 17	W odniesieniu do stosowania dyrektywy 95/46/WE państwa członkowskie zapewniają w szczególności, aby: a) każda osoba była informowana, jeżeli dane jej dotyczące są zapisywane lub planowane jest przekazanie ich stronie trzeciej. Informacja taka musi wskazywać organ odpowiedzialny za przetwarzanie danych, rodzaj przetwarzanych danych i powody ich przetwarzania; b) każda osoba miała prawo dostępu do danych jej dotyczących, będących w posiadaniu organu odpowiedzialnego za ich przetwarzanie. Prawo to może być wykonywane bez ograniczeń, w rozsądnych odstępach czasu, bez nadmiernej zwłoki lub kosztów ponoszonych przez wnioskodawcę; c) każda osoba, której dane są niekompletne lub	N			

	nieprawidłowe, miała prawo do żądania, aby dane te zostały sprostowane, usunięte lub zablokowane; d) każda osoba miała z ważnych i uzasadnionych przyczyn prawo do sprzeciwienia się przetwarzaniu danych, które jej dotyczą. Jeżeli sprzeciw ten jest uzasadniony, przetwarzanie nie może dotyczyć tych danych; e) przedsiębiorcy przestrzegali przepisów dotyczących ochrony danych osobowych w przypadkach, gdy mają one zastosowanie.				
Art. 18 ust. 1	Państwa członkowskie wyznaczają krajowy punkt kontaktowy odpowiedzialny za wymianę informacji z innymi państwami członkowskimi w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie przekazują Komisji nazwy i adresy swoich krajowych punktów kontaktowych w terminie do dnia 4 grudnia 2011 r. Komisja sporządza wykaz wszystkich punktów kontaktowych i przekazuje go państwom członkowskim.	N			
Art. 18 ust. 2	Państwa członkowskie, które wymieniają informacje w ramach niniejszego rozporządzenia, wykorzystują krajowe punkty kontaktowe wyznaczone na mocy ust. 1.3.	N			
Art. 18 ust. 3	Państwa członkowskie, które wymieniają informacje na temat naruszeń, o których mowa w art. 6 ust. 2, lub na temat zarządzających transportem uznanych za niezdolnych do kierowania operacjami transportowymi, przestrzegają procedur i terminów, o których mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia(WE) nr 1072/2009, lub – w zależności od przypadku – w art. 23ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1073/2009. Państwo członkowskie, które od innego państwa członkowskiego otrzyma powiadomienie o naruszeniu przepisów, którego skutkiem było wydanie wyroku skazującego lub nałożenie sankcji przez inne państwo członkowskie, wpisuje zgłoszone naruszenie do swojego krajowego rejestru elektronicznego.	N			
Art. 19 ust. 1	Bez uszczerbku dla art. 11 ust. 4 państwo członkowskie siedziby akceptuje, jako wystarczający dowód dobrej reputacji w celu dostępu do zawodu przewoźnika drogowego, wyciąg z rejestru karnego lub – w przypadku jego braku – podobny dokument wydany przez właściwy organ sądowy lub administracyjny w państwie członkowskim, w którym zarządzający transportem lub inna odpowiednia osoba	T	Art. 1 pkt 5 (art. 7 ust. 3 pkt 1-4 i ust. 9)	3. Do wniosku o udzielenie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego należy dołączyć: 1) kopię certyfikatu kompetencji zawodowych osoby zarządzającej transportem; 2) informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą osoby będącej członkiem organu zarządzającego osoby prawnej, osoby zarządzającej spółką jawną lub	

	posiadali miejsce zamieszkania.			komandytową, a w przypadku innego przedsiębiorcy - osoby prowadzącej działalność gospodarczą; 3) informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą osoby zarządzającej transportem; 4) oświadczenie osoby uprawnionej na podstawie umowy do wykonywania zadań zarządzającego transportem w imieniu przedsiębiorcy, że spełnia warunki, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. c rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 oraz informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą tej osoby; 9. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, 6 i 7 oraz ust. 4 pkt 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.	
Art. 19 ust. 2	Jeżeli państwo członkowskie nakłada na swoich obywateli określone warunki dotyczące dobrej reputacji, a spełnienia tych warunków nie można wykazać za pomocą dokumentów, o których mowa w ust. 1, dane państwo członkowskie akceptuje, jako wystarczający dowód w odniesieniu do obywateli innych państw członkowskich, zaświadczenie wydane przez właściwy organ sądowy lub administracyjny państwa członkowskiego lub państw członkowskich, w których zarządzający transportem lub inna odpowiednia osoba posiadali miejsce zamieszkania, stwierdzające, że odnośne warunki zostały spełnione. Takie zaświadczenie dotyczy konkretnych informacji, które są brane pod uwagę w państwie członkowskim siedziby.	N			
Art. 19 ust. 3	W przypadku gdy państwo lub państwa członkowskie, w których zarządzający transportem lub inna odpowiednia osoba posiadali miejsce zamieszkania, nie wydadzą dokumentu, o którym mowa w ust. 1, lub zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2, dokument taki lub takie zaświadczenie można zastąpić oświadczeniem pod przysięgą lub uroczystym oświadczeniem złożonym przez zarządzającego transportem lub inną odpowiednią osobę przed właściwym organem sądowym lub administracyjnym –	N			

	lub, w stosownym przypadku, przed notariuszem w państwie członkowskim, w którym zarządzający transportem lub inna odpowiednia osoba posiadali miejsce zamieszkania. Taki organ lub notariusz wydaje zaświadczenie potwierdzające autentyczność oświadczenia pod przysięgą lub uroczystego oświadczenia.				
Art. 19 ust. 4	Dokumentu, o którym mowa w ust. 1, i zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2, nie przyjmuje się, jeśli zostały przedłożone później niż trzy miesiące od daty ich wydania. Dotyczy to również oświadczenia złożonego zgodnie z ust. 3.	N			
Art. 20	Jeżeli państwo członkowskie – oprócz warunków, o których mowa w art. 7 – nakłada na swoich obywateli określone warunki dotyczące zdolności finansowej, dane państwo członkowskie – w przypadku obywateli innych państw członkowskich – jako wystarczający dowód akceptuje zaświadczenie wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego lub państw członkowskich, w których zarządzający transportem lub inna odpowiednia osoba posiadali miejsce zamieszkania, potwierdzające spełnienie tych warunków. Takie zaświadczenie dotyczy konkretnych informacji, które są brane pod uwagę w państwie członkowskim siedziby.	N			
Art. 21 ust. 1	Państwa członkowskie uznają za wystarczający dowód posiadania kompetencji zawodowych certyfikat zgodny ze wzorem, który znajduje się w załączniku III, wydany przez organ lub podmiot odpowiednio upoważnione do tego celu.	N			
Art. 21 ust. 2	Certyfikat wydany przed dniem 4 grudnia 2011 r. jako dowód posiadania kompetencji zawodowych na mocy przepisów obowiązujących do tego dnia uznaje się za równoważny z certyfikatem, którego wzór znajduje się w załączniku III, i traktuje się je jako dowód posiadania kompetencji zawodowych we wszystkich państwach członkowskich. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby posiadacze certyfikatów kompetencji zawodowych ważnych wyłącznie w odniesieniu do krajowego transportu drogowego zdawali egzaminy lub części egzaminów, o których mowa w art. 8 ust. 1.	T	Art. 5 projekt u	Certyfikat kompetencji zawodowych w krajowym transporcie drogowym osób lub rzeczy wydany przed dniem 4 grudnia 2011 r., uznaje się za równoważny z certyfikatem, o którym mowa w art. 21 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 51) bez obowiązku zdawania egzaminu uzupełniającego.	
Art. 22 ust. 1	Państwa członkowskie przyjmują przepisy określające sankcje mające zastosowanie w przypadkach naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz podejmują		Art. 1 pkt 39 (Art.	Art. 90. W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzającej uchybienia organ udzielający zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji lub zezwolenia:	

	<p>wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich stosowania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach w terminie do dnia 4 grudnia 2011 r. i niezwłocznie powiadamiają o wszelkich ich zmianach. Państwa członkowskie zapewniają stosowanie wszystkich takich środków bez dyskryminacji ze względu na przynależność państwową przedsiębiorcy lub jego siedzibę.</p>	T	90 pkt 2-4	<p>2) zawiesza lub cofa zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, z zachowaniem warunków, o których mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009;</p> <p>3) cofa licencję wspólnotową, z zachowaniem warunków, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1072/2009 lub art. 21 rozporządzenia (WE) nr 1073/2009;</p> <p>4) cofa licencję, o której mowa w art. 5 ust. 3 i 4, lub zezwolenie, z zachowaniem warunków, o których mowa w art. 15 i art. 24 ust. 4-6.</p> <p>Art. 92</p> <p>Art. 92.1. Kierujący wykonujący przewóz drogowy z naruszeniem obowiązków lub warunków przewozu drogowego, podlega karze grzywny w wysokości do 2.000 złotych.</p> <p>2. Wykaz naruszeń, o których mowa w ust. 1, oraz wysokości grzywnien za poszczególne naruszenia określa załącznik nr 1 do ustawy.</p> <p>3. Osoba zarządzająca przedsiębiorstwem lub osoba zarządzająca transportem w przedsiębiorstwie, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE, a także każda inna osoba wykonująca czynności związane z przewozem drogowym, która naruszyła obowiązki lub warunki przewozu drogowego albo dopuściła, chociażby nieumyślnie, do powstania takich naruszeń, podlega karze grzywny w wysokości do 2.000 złotych.</p> <p>4. Wykaz naruszeń obowiązków lub warunków, o których mowa w ust. 1 3, oraz wysokości kar pieniężnych grzywnien za poszczególne naruszenia określa załącznik nr 2 do ustawy.</p> <p>5. Orzekanie w sprawach nałożenia grzywny, o której mowa a ust. 1 i 3, następuje w trybie określonym w kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.</p> <p>6. Przepisy ust. 1 i 3 stosuje się również w przypadku ujawnienia naruszenia obowiązków lub warunków przewozu drogowego popełnionego za granicą, chyba że</p>	
--	---	---	---------------	---	--

Art. 22 ust. 2	Sankcje, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności zawieszenie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, cofnięcie takiego zezwolenia i stwierdzenie niezdolności zarządzających transportem do kierowania operacjami transportowymi.	T	Art. 1 pkt 39 (Art. 90 pkt 2) Art. 92	<p>sprawca wykaże, iż za naruszenie została już nałożona kara.</p> <p>Art. 90. W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzającej uchybienia organ udzielający zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji lub zezwolenia:</p> <p>2) zawiesza lub cofa zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, z zachowaniem warunków, o których mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009;</p> <p>Art. 92.1. Kierujący wykonujący przewóz drogowy z naruszeniem obowiązków lub warunków przewozu drogowego, podlega karze grzywny w wysokości do 2.000 złotych.</p> <p>2. Wykaz naruszeń, o których mowa w ust. 1, oraz wysokości grzywnien za poszczególne naruszenia określa załącznik nr 1 do ustawy.</p> <p>3. Osoba zarządzająca przedsiębiorstwem lub osoba zarządzająca transportem w przedsiębiorstwie, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE, a także każda inna osoba wykonująca czynności związane z przewozem drogowym, która naruszyła obowiązki lub warunki przewozu drogowego albo dopuściła, chociażby nieumyślnie, do powstania takich naruszeń, podlega karze grzywny w wysokości do 2.000 złotych.</p> <p>4. Wykaz naruszeń obowiązków lub warunków, o których mowa w ust. 1 3, oraz wysokości kar pieniężnych grzywnien za poszczególne naruszenia określa załącznik nr 2 do ustawy.</p> <p>5. Orzekanie w sprawach nałożenia grzywny, o której mowa a ust. 1 i 3, następuje w trybie określonym w kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.</p> <p>6. Przepisy ust. 1 i 3 stosuje się również w przypadku ujawnienia naruszenia obowiązków lub warunków przewozu drogowego popełnionego za granicą, chyba że sprawca wykaże, iż za naruszenie została już nałożona kara.</p>	
Art. 23	Przedsiębiorcy, którzy przed dniem 4 grudnia 2009 r.	N			

	posiadali zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, dostosują się do przepisów niniejszego rozporządzenia w terminie do dnia 4 grudnia 2011 r.				
Art. 24	Właściwe organy państw członkowskich ściśle współpracują i udzielają sobie wzajemnej pomocy w stosowaniu niniejszego rozporządzenia. Właściwe organy wymieniają informacje na temat wyroków skazujących i sankcji nałożonych w związku z poważnymi naruszeniami oraz inne konkretne informacje, które mogą mieć wpływ na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie w zakresie ochrony danych osobowych.	N			
Art. 25 ust. 1	Komisja jest wspierana przez komitet utworzony na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urzędów rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym.	N			
Art. 25 ust. 2	W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.	N			
Art. 25 ust. 3	W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.	N			
Art. 26 ust. 1	Co dwa lata państwa członkowskie sporządzają sprawozdanie z działalności właściwych organów i przekazują je Komisji. Sprawozdanie zawiera: a) analizę sektora pod względem dobrej reputacji, zdolności finansowej i kompetencji zawodowych; b) liczbę wydanych, zawieszonych i cofniętych zezwoleń w podziale na rok i rodzaj, liczbę przypadków stwierdzenia niezdolności, wraz z przyczynami wydania tych decyzji; c) liczbę certyfikatów kompetencji zawodowych, które wydano każdego roku; d) podstawowe statystyki dotyczące krajowych rejestrów elektronicznych i ich wykorzystania przez właściwe organy; oraz e) analizę na temat wymiany informacji z innymi państwami członkowskimi, zawierającą w szczególności liczbę naruszeń przepisów stwierdzonych w każdym roku i zgłoszonych innym państwom członkowskim oraz	N			

	odpowiedzi uzyskanych na podstawie art. 18 ust. 2, jak również liczbę wniosków i odpowiedzi otrzymanych każdego roku na podstawie art. 18 ust. 3.				
Art. 26 ust. 2	Na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 1, Komisja co dwa lata przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wykonywania zawodu przewoźnika drogowego. Sprawozdanie zawiera w szczególności ocenę funkcjonowania wymiany informacji między państwami członkowskimi oraz przegląd funkcjonowania i dane zawarte w krajowych rejestrach elektronicznych. Sprawozdanie jest publikowane równocześnie ze sprawozdaniem, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego.	N			
Art. 27	Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji w terminie do dnia 4 grudnia 2011 r. wykaz właściwych organów, które zostały przez nie wyznaczone do wydawania zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, a także wykaz upoważnionych organów i jednostek odpowiedzialnych za organizowanie egzaminów, o których mowa w art. 8 ust. 1, i wydawanie certyfikatów. Skonsolidowany wykaz tych organów i jednostek z całej Wspólnoty jest publikowany przez Komisję w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N			
Art. 28	Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszym rozporządzeniem, nie później niż 30 dni od daty przyjęcia tych przepisów, a po raz pierwszy do dnia 4 grudnia 2011 r.	N			
Art. 29	Niniejszym uchyla się dyrektywę 96/26/WE.				
Art. 30	Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> . Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 4 grudnia 2011 r.	N			
Załącznik I		N			
Załącznik		T	Art. 1	„Art. 39. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi,	

nik II			pkt 27 (art. 39 ust. 1)	w drodze rozporządzenia: 1) jednostki, o których mowa w art. 38 ust. 2; 2) wymagania kwalifikacyjne dotyczące członków komisji egzaminacyjnej i tryb ustalania jej składu; 3) rodzaje zabezpieczeń certyfikatu kompetencji zawodowych; 4) tryb zwalniania z egzaminu pisemnego, o którym mowa w art. 37.	
Załącznik III		N			
Załącznik IV		N			

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (WE) NR 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych

Art. 1 ust.1	1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy w przejazdach na terytorium Wspólnoty.	N			
Art. 1 ust.2	2. W przypadku przewozu z państwa członkowskiego do państwa trzeciego i w odwrotnym kierunku niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do części przejazdu na terytorium dowolnego państwa członkowskiego, przez które odbywa się tranzyt. Rozporządzenie nie ma zastosowania do tej części przejazdu na terytorium państwa członkowskiego załadunku lub rozładunku, jeśli nie została zawarta niezbędna umowa między Wspólnotą a danym państwem trzecim.	N			
Art. 1 ust 3	3. Do czasu zawarcia umów, o których mowa w ust. 2, niniejsze rozporządzenie nie narusza: a) przepisów dotyczących przewozu z państwa członkowskiego do państwa trzeciego i w odwrotnym kierunku włączonych do umów dwustronnych zawartych przez państwa członkowskie z tymi państwami trzecimi; b) przepisów dotyczących przewozu z państwa członkowskiego do państwa trzeciego i w odwrotnym kierunku włączonych do umów dwustronnych zawartych między państwami członkowskimi, które na mocy zezwoleń dwustronnych lub na mocy uzgodnień liberalizujących dopuszczają załadunek i rozładunek w państwie członkowskim przez przewoźników niemających siedziby w	T	Art. 1 pkt 20 (art. 28 ust. 1)	Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczny podmiot wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw transportu, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej, z zastrzeżeniem art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1072/2009.	

	tym państwie członkowskim.				
Art. 1 ust. 4	4. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do krajowego przewozu drogowego rzeczy realizowanego na podstawie tymczasowego zezwolenia przez przewoźnika niemającego siedziby w danym państwie członkowskim, zgodnie z rozdziałem III.	N			
Art. 1 ust. 5	5. Następujące rodzaje przewozu i przejazdów bez ładunku dokonywanych w powiązaniu z takim przewozem nie wymagają posiadania licencji wspólnotowej oraz są zwolnione z wszelkich zezwoleń przewozowych: a) przewóz przesyłek pocztowych jako usługi powszechnej; b) przewóz pojazdów uszkodzonych lub zepsutych; c) przewóz rzeczy pojazdami silnikowymi, których dopuszczalna masa całkowita, włącznie z dopuszczalną masą całkowitą przyczep, nie przekracza 3,5 tony; d) przewóz rzeczy pojazdami silnikowymi, jeśli spełnione są następujące warunki: (i) przewożone rzeczy są własnością przedsiębiorstwa lub zostały sprzedane, kupione, oddane w najem lub wynajęte, wyprodukowane, wydobyte, przetworzone lub naprawione przez przedsiębiorstwo; (ii) celem przejazdu jest przewiezienie rzeczy z lub do przedsiębiorstwa, lub przemieszczenie ich do przedsiębiorstwa lub poza przedsiębiorstwo, na jego własne potrzeby; (iii) pojazdy silnikowe wykorzystywane do takiego przewozu są prowadzone przez personel zatrudniony lub pozostający do dyspozycji tego przedsiębiorstwa na mocy zobowiązania umownego; (iv) pojazdy przewożące rzeczy są własnością przedsiębiorstwa, zostały przez nie zakupione na warunkach odroczenia płatności lub są przedmiotem najmu, pod warunkiem że w tym ostatnim przypadku spełniają warunki dyrektywy 2006/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy ⁽¹²⁾ ; (v) taki przewóz musi być jedynie działalnością pomocniczą w stosunku do całości działalności przedsiębiorstwa;	N			

	e) przewóz produktów leczniczych, urządzeń i sprzętu oraz innych artykułów niezbędnych do opieki medycznej w nagłych wypadkach, szczególnie w przypadku klęsk żywiołowych.				
Art. 1 ust. 6	6. Przepisy ust. 5 nie mają wpływu na warunki, na których podstawie państwa członkowskie zezwalają swoim obywatelom na prowadzenie działalności, o której mowa w tym ustępie.	N			
Art.2	<p>Na użytek niniejszego rozporządzenia:</p> <p>1) "pojazd" oznacza pojazd silnikowy zarejestrowany w państwie członkowskim lub też zespół pojazdów, z pośród których przynajmniej pojazd silnikowy jest zarejestrowany w państwie członkowskim i jest wykorzystywany wyłącznie do przewozu rzeczy;</p> <p>2) "przewóz międzynarodowy" oznacza:</p> <p>a) przejazd pojazdu z ładunkiem, gdy miejsce wyjazdu i miejsce przyjazdu znajdują się w dwóch różnych państwach członkowskich, z tranzytem przez jedno lub więcej państw członkowskich lub państw trzecich, albo bez takiego tranzytu;</p> <p>b) przejazd pojazdu z ładunkiem z państwa członkowskiego do państwa trzeciego lub w odwrotnym kierunku, z tranzytem przez jedno lub więcej państw członkowskich lub państw trzecich, albo bez takiego tranzytu;</p> <p>c) przejazd pojazdu z ładunkiem między państwami trzecimi z tranzytem przez terytorium jednego lub więcej państw członkowskich; lub</p> <p>d) przejazd bez ładunku w związku z przewozem, o którym mowa w lit. a), b) i c);</p> <p>3) "przyjmujące państwo członkowskie" oznacza państwo członkowskie, w którym przewoźnik prowadzi działalność, inne niż państwo członkowskie siedziby przewoźnika;</p> <p>4) "przewoźnik niemający siedziby" oznacza przewoźnika drogowego prowadzącego działalność w przyjmującym państwie członkowskim;</p> <p>5) "kierowca" oznacza każdą osobę, która prowadzi pojazd, nawet przez krótki okres, lub która jest przewożona w pojeździe w ramach wykonywania swoich obowiązków, pozostając w gotowości do jego prowadzenia w razie konieczności;</p>	N			

	<p>6) "przewóz kabotażowy" oznacza krajowy zarobkowy przewóz wykonywany tymczasowo w przyjmującym państwie członkowskim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;</p> <p>7) "poważne naruszenie wspólnotowych przepisów w zakresie transportu drogowego" oznacza naruszenie, które może prowadzić do utraty dobrej reputacji zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 lub do czasowego albo trwałego cofnięcia licencji.</p>				
Art. 3	Wykonywanie przewozów międzynarodowych wymaga posiadania licencji wspólnotowej oraz, jeśli kierowca jest obywatelem państwa trzeciego, świadectwa kierowcy.	T	Art. 1 pkt 2 (art. 5 ust. 2)	<p>Podjęcie i wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego wymaga uzyskania odpowiedniej licencji wspólnotowej, na zasadach określonych w:</p> <p>1) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącym wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych, zwanym dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1072/2009”;</p> <p>2) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 561/2006, zwanym dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1073/2009”.</p>	
Art.4 ust. 1	<p>1. Licencja wspólnotowa wydawana jest przez państwo członkowskie, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, każdemu przewoźnikowi wykonującemu zarobkowo drogowy przewóz rzeczy, który to przewoźnik:</p> <p>a) ma siedzibę w tym państwie członkowskim zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym oraz krajowymi przepisami tego państwa członkowskiego;</p> <p>b) jest uprawniony w państwie członkowskim siedziby przewoźnika do wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy zgodnie z przepisami wspólnotowymi oraz krajowymi przepisami tego państwa członkowskiego dotyczącymi dostępu do zawodu drogowego przewoźnika rzeczy.</p>	T	Art. 1 pkt 3 (art. 5b)	<p>Przedsiębiorcy udziela się licencji wspólnotowej jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, 2) spełnia wymóg zdolności finansowej, o której mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, dla każdego pojazdu samochodowego zgłoszonego we wniosku o udzielenie licencji wspólnotowej, 3) przedsiębiorca osobiście wykonujący przewóz, zatrudnieni przez przedsiębiorcę kierowcy, a także inne osoby niezatrudnione przez przedsiębiorcę, lecz wykonujące osobiście przewóz na jego rzecz spełniają wymagania określone w przepisach ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami oraz innych przepisach określających wymagania w stosunku do kierowców, 4) zatrudnieni przez przedsiębiorcę kierowcy, a także inne osoby niezatrudnione przez przedsiębiorcę, 	

				lecz wykonujące osobiście przewóz na jego rzecz nie byli skazani prawomocnym wyrokiem za przestępstwa umyślne przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, mieniu, wiarygodności dokumentów lub środowisku.	
Art. 4 ust. 2	2. Licencja wspólnotowa wydawana jest przez właściwe organy państwa członkowskiego siedziby na okres nie dłuższy niż dziesięć lat, z możliwością jego przedłużenia. Licencje wspólnotowe i uwierzytelnione wypisy z licencji wspólnotowej wydane przed dniem stosowania niniejszego rozporządzenia obowiązują do dnia wygaśnięcia ich ważności. Komisja dostosowuje okres ważności licencji wspólnotowej do postępu technicznego, w szczególności do krajowych rejestrów elektronicznych przedsiębiorstw transportu drogowego, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 2.	N			
Art. 4 ust. 3	3. Państwo członkowskie siedziby przewoźnika wydaje posiadaczowi oryginał licencji wspólnotowej, który jest przechowywany przez przewoźnika, oraz taką liczbę uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej, jaka odpowiada liczbie pojazdów, którymi dysponuje posiadacz licencji wspólnotowej, bez względu na to, czy stanowią one jego własność w całości, czy są w jego dyspozycji na podstawie umowy sprzedaży ratalnej, najmu lub leasingu.	T	Art. 1 pkt 7 (art. 11 ust. 3)	3. Organ udzielający licencji wspólnotowej, o którym mowa w art. 5 ust. 10 pkt 3, wydaje jej wypis lub wypisy w liczbie odpowiadającej liczbie pojazdów samochodowych określonych we wniosku o udzielenie licencji, dla których został udokumentowany wymóg zdolności finansowej, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.	
Art. 4 ust. 4	4. Licencja wspólnotowa i jej uwierzytelnione wypisy z licencji wspólnotowej są zgodne ze wzorem określonym w załączniku II, który ustanawia również warunki dotyczące korzystania z niej. Zawierają one co najmniej dwa z zabezpieczeń wymienionych w załączniku I. Komisja dostosowuje załączniki I i II do postępu technicznego. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 2.	T	Art. 1 pkt 11 (art. 17)	Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób samochodem osobowym, licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą, licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką oraz licencji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy, a także rodzaje zabezpieczeń licencji wspólnotowej, mając na uwadze ujednoczenie wzorów dokumentów i ich	

				zabezpieczenie przed fałszowaniem.	
Art. 4 ust. 5	5. Licencja wspólnotowa i jej uwierzytelnione wypisy z licencji wspólnotowej są opatrzone pieczęcią organu wydającego, podpisem i numerem seryjnym. Numery seryjne licencji wspólnotowej oraz uwierzytelnione wypisy z licencji wspólnotowej wpisuje się do krajowego rejestru elektronicznego przewoźników drogowych jako część zbioru danych dotyczących przewoźnika.	N			
Art. 4 ust. 6	6. Licencja wspólnotowa wydawana jest na nazwisko/nazwę przewoźnika i nie może być przekazywana osobie trzeciej. Uwierzytelniony wypis z licencji wspólnotowej przechowywany jest w każdym z pojazdów przewoźnika i musi być okazywany na każde żądanie upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych. W przypadku zespołu pojazdów uwierzytelniony wypis z licencji wspólnotowej znajduje się w pojeździe silnikowym. Obejmuje on zespół pojazdów, nawet w przypadku gdy przyczepa lub naczepa nie jest zarejestrowana lub nie posiada zezwolenia na korzystanie z dróg w imieniu posiadacza licencji lub gdy jest zarejestrowana lub posiada zezwolenia na korzystanie z dróg w innym państwie.	N			
Art. 5 ust. 1	1. Zgodnie z niniejszym rozporządzeniem świadectwo kierowcy jest wydawane przez państwo członkowskie każdemu przewoźnikowi, który: a) jest posiadaczem licencji wspólnotowej; b) albo legalnie zatrudnia w tym państwie członkowskim kierowcę, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego ani rezydentem długoterminowym w rozumieniu dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi ⁽¹³⁾ , albo w sposób legalny korzysta z usług kierowcy, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego ani rezydentem długoterminowym w rozumieniu dyrektywy 2003/109/WE, pozostającego w dyspozycji tego przewoźnika zgodnie z warunkami zatrudnienia i kształcenia zawodowego określonymi w tym państwie członkowskim: (i) na mocy przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych; oraz, w odpowiednich przypadkach, (ii) na mocy układów zbiorowych, zgodnie z regułami	T	Art. 1 pkt 22 (Art. 32b ust. 2)	2. Świadectwo kierowcy wydaje się na wniosek przedsiębiorcy posiadającego licencję wspólnotową złożony na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego.	

	stosowanymi w tym państwie członkowskim.				
Art. 5 ust. 2	2. Świadczenie kierowcy jest wydawane przez właściwe organy państwa członkowskiego siedziby przewoźnika na wniosek posiadacza licencji wspólnotowej każdemu kierowcy, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego ani rezydentem długoterminowym w rozumieniu dyrektywy Rady 2003/109/WE i jest przez tego przewoźnika legalnie zatrudniony, lub każdemu kierowcy pozostającemu w jego dyspozycji, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego ani rezydentem długoterminowym w rozumieniu tej dyrektywy. Każde świadectwo kierowcy poświadczają, że kierowca w nim wskazany jest zatrudniony zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1.	T	Art. 1 pkt 22 (Art. 32b ust. 1, 2, 4 i 5)	1. Główny Inspektor Transportu Drogowego, w drodze decyzji administracyjnej, wydaje, odmawia wydania, zmienia lub cofa świadectwo kierowcy. 2. Świadectwo kierowcy wydaje się na wniosek przedsiębiorcy posiadającego licencję wspólnotową złożony na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego. 4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać: 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres; 2) imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz obywatelstwo kierowcy. 5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się: 1) kserokopię licencji wspólnotowej; 2) zaświadczenie o zatrudnieniu kierowcy oraz spełnieniu przez kierowcę wymagań, o których mowa w art. 39a; 3) kserokopię dokumentu tożsamości; 4) kserokopię prawa jazdy; 5) kserokopię dokumentu potwierdzającego ubezpieczenie społeczne kierowcy.	
Art. 5 ust. 3	3. Świadectwo kierowcy jest zgodne ze wzorem określonym w załączniku III. Zawiera ono co najmniej dwa z zabezpieczeń wymienionych w załączniku I.	N			
Art. 5 ust. 4	4. Komisja dostosowuje załącznik II do postępu technicznego. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 2.	N			
Art. 5 ust. 5	5. Świadectwo kierowcy opatruje się pieczęcią organu wydającego, podpisem oraz numerem seryjnym. Numer seryjny świadectwa kierowcy można wpisać do krajowego rejestru elektronicznego przewoźników drogowych jako część zbioru danych dotyczących przewoźnika, który udostępnia je wskazanemu w świadectwie kierowcy.	N			
Art. 5 ust. 6	6. Świadectwo kierowcy należy do przewoźnika, który przekazuje je do dyspozycji kierowcy wskazanemu w świadectwie, podczas gdy kierowca prowadzi pojazd, korzystając z licencji wspólnotowej wydanej temu przewoźnikowi. Uwierzytelniony wypis ze świadectwa kierowcy wydany przez właściwe organy państwa	N			

	członkowskiego siedziby przewoźnika jest przechowywany w lokalach przewoźnika. Świadczenie jest okazywane na wniosek każdego upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.				
Art. 5 ust. 7	7. Świadczenie kierowcy wydawane jest na okres określony przez wydające państwo członkowskie, jednakże nie dłużej niż na 5 lat. Świadczenia kierowców wydane przed dniem rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia zachowują ważność do dnia wygaśnięcia ich ważności. Świadczenie kierowcy jest ważne jedynie, gdy spełnione są warunki, na których zostało wydane. Państwa członkowskie podejmują właściwe środki mające na celu zapewnienie niezwłocznego zwrotu przez przewoźnika świadectwa organom wydającym, w przypadku gdy powyższe warunki nie będą mogły być spełnione.	N			
Art. 6 ust. 1	1. W każdym przypadku, gdy złożony został wniosek o licencję wspólnotową lub wniosek o przedłużenie licencji wspólnotowej, zgodnie z art. 4 ust. 2, właściwe organy państwa członkowskiego siedziby przewoźnika sprawdzają, czy przewoźnik spełnia lub czy w dalszym ciągu spełnia warunki określone w art. 4 ust. 1.	T	Art. 6 ust. 2	W przypadku, gdy przedsiębiorca złożył przed dniem wejścia w życie ustawy wniosek o przedłużenie uprawnień przewozowych wynikających z licencji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego, właściwy organ po sprawdzeniu spełnianie przez przedsiębiorcę wymogów, o których mowa w art. 5b ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wydaje licencję wspólnotową.	
Art. 6 ust. 2	2. Właściwe organy państwa członkowskiego siedziby przewoźnika regularnie sprawdzają, przez prowadzenie corocznych kontroli obejmujących co najmniej 20 % ważnych świadectw kierowców wydanych w tym państwie członkowskim, czy nadal są spełniane warunki, o których mowa w art. 5 ust. 1 i na których podstawie zostało wydane świadectwo dla kierowcy.	T	Art. 32c	Organem uprawnionym do przeprowadzenia kontroli wydanych świadectw kierowcy jest Główny Inspektor Transportu Drogowego.	
Art. 7 ust. 1	1. Jeżeli warunki określone w art. 4 ust. 1 lub te, o których mowa w art. 5 ust. 1, nie są spełnione, właściwe organy państwa członkowskiego siedziby przewoźnika odrzucają wniosek o wydanie lub odnowienie licencji wspólnotowej lub wydanie świadectwa kierowcy w formie uzasadnionej decyzji.	N			
Art. 7 ust. 2a	2. Właściwe organy cofają licencję wspólnotową lub świadectwo kierowcy, gdy posiadacz: a) przestał spełniać warunki określone w art. 4 ust. 1 lub te, o których mowa w art. 5 ust. 1	N			

	b) podał nieprawidłowe informacje we wniosku o licencję wspólnotową lub świadectwo kierowcy				
Art. 8 ust. 1	1. Każdy przewoźnik zarobkowego drogowego przewozu rzeczy posiadający licencję wspólnotową, którego kierowca, jeśli jest obywatelem państwa trzeciego, posiada świadectwo kierowcy, jest uprawniony na warunkach określonych w niniejszym rozdziale do wykonywania przewozów kabotażowych.	N			
Art. 8 ust. 2	2. Po dostarczeniu rzeczy w przychodzącym ruchu międzynarodowym przewoźnicy drogowi, o których mowa w ust. 1, uprawnieni są do wykonywania tym samym pojazdem lub, w przypadku zespołu pojazdów, pojazdem silnikowym tego pojazdu, do trzech przewozów kabotażowych będących następstwem transportu międzynarodowego z innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego do przyjmującego państwa członkowskiego. Ostatni rozładunek rzeczy w trakcie przewozu kabotażowego przed opuszczeniem przyjmującego państwa członkowskiego ma miejsce w ciągu siedmiu dni od ostatniego rozładunku w przyjmującym państwie członkowskim w ramach dostawy rzeczy w przychodzącym ruchu międzynarodowym. W terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym, przewoźnicy mogą wykonywać niektóre lub wszystkie przewozy kabotażowe dozwolone zgodnie z tym akapitem w którymkolwiek państwie członkowskim, pod warunkiem że są one ograniczone do jednego przewozu kabotażowego na państwo członkowskie w ciągu trzech dni od wjazdu bez ładunku na terytorium tego państwa członkowskiego.	N			
Art. 8 ust. 3	3. Krajowe drogowe przewozy rzeczy wykonywane w przyjmującym państwie członkowskim przez przewoźnika niemającego siedziby w tym państwie uznaje się za zgodne z niniejszym rozporządzeniem, jeśli przewoźnik może przedstawić wyraźny dowód potwierdzający przewóz w przychodzącym ruchu międzynarodowym oraz każdy kolejny wykonany przewóz kabotażowy. Dowód, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje następujące dane dla każdego przewozu: a) nazwę, adres i podpis nadawcy; b) nazwę, adres i podpis przewoźnika; c) nazwę i adres odbiorcy, jak również po dokonaniu	N			

	dostawy - jego podpis oraz datę dostawy rzeczy; d) miejsce i datę odbioru rzeczy oraz miejsce ich przeznaczenia; e) nazwę będącą w powszechnym użyciu określającą charakter rzeczy oraz metodę pakowania, a także, w przypadku rzeczy niebezpiecznych, ich ogólnie przyjętą nazwę oraz liczbę opakowań i ich specjalne oznaczenia oraz numery; f) masę brutto rzeczy lub ich ilość określoną w inny sposób; g) numery rejestracyjne pojazdu silnikowego i przyczepy.				
Art. 8 ust. 4	4. W celu wykazania, że warunki określone w niniejszym artykule zostały spełnione, nie wymaga się żadnych dodatkowych dokumentów.	N			
Art. 8 ust. 5	5. Każdy przewoźnik uprawniony w państwie członkowskim siedziby przewoźnika, zgodnie z przepisami tego państwa członkowskiego, do prowadzenia zarobkowego transportu drogowego rzeczy określonych w art. 1 ust. 5 lit. a), b) i c) może, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozdziale, wykonywać, zależnie od okoliczności, przewozy kabotażowe tego samego rodzaju lub przewozy kabotażowe pojazdami tej samej kategorii.	N			
Art. 8 ust. 6	6. Pozwolenie na wykonywanie przewozów kabotażowych w ramach usług transportowych, o których mowa w art. 1 ust. 5 lit. d) i e), nie podlega żadnym ograniczeniom.	N			
Art. 9 ust. 1	1. O ile przepisy wspólnotowe nie stanowią inaczej, wykonywanie przewozów kabotażowych podlega przepisom ustawowym, wykonawczym i administracyjnym przyjmującego państwa członkowskiego w następujących kwestiach: a) zasad dotyczących umowy przewozu; b) masy i wymiarów pojazdów drogowych; c) wymogów związanych z przewozem określonych kategorii rzeczy, w szczególności rzeczy niebezpiecznych, szybko psujących się artykułów żywnościowych oraz żywych zwierząt; d) czasu prowadzenia pojazdu i okresów odpoczynku kierowcy; e) podatku od wartości dodanej (VAT) od usług transportowych. Masa i wymiary, o których mowa w akapicie pierwszym lit.	N			

	b), mogą, w odpowiednich przypadkach, przekraczać wartości obowiązujące w państwie członkowskim siedziby przewoźnika, jednak w żadnym przypadku nie mogą przekraczać limitów ustalonych przez przyjmujące państwo członkowskie dla ruchu krajowego lub charakterystyki technicznej podanej w dowodach, o których mowa w art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiającej dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym.				
Art. 9 ust. 2	2. Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, o których mowa w ust. 1, stosowane są wobec przewoźników mniemających siedziby w danym państwie członkowskim na tych samych warunkach, jakie obowiązują przewoźników posiadających siedzibę w przyjmującym państwie członkowskim, aby zapobiec wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową lub miejsce siedziby.	N			
Art. 10 ust. 1	1. W przypadku poważnych zakłóceń krajowego rynku transportowego na danym obszarze geograficznym, spowodowanych lub wzmożonych przez kabotaż, każde państwo członkowskie może zwrócić się do Komisji w celu zastosowania środków ochronnych i przekazuje jej niezbędne informacje oraz powiadamia ją, jakie działania zamierza podjąć na swoim terytorium wobec przewoźników mających na jego terytorium swoją siedzibę.	N			
Art. 10 ust. 2	2. Na użytek ust. 1: – "poważne zakłócenie na krajowym rynku transportowym na danym obszarze geograficznym" oznacza wystąpienie specyficznych dla tego rynku problemów powodujących poważną i potencjalnie trwałą nadwyżkę podaży nad popytem, z którą wiąże się zagrożenie dla równowagi finansowej i dla przetrwania licznych przedsiębiorstw wykonujących przewozy drogowe rzeczy, – "obszar geograficzny" oznacza obszar obejmujący całe lub część terytorium państwa członkowskiego lub jego część, lub rozciągający się na całość lub na część terytorium innych państw członkowskich.	N			
Art. 10	3. Komisja bada sytuację, w szczególności na podstawie	N			

ust. 3	<p>odpowiednich danych i, po konsultacji z komitetem, o którym mowa w art. 15 ust. 1, w terminie miesiąca od wpłynięcia wniosku państwa członkowskiego podejmuje decyzję, czy niezbędne są środki ochronne, i w razie konieczności przyjmuje je.</p> <p>Środki te mogą obejmować czasowe wyłączenie danego obszaru z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia.</p> <p>Środki podjęte zgodnie z niniejszym artykułem pozostają w mocy przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, który może zostać jednokrotnie przedłużony o taki sam okres ważności.</p>				
Art. 10 ust. 4	<p>4. Jeżeli Komisja podejmie decyzję o przyjęciu środków ochronnych dotyczących jednego lub kilku państw członkowskich, właściwe organy tych państw członkowskich zobowiązane są do podjęcia w równoważnym zakresie odpowiednich środków dotyczących przewoźników mających siedzibę na ich terytorium i powiadamiają o tym Komisję. Środki te są stosowane najpóźniej od tego dnia, od którego obowiązują środki ochronne przyjęte przez Komisję.</p>	N			
Art. 10 ust. 5	<p>5. W terminie 30 dni od powiadomienia, każde państwo członkowskie może przekazać Radzie decyzję Komisji podjętą zgodnie z ust. 3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, w ciągu 30 dni od tego przekazania lub - w przypadku, gdy decyzje przekazało kilka państw członkowskich - od pierwszego przedłożenia decyzji, może podjąć odmienną decyzję.</p> <p>Ograniczenia stosowania, ustanowione w ust. 3 akapit trzeci, obowiązują również w stosunku do decyzji Rady. Właściwe organy państw członkowskich, których to dotyczy zobowiązane są do podjęcia środków o równoważnym zakresie w odniesieniu do przewoźników mających siedzibę na ich terytorium i powiadomienia o tym Komisji. Jeżeli w terminie określonym w akapicie pierwszym Rada nie podejmie żadnej decyzji, decyzja Komisji staje się ostateczna.</p>	N			
Art. 10 ust. 6	<p>6. W przypadku gdy Komisja uzna, iż podjęte środki, o których mowa w ust. 3, muszą być przedłużone, przedkłada Radzie wniosek; Rada podejmuje decyzję w tej sprawie kwalifikowaną większością głosów.</p>	N			
Art. 11	<p>Państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnej pomocy w zapewnieniu stosowania i monitorowania niniejszego.</p>	N			

	Dokonyją one wymiany informacji za pośrednictwem krajowych punktów kontaktowych ustanowionych zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.				
Art. 12 ust. 1	1. W przypadku poważnego naruszenia przepisów wspólnotowych w zakresie transportu drogowego popełnionego lub stwierdzonego w jakimkolwiek państwie członkowskim właściwe organy państwa członkowskiego siedziby przewoźnika, który dopuścił się takich naruszeń, podejmują odpowiednie dla danego przypadku działania - w tym wystosowują ostrzeżenie, o ile przewiduje to prawo krajowe - które mogą, między innymi, prowadzić do nałożenia następujących sankcji administracyjnych: a) czasowego lub trwałego cofnięcia niektórych lub wszystkich uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej; b) czasowego lub trwałego cofnięcia licencji wspólnotowej. Sankcje te mogą być określane po podjęciu ostatecznej decyzji w danej sprawie i uwzględniają wagę naruszenia, którego dopuścił się posiadacz licencji wspólnotowej i wszystkich uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej, posiadanych przez niego w związku z międzynarodowym ruchem drogowym.	N			
Art. 12 ust. 2	2. W przypadku poważnego naruszenia, obejmującego wszelkie przypadki niewłaściwego wykorzystywania świadectw kierowców, właściwe organy państwa członkowskiego siedziby przewoźnika, który dopuścił się takiego naruszenia, nakładają na niego odpowiednie sankcje, takie jak: a) zawieszenie wydawania świadectw kierowców; b) cofnięcie świadectw kierowców; c) uzależnienie wydania świadectw kierowców od dodatkowych warunków w celu zapobieżenia niewłaściwemu wykorzystaniu; d) czasowe lub trwałe cofnięcie niektórych lub wszystkich uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej; e) czasowe lub trwałe cofnięcie licencji wspólnotowej. Sankcje te mogą być określone po podjęciu ostatecznej decyzji w danej sprawie i uwzględniają wagę naruszenia, którego dopuścił się posiadacz licencji wspólnotowej.	T	Art. 32c	Organem uprawnionym do przeprowadzenia kontroli wydanych świadectw kierowcy jest Główny Inspektor Transportu Drogowego.	
Art. 12	3. Właściwe organy państwa członkowskiego siedziby	N			

ust. 3	przewoźnika, tak szybko jak to możliwe, a najpóźniej w ciągu sześciu tygodni po podjęciu ostatecznej decyzji w sprawie, informują właściwe organy państwa członkowskiego, w którym stwierdzono naruszenia, czy nałożono sankcje zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu i jakie to są sankcje. W przypadku gdy nie nałożono takich sankcji, właściwe organy państwa członkowskiego siedziby przewoźnika podają tego przyczyny.				
Art. 12 ust. 4	4. Właściwe organy zapewniają, aby całość nałożonych na przewoźnika sankcji była proporcjonalna do naruszenia lub naruszeń, w związku z którymi je nałożono, uwzględniając wszelkie sankcje nałożone w państwie członkowskim, w którym stwierdzono naruszenie.	N			
Art. 12 ust. 5	5. Właściwe organy państwa członkowskiego siedziby przewoźnika mogą również, zgodnie ze swoim prawem krajowym, wszcząć przeciwko danemu przewoźnikowi postępowanie przed właściwym sądem krajowym. Informacja o decyzjach podjętych w tym zakresie przekazywana jest właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego.	N			
Art. 12 ust. 6	6. Państwa członkowskie zapewniają przewoźnikom prawo do odwołania się od każdej sankcji administracyjnej nałożonej na nich zgodnie z niniejszym artykułem.	N			
Art. 13 ust. 1	1. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego są świadome naruszenia niniejszego rozporządzenia lub przepisów wspólnotowych w zakresie transportu drogowego, przez przewoźnika z innego państwa członkowskiego, państwo członkowskie, na którego terytorium naruszenie zostało stwierdzone, przekazuje możliwie jak najszybciej, lecz nie później niż w ciągu sześciu tygodni od ostatecznej decyzji w tej sprawie, właściwym organom państwa członkowskiego siedziby przewoźnika, następujące informacje: a) opis naruszenia oraz datę i godzinę jego popełnienia; b) kategorię, rodzaj oraz wagę naruszenia; oraz c) nałożone i wykonane sankcje. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą zażądać od właściwych organów państwa członkowskiego siedziby nałożenia sankcji	N			

	administracyjnych zgodnie z art. 12.				
Art.13 ust. 2	2. Bez uszczerbku dla możliwości wszczęcia postępowania karnego, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego uprawnione są do nałożenia sankcji na przewoźnika niemającego siedziby w tym państwie, który podczas przewozu kabotażowego na terytorium tego państwa naruszył przepisy niniejszego rozporządzenia lub wspólnotowe albo krajowe przepisy dotyczące przewozu kabotażowego. Sankcje te nie mogą mieć charakteru dyskryminującego. Sankcje te mogą obejmować między innymi upomnienie lub, w przypadku poważnego naruszenia, tymczasowy zakaz wykonywania przewozów kabotażowych na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego, w którym miało miejsce naruszenie.	N			
Art. 13 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają przewoźnikom prawo do odwołania się od sankcji administracyjnych nałożonych na nich zgodnie z niniejszym artykułem.	N			
Art.14	Państwa członkowskie zapewniają wpisanie do krajowego rejestru elektronicznego wszelkich poważnych naruszeń przepisów wspólnotowych w zakresie transportu drogowego, których dopuścili się przewoźnicy mający siedzibę na ich terytorium, które to naruszenia doprowadziły do nałożenia kar przez jakiekolwiek państwo członkowskie jak również do czasowego lub trwałego cofnięcia licencji wspólnotowej. Wpisy do rejestru, które dotyczą czasowego lub trwałego cofnięcia licencji wspólnotowej pozostają w bazie danych przez okres dwóch lat od daty upływu okresu cofnięcia, w przypadku cofnięcia czasowego, lub od daty cofnięcia, w przypadku cofnięcia trwałego.	T		Krajowy rejestr elektroniczny przedsiębiorców transportu drogowego zostanie utworzony i będzie prowadzony na podstawie odrębnej nowelizacji ustawy o transporcie drogowym.	
Art. 15	1. Komisję wpiera komitet ustanowiony na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85.	N			
Art. 15 ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1-4 i ust. 5 lit. b) oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.	N			
Art. 16	Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich stosowania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie informują Komisję o tych przepisach	T	Art. 92 ust. 1- 4 i 92a ust. 1 i 6	Art. 92.1. Kierujący wykonujący przewóz drogowy z naruszeniem obowiązków lub warunków przewozu drogowego, podlega karze grzywny w wysokości do 2.000 złotych. 2. Wykaz naruszeń, o których mowa w ust. 1, oraz wysokości grzywien za poszczególne naruszenia określa	

	<p>w terminie do dnia 4 grudnia 2011 r. oraz powiadamiają ją niezwłocznie o każdej późniejszej zmianie mającej na nie wpływ.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają stosowanie wszystkich takich środków bez dyskryminacji ze względu na przynależność państwową przewoźnika lub miejsce jego siedziby.</p>			<p>załącznik nr 1 do ustawy.</p> <p>3. Osoba zarządzająca przedsiębiorstwem lub osoba zarządzająca transportem w przedsiębiorstwie, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE, a także każda inna osoba wykonująca czynności związane z przewozem drogowym, która naruszyła obowiązki lub warunki przewozu drogowego albo dopuściła, chociażby nieumyślnie, do powstania takich naruszeń, podlega karze grzywny w wysokości do 2.000 złotych.</p> <p>4. Wykaz naruszeń obowiązków lub warunków, o których mowa w ust. 1 3, oraz wysokości kar pieniężnych grzywnien za poszczególne naruszenia określa załącznik nr 2 do ustawy.</p> <p>Art. 92a. 1. Podmiot wykonujący przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem z naruszeniem obowiązków lub warunków przewozu drogowego, podlega karze pieniężnej w wysokości od 50 złotych do 10.000 złotych za każde naruszenie.</p> <p>6. Wykaz naruszeń obowiązków lub warunków, o których mowa w ust. 1, oraz wysokości kar pieniężnych za poszczególne naruszenia określa załącznik nr 3 do ustawy.</p>	
Art. 17 ust. 1	1. Co dwa lata państwa członkowskie informują Komisję o liczbie przewoźników posiadających licencję wspólnotową w dniu 31 grudnia poprzedniego roku oraz o liczbie uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej, odpowiadającej liczbie pojazdów w ruchu w tym dniu.	N			
Art. 17 ust. 2	2. Państwa członkowskie informują również Komisję o liczbie świadectw kierowców wydanych w poprzednim roku kalendarzowym, jak również o liczbie świadectw kierowców, będących w obiegu w dniu 31 grudnia tego samego roku.	N			
Art. 17 ust. 3	3. Komisja przygotowuje sprawozdanie dotyczące stanu wspólnotowego rynku transportu drogowego do końca 2013 r. Sprawozdanie obejmuje analizę sytuacji rynkowej, w tym ocenę skuteczności kontroli oraz rozwój sytuacji w zakresie warunków pracy w zawodzie, jak również ocenę, czy harmonizacja przepisów między innymi w dziedzinie	N			

	wdrażania, opłat nakładanych na użytkowników dróg, jak i przepisów dotyczących kwestii socjalnych i bezpieczeństwa posunęła się wystarczająco daleko, by można przewidzieć dalsze otwarcie wewnętrznych rynków przewozów drogowych, w tym przewozów kabotażowych.				
Art. 18	Niniejszym uchyla się rozporządzenia (EWG) nr 881/92 i (EWG) nr 3118/93 oraz dyrektywę 2006/94/WE. Odesłania do uchylonych rozporządzeń i dyrektywy uznaje się za odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku IV.	N			
Art. 19	Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> . Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 4 grudnia 2011 r., z wyjątkiem art. 8 i 9, które stosuje się od dnia 14 maja 2010 r. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.	N			
Załącznik I	Zabezpieczenia licencji wspólnotowej i świadectwo kierowcy Licencja wspólnotowa musi mieć przynajmniej dwa spośród następujących zabezpieczeń: – hologram, – specjalne włókna w papierze, które stają się widoczne w świetle ultrafioletowym, – co najmniej jedną linię mikrodruku (litery widocznie tylko przy użyciu szkła powiększającego i niemożliwe do odtworzenia przez fotokopiarki), – wyczuwalne w dotyku litery, symbole lub wzory, – podwójną numerację: numer seryjny licencji wspólnotowej lub jej uwierzytelnionego wypisu oraz, w każdym przypadku, numer wydania, – zabezpieczający wzór tła z drukowanym drobnym giloszem i drukiem irysowym.	N			
Załącznik II	Wzór licencji	N			
Załącznik III	Wzór świadectwa kierowcy	N			
Załącznik IV	Tabela korelacji niniejszego rozporządzenia z Rozporządzeniem (EWG) nr 881/92 Rozporządzeniem (EWG) nr 3118/93	N			

	Dyrektywą 2006/94/WE				
ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (WE) NR 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006					
Art. 1 ust. 1	1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do międzynarodowego autobusowego i autokarowego przewozu osób na terytorium Wspólnoty przez przewoźników zarobkowych lub pracujących na potrzeby własne, mających siedzibę w państwie członkowskim zgodnie z jego ustawodawstwem, przy użyciu pojazdów zarejestrowanych w tym państwie członkowskim, które nadają się, ze względu na swoją konstrukcję i wyposażenie, do przewozu więcej niż dziewięciu osób, włączając kierowcę, i które są do tego celu przeznaczone, oraz do ruchu tych pojazdów pustych w związku z takim przewozem. Zmiana pojazdu lub przerwa w przewozie dla umożliwienia realizacji części przejazdu przy użyciu innego środka transportu nie ma wpływu na stosowanie niniejszego rozporządzenia.	N			
Art. 1 ust. 2	2. W przypadku przewozu z państwa członkowskiego do państwa trzeciego i w odwrotnym kierunku niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do części przejazdu na terytorium dowolnego państwa członkowskiego, przez które odbywa się tranzyt. Rozporządzenie nie ma zastosowania do tej części przejazdu na terytorium państwa członkowskiego, na którym zabrano lub na które dowieziono pasażerów, jeśli nie została zawarta niezbędna umowa między Wspólnotą a zainteresowanym państwem trzecim.	N			
Art. 1 ust. 3	3. Do czasu zawarcia umów, o których mowa w ust. 2, niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na postanowienia umów dwustronnych zawartych przez państwa członkowskie z tymi państwami trzecimi, dotyczące przewozu z państwa członkowskiego do państwa trzeciego i w odwrotnym kierunku.	T	Art. 1 pkt 19 (art. 25a ust. 1)	Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego osób na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczny podmiot wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw transportu, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej, z zastrzeżeniem przepisów rozdziału IV rozporządzenia (WE) nr 1073/2009.	
Art. 1 ust. 4	4. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do krajowego zarobkowego przewozu drogowego osób, wykonywanego tymczasowo przez przewoźnika niemającego siedziby w danym państwie członkowskim, zgodnie z rozdziałem V.	N			
Art. 2	Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:	N			

<p>1) "przewóz międzynarodowy" oznacza:</p> <p>a) przejazd pojazdu, w przypadku gdy miejsce odjazdu i miejsce docelowe znajdują się w dwóch różnych państwach członkowskich, z tranzytem lub bez tranzytu przez co najmniej jedno państwo członkowskie lub państwo trzecie;</p> <p>b) przejazd pojazdu, w przypadku gdy miejsce odjazdu i miejsce docelowe znajdują się w tym samym państwie członkowskim, obejmujący zabieranie lub dowożenie pasażerów w innym państwie członkowskim lub państwie trzecim;</p> <p>c) przejazd pojazdu z jednego państwa członkowskiego do państwa trzeciego lub w odwrotnym kierunku, z tranzytem lub bez tranzytu przez co najmniej jedno państwo członkowskie lub państwo trzecie; lub</p> <p>d) przejazd pojazdu między państwami trzecimi z tranzytem przez co najmniej jedno państwo członkowskie;</p> <p>2) "usługi regularne" oznaczają usługi polegające na przewozie osób w określonych odstępach czasu i na określonych trasach, przy czym pasażerowie są zabierani z określonych z góry przystanków i dowożeni na z góry określone przystanki;</p> <p>3) "szczególne usługi regularne" oznaczają usługi regularne bez względu na to, przez kogo są organizowane, które polegają na przewozie określonych kategorii pasażerów z wyłączeniem innych pasażerów;</p> <p>4) "usługi okazjonalne" oznaczają usługi, które nie są objęte definicją usług regularnych, w tym szczególnych usług regularnych, oraz których główną cechą jest to, że obejmują przewóz grup pasażerów utworzonych z inicjatywy zleceniodawcy lub samego przewoźnika;</p> <p>5) "działalność transportowa prowadzona na potrzeby własne" oznacza działalność prowadzoną w celach niekomercyjnych i niezarobkowych przez osoby fizyczne lub prawne, przy czym:</p> <ul style="list-style-type: none"> – działalność transportowa jest jedynie dla takiej osoby fizycznej lub prawnej działalnością o charakterze pomocniczym, oraz – używane pojazdy są własnością tej osoby fizycznej lub prawnej lub zostały przez nią pozyskane na warunkach odroczenia płatności, lub są przedmiotem długoterminowej 				
--	--	--	--	--

	<p>umowy leasingu, oraz pojazdy te są prowadzone przez członka personelu osoby fizycznej lub osoby prawnej lub przez tę osobę fizyczną lub personel zatrudniony przez dane przedsiębiorstwo lub pozostający w jego dyspozycji na mocy zobowiązania umownego;</p> <p>6) "przyjmujące państwo członkowskie" oznacza państwo członkowskie, w którym przewoźnik prowadzi działalność, inne niż państwo członkowskie, w którym ma on siedzibę;</p> <p>7) "przewóz kabotażowy" oznacza albo:</p> <ul style="list-style-type: none"> – krajowe usługi zarobkowego przewozu drogowego osób wykonywane tymczasowo przez przewoźnika w przyjmującym państwie członkowskim, albo – zabieranie i dowożenie pasażerów w tym samym państwie członkowskim, w ramach międzynarodowej usługi regularnej, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że nie jest to główny cel tej usługi; <p>8) "poważne naruszenie wspólnotowych przepisów w zakresie transportu drogowego" oznacza naruszenia mogące prowadzić do utraty dobrej reputacji zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 lub tymczasowego albo trwałego cofnięcia licencji wspólnotowej.</p>				
Art. 3 ust. 1	<p>1. Każdemu przewoźnikowi zarobkowemu, o którym mowa w art. 1, zezwala się, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, na wykonywanie usług regularnych, w tym szczególnych usług regularnych i usług okazjonalnych w zakresie przewozu autokarowego i autobusowego bez dyskryminacji ze względu na przynależność państwową lub miejsce siedziby, jeżeli:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) jest on upoważniony w państwie członkowskim siedziby do wykonywania przewozów autokarowych i autobusowych w formie usług regularnych, w tym szczególnych usług regularnych lub usług okazjonalnych, zgodnie z warunkami dostępu do rynku określonymi w przepisach krajowych; b) spełnia warunki określone zgodnie ze wspólnotowymi zasadami dotyczącymi dostępu do zawodu przewoźnika drogowego w transporcie krajowym i międzynarodowym; c) spełnia wymogi prawne dotyczące norm przewidzianych dla kierowców i pojazdów, określone w szczególności w dyrektywie Rady 92/6/EWG z dnia 10 lutego 1992 r. w sprawie montowania i zastosowania urządzeń ograniczenia 	N			

	prędkości w niektórych kategoriach pojazdów silnikowych we Wspólnocie ⁹⁾ , dyrektywie Rady 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiającej dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym ¹⁰⁾ i w dyrektywie 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób.				
Art. 3 ust. 2	2. Każdemu przewoźnikowi pracującemu na potrzeby własne, o którym mowa w art. 1, zezwala się na wykonywanie usług transportowych zgodnie z art. 5 ust. 5, bez dyskryminacji ze względu na przynależność państwową lub miejsce siedziby, jeśli: a) jest on upoważniony w państwie członkowskim siedziby do wykonywania przewozu autokarowego i autobusowego zgodnie z warunkami dostępu do rynku przewidzianymi w przepisach krajowych; b) spełnia wymagania prawne dotyczące norm przewidzianych dla kierowców i pojazdów, określone w szczególności w dyrektywach 92/6/EWG, 96/53/WE i 2003/59/WE.	N			
Art. 4 ust. 1	1. Prowadzenie międzynarodowego autobusowego i autokarowego przewozu osób wymaga posiadania licencji wspólnotowej wydanej przez właściwe organy państwa członkowskiego siedziby.	T	Art. 1 pkt 2 (art. 5 ust. 2)	Podjęcie i wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego wymaga uzyskania odpowiedniej licencji wspólnotowej, na zasadach określonych w: 1) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącym wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych, zwanym dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1072/2009”; 2) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 561/2006, zwanym dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1073/2009”.	
Art. 4 ust. 2	2. Właściwe organy państwa członkowskiego siedziby wydają posiadaczowi oryginał licencji wspólnotowej, który	T	Art. 1 pkt 7	3. Organ udzielający licencji wspólnotowej, o którym mowa w art. 5 ust. 10 pkt 3, wydaje jej wypis lub wypisy w	

	<p>jest przechowywany przez przewoźnika, oraz taką liczbę jej poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii, jaka odpowiada liczbie pojazdów wykorzystywanych do międzynarodowego przewozu osób będących w dyspozycji posiadacza licencji wspólnotowej, bez względu na to, czy stanowią one jego własność, czy są w jego posiadaniu szczególnie na mocy umowy sprzedaży na raty, umowy najmu lub umowy leasingu.</p> <p>Licencja wspólnotowa i jej poświadczona za zgodność z oryginałem kopie odpowiadają wzorowi określonemu w załączniku II. Zawierają one co najmniej dwie cechy bezpieczeństwa wymienione w załączniku I.</p> <p>Komisja dostosowuje załączniki I i II do postępu technicznego. Środki te, mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia, są przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 26 ust. 2.</p> <p>Licencja wspólnotowa i jej poświadczona za zgodność z oryginałem kopie są opatrzone pieczęcią organu wydającego, jak również podpisem oraz numerem seryjnym. Numery seryjne licencji wspólnotowej i jej poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii wpisuje się do krajowego rejestru elektronicznego przewoźników drogowych przewidzianego w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, jako część zbioru danych dotyczących przewoźnika.</p>		<p>(art. 11 ust. 3)</p> <p>Art. 1 pkt 11 (art. 17)</p>	<p>liczbie odpowiadającej liczbie pojazdów samochodowych określonych we wniosku o udzielenie licencji, dla których został udokumentowany wymóg zdolności finansowej, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.</p> <p>Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób samochodem osobowym, licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą, licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką oraz licencji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy, a także rodzaje zabezpieczeń licencji wspólnotowej, mając na uwadze ujednoczenie wzorów dokumentów i ich zabezpieczenie przed fałszowaniem.</p>	
<p>Art. 4 ust. 3</p>	<p>3. Licencja wspólnotowa jest udzielana na rzecz określonego przewoźnika i nie może być przenoszona. W każdym z pojazdów przewoźnika przechowuje się kopię licencji wspólnotowej poświadczoną za zgodność z oryginałem, która jest okazywana na żądanie upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 7 (art. 11 ust. 3)</p>	<p>3. Organ udzielający licencji wspólnotowej, o którym mowa w art. 5 ust. 10 pkt 3, wydaje jej wypis lub wypisy w liczbie odpowiadającej liczbie pojazdów samochodowych określonych we wniosku o udzielenie licencji, dla których został udokumentowany wymóg zdolności finansowej, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.</p>	
<p>Art. 4 ust. 4</p>	<p>4. Licencja wspólnotowa jest wydawana na odnawialne okresy nie dłuższe niż dziesięć lat.</p> <p>Licencje wspólnotowe i ich poświadczona za zgodność z oryginałem kopie wydane przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia zachowują ważność do dnia wygaśnięcia ich ważności.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 5 (art. 7 ust. 2 pkt 8) i Art. 1 pkt 7 (art. 11</p>	<p>Wniosek o wydanie licencji wspólnotowej powinien zawierać:</p> <p>8) w przypadku licencji wspólnotowej - określenie czasu na który ma być ona udzielona.</p> <p>W zezwoleniu na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego oraz w licencji określa się w szczególności:</p> <p>8) w przypadku licencji – termin jej ważności.</p>	

			ust. 1 pkt 8)		
Art. 4 ust. 5	5. Właściwe organy państwa członkowskiego siedziby sprawdzają w przypadku złożenia wniosku o licencję wspólnotową lub w przypadku przedłużania ważności licencji wspólnotowej zgodnie ust. 4 niniejszego artykułu, czy przewoźnik spełnia lub spełnia w dalszym ciągu warunki określone w art. 3 ust. 1.	T	Art. 6 ust. 2	W przypadku, gdy przedsiębiorca złożył przed dniem wejścia w życie ustawy wniosek o przedłużenie uprawnień przewozowych wynikających z licencji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego, właściwy organ po sprawdzeniu spełniania przez przedsiębiorcę wymogów, o których mowa w art. 5b ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wydaje licencję wspólnotową.	
Art. 4 ust. 6	6. W przypadkach gdy warunki, o których mowa w art. 3 ust. 1, nie są spełnione, właściwe organy państwa członkowskiego siedziby odmawiają wydania lub odnowienia licencji wspólnotowej, lub ją cofają, w drodze decyzji zawierającej uzasadnienie.	T	Art. 1 pkt 2 (art. 5 ust. 10 pkt 3)	Organem właściwym w sprawach udzielenia, odmowy udzielenia, zmiany lub cofnięcia licencji wspólnotowej jest Główny Inspektor Transportu Drogowego.	
Art. 4 ust. 7	7. Państwa członkowskie gwarantują wnioskodawcy lub posiadaczowi licencji wspólnotowej prawo odwołania od decyzji dotyczącej odmowy wydania licencji lub cofnięcia licencji, podjętej przez właściwe organy państwa członkowskiego siedziby.	T	Art. 1 pkt 2 (art. 5 ust. 9)	Udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana, zawieszenie lub cofnięcie licencji następuje w drodze decyzji administracyjnej.	
Art. 4 ust. 8	8. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że licencja wspólnotowa jest uznawana również w odniesieniu do krajowej działalności transportowej.	T	Art. 1 pkt 7 (art. 12 ust. 3)	Licencja wspólnotowa uprawnia do wykonywania międzynarodowego transportu drogowego zgodnie z rodzajem przewozów w niej określonym. Licencja ta uprawnia również do wykonywania krajowego transportu drogowego, zgodnie z rodzajem przewozów w niej określonym.	
Art. 5 ust. 1	1. Usługi regularne są powszechnie dostępne, z zastrzeżeniem, w stosownych przypadkach, obowiązku rezerwacji. Świadczenie takich usług wymaga zezwolenia zgodnie z przepisami rozdziału III. Świadczenie usług regularnych z państwa członkowskiego do państwa trzeciego i w odwrotnym kierunku wymaga zezwolenia zgodnie z umową dwustronną pomiędzy danym państwem członkowskim i państwem trzecim oraz, w stosownych przypadkach, z państwem członkowskim, przez które odbywa się tranzyt, o ile nie została zawarta niezbędna umowa pomiędzy Wspólnotą a danym państwem trzecim. Na regularny charakter usługi nie mają wpływu żadne zmiany	N			

	<p>warunków świadczenia usług.</p> <p>Przy organizacji usług równoległych lub tymczasowych skierowanych do tych samych klientów co istniejące usługi regularne, przy nieobsługiwaniu niektórych przystanków i przy obsłudze dodatkowych przystanków w ramach istniejących usług regularnych obowiązują takie same zasady, jak w odniesieniu do istniejących usług regularnych.</p>				
Art. 5 ust. 2	<p>2. Szczególne usługi regularne obejmują:</p> <p>a) przewóz pracowników na trasie między miejscem pracy a miejscem zamieszkania;</p> <p>b) przewóz uczniów i studentów do i z instytucji edukacyjnej.</p> <p>Fakt, że usługi szczególne mogą być zróżnicowane w zależności od potrzeb użytkowników, nie ma wpływu na zaliczenie ich do usług regularnych.</p> <p>Świadczenie szczególnych usług regularnych nie wymaga zezwolenia zgodnie z rozdziałem III, jeżeli odbywa się na podstawie umowy pomiędzy organizatorem i przewoźnikiem.</p>	N			
Art. 5 ust. 3	<p>3. Świadczenie usług okazjonalnych nie wymaga zezwolenia zgodnie z rozdziałem III.</p> <p>Organizacja usług równoległych lub tymczasowych porównywalnych z istniejącymi usługami regularnymi oraz skierowanych do tych samych osób wymaga jednak zezwolenia zgodnie z procedurą określoną w rozdziale III.</p> <p>Usługi okazjonalne nie tracą charakteru usług okazjonalnych wyłącznie z powodu ich świadczenia z określoną częstotliwością.</p> <p>Usługi okazjonalne mogą być świadczone przez grupę przewoźników działających na rzecz tego samego zleceniodawcy, a podróżni mogą skorzystać z połączenia na trasie u innego przewoźnika z tej samej grupy, na terytorium danego państwa członkowskiego.</p> <p>Komisja określa procedury przekazywania nazw takich przewoźników i punktów połączeń na trasie właściwym organom danego państwa członkowskiego. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 26 ust. 2.</p>	N			
Art. 5	<p>4. Puste przejazdy pojazdów w związku z transportem, o</p>	N			

ust. 4	którym mowa w ust. 2 akapit trzeci i ust. 3 akapit pierwszy, również nie wymagają zezwolenia.				
Art. 5 ust. 5	5. Działalność transportowa prowadzona na potrzeby własne nie podlega żadnemu systemowi zezwoleń, ale podlega systemowi zaświadczeń. Zaświadczenia są wydawane przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym zarejestrowany jest pojazd, i są ważne na cały przejazd łącznie z tranzytem. Komisja określa wzór zaświadczeń. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 26 ust. 2.	T	Art. 33 ust. 1 i 8	1. Przewozy drogowe na potrzeby własne mogą być wykonywane po uzyskaniu zaświadczenia potwierdzającego zgłoszenie przez przedsiębiorcę prowadzenia przewozów drogowych jako działalności pomocniczej w stosunku do jego podstawowej działalności gospodarczej. 8. Zaświadczenie na krajowy niezarobkowy przewóz drogowy oraz wypis lub wypisy z zaświadczenia wydaje właściwy dla siedziby przedsiębiorcy starosta na czas nieokreślony. Zaświadczenie na międzynarodowy niezarobkowy przewóz drogowy oraz wypis lub wypisy z zaświadczenia wydaje Główny Inspektor Transportu Drogowego na okres do 5 lat.	
Art. 6 ust. 1	1. Zezwolenia są wydawane na rzecz określonego przewoźnika i nie mogą być przenoszone. Jednakże przewoźnik, który otrzymał zezwolenie, może, za zgodą właściwego organu państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się miejsce odjazdu, zwanego dalej "organem wydającym", świadczyć usługi przez podwykonawcę. W takim przypadku w zezwoleniu wskazuje się nazwę podwykonawcy. Podwykonawca musi spełniać warunki określone w art. 3 ust. 1. Na użytek niniejszego ustępu miejsce odjazdu oznacza "jeden z przystanków końcowych usługi". W przypadku przedsiębiorstw zrzeszonych do celów świadczenia usług regularnych zezwolenie jest wydawane na rzecz wszystkich przedsiębiorstw i określa nazwy wszystkich przewoźników. Zostaje ono przekazane przedsiębiorstwu zarządzającemu działalnością, natomiast pozostałe przedsiębiorstwa otrzymują kopie.	N			
Art. 6 ust. 2	2. Okres ważności zezwolenia nie przekracza pięciu lat. Okres ten może zostać skrócony, albo na żądanie wnioskodawcy, albo za wzajemną zgodą właściwych organów państw członkowskich, na których terytorium pasażerowie są zabierani bądź dowożeni.	N			
Art. 6 ust. 3	3. W zezwoleniu określa się: a) rodzaj usługi; b) trasę usługi, szczególnie miejsce odjazdu i miejsce	N			

	docelowe; c) okres ważności zezwolenia; d) przystanki oraz rozkład jazdy.				
Art. 6 ust. 4	4. Komisja określa wzór zezwoleń. Środki te, mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 26 ust. 2.	N			
Art. 6 ust. 5	5. Zezwolenie upoważnia posiadacza lub posiadaczy do świadczenia usług regularnych na terytorium wszystkich państw członkowskich, przez które przebiega trasa usług.	N			
Art. 6 ust. 6	6. Przewoźnik wykonujący usługi regularne może wykorzystać dodatkowe pojazdy w przypadkach tymczasowych i wyjątkowych. Takie dodatkowe pojazdy mogą być wykorzystywane wyłącznie na takich samych warunkach, jak określono w zezwoleniu, o którym mowa w ust. 3. W takim przypadku przewoźnik zapewnia, by w pojeździe znajdowały się następujące dokumenty: a) kopia zezwolenia na świadczenie usługi regularnej; b) kopia umowy między przewoźnikiem wykonującym usługę regularną a przedsiębiorstwem zapewniającym dodatkowe pojazdy lub równoważny dokument; c) poświadczona za zgodność z oryginałem kopia licencji wspólnotowej wydanej przewoźnikowi udostępniającemu dodatkowe pojazdy w celu świadczenia usługi.	N			
Art. 7 ust. 1	1. Wnioski o zezwolenie na świadczenie usług regularnych są składane organowi wydajacemu.	N			
Art. 7 ust. 2	2. Komisja określa wzór wniosków. Środki te mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia i są przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 26 ust. 2.	N			
Art. 7 ust. 3	3. Osoby ubiegające się o zezwolenie dostarczają wszelkich informacji dodatkowych, jakie uznają za istotne lub jakie są wymagane przez organ wydający, w szczególności harmonogram kursów umożliwiający monitorowanie przestrzegania przepisów wspólnotowych dotyczących czasu prowadzenia pojazdu i okresów odpoczynku, oraz kopię licencji wspólnotowej.	N			

Art. 8 ust. 1	1. Zezwolenia są wydawane w porozumieniu z organami wszystkich państw członkowskich, na których terytorium pasażerowie są zabierani lub dowożeni. Organ wydający przekazuje takim organom - jak również właściwym organom państw członkowskich, przez których terytoria przebiega trasa, chociaż nie są tam zabierani ani dowożeni pasażerowie - kopię wniosku wraz z kopiami wszelkich innych istotnych dokumentów i ich oceną.	N			
Art. 8 ust. 2	2. Właściwe organy państw członkowskich, do których zwrócono się o wydanie zgody, zawiadamiają organ wydający o swojej decyzji w sprawie wniosku w terminie dwóch miesięcy. Bieg tego terminu rozpoczyna się w dniu otrzymania wniosku o wydanie zgody określonym na potwierdzeniu odbioru. Jeśli decyzja otrzymana od właściwych organów państw członkowskich, do których zwrócono się o wydanie zgody, jest negatywna, zawiera ona należyte uzasadnienie. Jeśli organ wydający nie otrzyma odpowiedzi w terminie dwóch miesięcy, uznaje się, że organy, do których się zwrócono, wyrażają zgodę, i organ wydający może udzielić zezwolenia. Organy państw członkowskich, przez których terytoria przebiega trasa, chociaż nie są tam zabierani ani dowożeni pasażerowie, mogą przekazać organom wydającym swoje uwagi w terminie określonym w akapicie pierwszym.	N			
Art. 8 ust. 3	3. Organ wydający wydaje decyzję w sprawie wniosku w terminie czterech miesięcy od daty złożenia wniosku przez przewoźnika.	N			
Art. 8 ust. 4	4. Zezwolenie jest wydawane, z wyjątkiem przypadków, gdy: a) wnioskodawca nie jest w stanie świadczyć usługi będącej przedmiotem wniosku, korzystając z pojazdów będących bezpośrednio w jego dyspozycji; b) wnioskodawca nie zastosował się do krajowych lub międzynarodowych przepisów w zakresie transportu drogowego, a w szczególności warunków i wymogów dotyczących zezwoleń na świadczenie usług międzynarodowego przewozu drogowego osób lub dopuścił się poważnego naruszenia wspólnotowych przepisów w zakresie transportu drogowego, w szczególności przepisów mających zastosowanie do pojazdów, czasu prowadzenia pojazdu oraz okresów odpoczynku kierowców;	N			

	<p>c) w przypadku wniosku o przedłużenie ważności zezwolenia nie zostały spełnione warunki zezwolenia;</p> <p>d) państwo członkowskie decyduje na podstawie szczegółowej analizy, że dana usługa poważnie wpłynęłaby na rentowność porównywalnej usługi świadczonej w ramach jednej lub większej liczby umów o usługi publiczne zgodnie z prawem wspólnotowym na danych bezpośrednich odcinkach. W takim przypadku państwo członkowskie określa kryteria o niedyskryminującym charakterze w celu stwierdzenia, czy usługa, której dotyczy wniosek, poważnie wpłynęłaby na rentowność wyżej wspomnianej porównywalnej usługi, i na żądanie Komisji powiadamia ją o nich;</p> <p>e) państwo członkowskie stwierdzi na podstawie szczegółowej analizy, że głównym celem usługi nie jest przewóz osób pomiędzy przystankami położonymi w różnych państwach członkowskich.</p> <p>W przypadku gdy istniejąca międzynarodowa usługa przewozu autokarowego lub autobusowego poważnie wpływa na rentowność porównywalnej usługi świadczonej w ramach jednej lub większej liczby umów o usługi publiczne, zgodnie z prawem wspólnotowym, na danych bezpośrednich odcinkach, z wyjątkowych przyczyn, których nie można było przewidzieć w chwili wydawania zezwolenia, państwo członkowskie może, za zgodą Komisji, zawiesić lub cofnąć zezwolenie na świadczenie międzynarodowej usługi przewozu autobusowego lub autokarowego po powiadomieniu przewoźnika z sześciomiesięcznym wyprzedzeniem.</p> <p>Fakt, że przewoźnik oferuje ceny niższe niż inni przewoźnicy drogowi, albo fakt, że dane połączenie jest już obsługiwane przez innych przewoźników drogowych, nie mogą same w sobie stanowić uzasadnienia dla odmownego rozpatrzenia wniosku.</p>				
Art. 8 ust. 5	5. Organ wydający oraz właściwe organy wszystkich państw członkowskich współdziałające w celu osiągnięcia zgody przewidzianej w ust. 1 mogą odmownie rozpatrzyć wniosek jedynie z powodów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.	N			
Art. 8	6. Po przeprowadzeniu postępowania określonego w ust. 1 - 5	N			

ust. 6	organ wydający udziela zezwolenia lub w odpowiedniej formie odmawia udzielenia zezwolenia. Decyzje o odmownym rozpatrzeniu wniosku zawierają uzasadnienie. Państwa członkowskie zapewniają przedsiębiorstwom transportowym możliwość złożenia zażalenia w przypadku gdy ich wniosek został rozpatrzony odmownie. Organ wydający informuje wszystkie organy, o których mowa w ust. 1, o swojej decyzji poprzez przekazanie im kopii każdego zezwolenia.				
Art. 8 ust. 7	7. Jeżeli w wyniku zastosowania procedury mającej na celu osiągnięcie porozumienia, o którym mowa w ust. 1, organ wydający nie może podjąć decyzji w sprawie wniosku, sprawa może zostać przekazana Komisji w terminie dwóch miesięcy od daty poinformowania o negatywnej decyzji przez co najmniej jedno państwo członkowskie, o którego opinię zwrócono się zgodnie z ust. 1.	N			
Art. 8 ust. 8	8. Po konsultacji z zainteresowanymi państwami członkowskimi Komisja w terminie czterech miesięcy od otrzymania informacji od organu wydającego podejmuje decyzję, która staje się skuteczna po trzydziestu dniach od powiadomienia zainteresowanych państw członkowskich.	N			
Art. 8 ust. 9	9. Decyzja Komisji ma zastosowanie do czasu, kiedy zostanie osiągnięte porozumienie między zainteresowanymi państwami członkowskimi.	N			
Art. 9	Artykuł 8 stosuje się odpowiednio do wniosków o przedłużenie ważności zezwoleń lub o zmianę warunków, na jakich świadczone muszą być usługi wymagające zezwolenia. W przypadku nieznacznych zmian w warunkach prowadzenia działalności, szczególnie przy dostosowaniu częstotliwości, wysokości opłat lub rozkładów jazdy, organ wydający obowiązany jest jedynie do przekazania innym zainteresowanym państwom członkowskim informacji dotyczącej zmiany. Zainteresowane państwa członkowskie mogą uzgodnić, że organ wydający sam podejmie decyzje o zmianach warunków, na jakich świadczona jest usługa.	N			
Art. 10 ust. 1	1. Nie naruszając przepisów rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w	N			

	zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego ⁽¹²⁾ , zezwolenie na wykonywanie usług regularnych wygasa z upływem okresu ważności lub trzy miesiące od dnia otrzymania przez organ wydający oświadczenia posiadacza zezwolenia o zamiarze wycofania się ze świadczenia usługi. Takie oświadczenie zawiera odpowiednie uzasadnienie.				
Art. 10 ust. 2	2. W przypadku gdy zapotrzebowanie na daną usługę przestało istnieć, przewidziany w ust. 1 okres, który musi upłynąć od złożenia oświadczenia, wynosi miesiąc.	N			
Art. 10 ust. 3	3. Organ wydający informuje właściwe organy pozostałych zainteresowanych państw członkowskich o wygaśnięciu zezwolenia.	N			
Art. 10 ust. 4	4. Posiadacz zezwolenia informuje użytkowników korzystających z danej usługi o swoim wycofaniu się z jej świadczenia z miesięcznym wyprzedzeniem za pomocą właściwych ogłoszeń.	N			
Art. 11 ust. 1	1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, przewoźnik wykonujący usługi regularne jest zobowiązany, do czasu wygaśnięcia zezwolenia, do podjęcia wszelkich środków w celu zagwarantowania usług transportowych spełniających normy ciągłości, regularności i zdolności przewozowych, a także spełniania innych warunków, określonych przez właściwy organ zgodnie z art. 6 ust. 3.	N			
Art. 11 ust. 2	2. Przewoźnik podaje do wiadomości trasę przejazdu, przystanki, rozkład jazdy, wysokości opłat oraz warunki przewozu w sposób zapewniający łatwy dostęp do informacji dla wszystkich użytkowników.	N			
Art. 11 ust. 3	3. Nie naruszając przepisów rozporządzenia (WE) nr 1370/2007, zainteresowane państwa członkowskie mają możliwość dokonywania zmian warunków prowadzenia działalności dotyczących usługi regularnej za wspólnym porozumieniem i w porozumieniu z posiadaczem zezwolenia.	N			
Art. 12 ust. 1	1. Usługi okazjonalne, z wyjątkiem usług, o których mowa w art. 5 ust. 3 akapit drugi, są wykonywane na podstawie formularza przejazdu.	N			
Art. 12 ust. 2	2. Przewoźnik wykonujący usługi okazjonalne wypełnia formularz przejazdu przed każdym przejazdem.	N			
Art. 12 ust. 3	3. Formularz przejazdu zawiera co najmniej następujące informacje:	N			

	a) rodzaj usługi; b) główna trasa przejazdu; c) przewoźnik lub przewoźnicy uczestniczący w świadczeniu usługi.				
Art. 12 ust. 4	4. Książki formularzy przejazdu są dostarczane przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym przewoźnik ma siedzibę, lub przez instytucje wyznaczone przez te organy.	T	Art. 27 ust. 3 i 4	3. Formularz jazdy wydają przewoźnikowi: 1) Główny Inspektor Transportu Drogowego; 2) wojewódzki inspektor transportu drogowego. 4. Wydanie formularza jazdy jest czynnością niestanowiącą decyzji administracyjnej w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.	
Art. 12 ust. 5	5. Komisja określa wzór formularza przejazdu i książki formularzy przejazdu oraz sposób ich stosowania. Środki te mają na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia i są przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 26 ust. 2.	N			
Art. 12 ust. 6	6. W przypadku szczególnych usług regularnych, o których mowa w art. 5 ust. 2 akapit trzeci, dokument kontrolny stanowi umowa lub jej poświadczona za zgodność z oryginałem kopia.	N			
Art. 13	W ramach międzynarodowych usług okazjonalnych przewoźnik może wykonywać usługi okazjonalne (wycieczki lokalne) w państwie członkowskim innym niż to, w którym ma siedzibę. Usługi takie są przeznaczone dla pasażerów zagranicznych, przewożonych uprzednio przez tego samego przewoźnika w ramach jednej z usług międzynarodowych, o których mowa w akapicie pierwszym; pasażerowie ci muszą być przewożeni tym samym pojazdem lub innym pojazdem, należącym do tego samego przewoźnika lub grupy przewoźników.	N			
Art. 14	Każdy przewoźnik, który zarobkowo świadczy usługi przewozu drogowego osób oraz który posiada licencję wspólnotową, jest dopuszczony, na warunkach ustanowionych w niniejszym rozdziale oraz bez dyskryminacji ze względu na przynależność państwową przewoźnika lub miejsce siedziby, do wykonywania przewozów kabotażowych zgodnie z art. 15.	N			
Art. 15	Zezwala się na wykonywanie przewozów kabotażowych w odniesieniu do następujących usług: a) szczególnych usług regularnych, pod warunkiem że są	N			

	<p>one objęte umową między organizatorem a przewoźnikiem;</p> <p>b) usług okazjonalnych;</p> <p>c) usług regularnych wykonywanych przez przewoźnika niemającego siedziby w przyjmującym państwie członkowskim, w ramach międzynarodowej usługi regularnej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem z wyjątkiem usług transportowych spełniających potrzeby ośrodków miejskich lub zespołów miejskich lub potrzeby transportowe między nimi a obszarami okolicznymi. Wykonywanie przewozów kabotażowych nie może odbywać się niezależnie od takich usług międzynarodowych.</p>				
Art. 16 ust. 1	<p>1. O ile inne przepisy wspólnotowe nie stanowią inaczej, wykonywanie przewozów kabotażowych podlega przepisom ustawowym, wykonawczym i administracyjnym obowiązującym w przyjmującym państwie członkowskim w odniesieniu do następujących dziedzin:</p> <p>a) warunków dotyczących umów przewozu;</p> <p>b) masy i wymiarów pojazdów;</p> <p>c) wymagań dotyczących przewozu niektórych kategorii pasażerów, a mianowicie uczniów, dzieci i osób o ograniczonej sprawności ruchowej;</p> <p>d) czasu prowadzenia pojazdu i okresów odpoczynku;</p> <p>e) podatku od wartości dodanej (VAT) od usług transportowych.</p> <p>Masa i wymiary, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), mogą, w odpowiednich przypadkach, przekraczać wartości obowiązujące w państwie członkowskim siedziby przewoźnika, jednak w żadnym przypadku nie mogą przekraczać limitów ustalonych przez przyjmujące państwo członkowskie dla ruchu krajowego lub charakterystyki technicznej podanej w dowodach, o których mowa w art. 6 ust. 1 dyrektywy 96/53/WE.</p>	N			
Art. 16 ust. 2	<p>2. O ile inne przepisy wspólnotowe nie stanowią inaczej, wykonywanie przewozów kabotażowych, które stanowią część usług transportowych przewidzianych w art. 15 lit. c), podlega przepisom ustawowym, wykonawczym i administracyjnym obowiązującym w przyjmującym państwie członkowskim, odnoszącym się do zezwoleń, procedur przetargowych, obsługiwanym tras oraz regularności, ciągłości i częstotliwości usług, jak również przebiegu trasy.</p>	N			

Art. 16 ust. 3	3. W odniesieniu do pojazdów wykorzystywanych do przewozów kabotażowych obowiązują normy techniczne dotyczące konstrukcji i wyposażenia określone dla pojazdów dopuszczonych do ruchu w transporcie międzynarodowym.	N			
Art. 16 ust. 4	4. Krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, o których mowa w ust. 1 i 2, są stosowane wobec przewoźników niemających siedziby w danym państwie członkowskim na takich samych warunkach, jakie obowiązują przewoźników posiadających siedzibę w przyjmującym państwie członkowskim, aby zapobiec wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową lub miejsce siedziby.	N			
Art. 17 ust. 1	1. Przewozy kabotażowe w formie usług okazjonalnych wykonywane są na podstawie formularza przejazdu, o którym mowa w art. 12; formularz przejazdu jest przechowywany w pojeździe oraz okazywany na żądanie upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.	N			
Art. 17 ust. 2	2. W formularzu przejazdu podaje się następujące informacje: a) miejsca wyjazdu i przyjazdu w ramach usługi; b) datę wyjazdu i datę zakończenia usługi.	N			
Art. 17 ust. 3	3. Formularze przejazdu są przekazywane w książkach, o których mowa w art. 12, poświadczonych przez właściwy organ lub podmiot w państwie członkowskim siedziby.	N			
Art. 17 ust. 4	4. W przypadku szczególnych usług regularnych dokument kontrolny stanowi umowa zawarta między przewoźnikiem a organizatorem transportu lub jej poświadczona za zgodność z oryginałem kopia. Jednakże formularz przejazdu jest wypełniany w formie miesięcznego zestawienia.	N			
Art. 17 ust. 5	5. Formularze przejazdu są zwracane właściwemu organowi lub podmiotowi w państwie członkowskim siedziby zgodnie z procedurami określonymi przez ten organ lub podmiot.	N			
Art. 18 ust. 1	1. Przewoźnicy wykonujący usługi regularne, z wyłączeniem szczególnych usług regularnych, wystawiają bilet na przejazd pojedynczy albo zbiorowy, określający: a) miejsce wyjazdu i miejsce przyjazdu, a także, w stosownych przypadkach, przejazd powrotny; b) okres ważności biletu; c) opłatę za przejazd.	N			
Art. 18	2. Bilet na przejazd przewidziany w ust. 1 jest okazywany na	N			

ust. 1	żądanie każdego upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.				
Art. 19 ust. 1	1. Zezwolenie lub dokument kontrolny są przechowywane w pojeździe i okazywane na żądanie każdego upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.	N			
Art. 19 ust. 2	2. Przewoźnicy obsługujący międzynarodowy autobusowy i autokarowy przewóz osób umożliwiają przeprowadzenie wszelkich kontroli mających na celu zapewnienie prawidłowego wykonywania przewozów, szczególnie w odniesieniu do czasu prowadzenia pojazdu i okresów odpoczynku. W związku ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia upoważnieni funkcjonariusze służb kontrolnych są uprawnieni do: a) sprawdzania ksiąg i innych dokumentów, dotyczących działalności przedsiębiorstw transportowych; b) sporządzania kopii lub wyciągów z ksiąg i dokumentów na miejscu; c) dostępu do wszystkich lokali, terenów i pojazdów przedsiębiorstwa; d) żądania przedstawienia wszelkich informacji zawartych w księgach, dokumentach lub bazach danych.	N			
Art. 20	Państwa członkowskie wspierają się wzajemnie w zapewnianiu stosowania niniejszego rozporządzenia i jego monitorowania. Dokonują one wymiany informacji poprzez krajowe punkty kontaktowe ustanowione zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.	N			
Art. 21 ust. 1	1. Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym przewoźnik ma swoją siedzibę, cofają licencję wspólnotową, jeśli posiadacz licencji: a) przestał spełniać warunki określone w art. 3 ust. 1; lub b) podał nieprawdziwe informacje dotyczące danych wymaganych do wydania licencji wspólnotowej.	N			
Art. 21 ust. 2	2. Organ wydający cofa zezwolenie, jeśli posiadacz zezwolenia przestał spełniać warunki, na których podstawie zezwolenie zostało wydane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, szczególnie jeśli wymaga tego państwo członkowskie, w którym przewoźnik ma siedzibę. Organ zawiadamia o tym niezwłocznie właściwe organy zainteresowanego państwa członkowskiego.	N			

Art. 22 ust. 1	<p>1. W przypadku poważnego naruszenia wspólnotowych przepisów w zakresie transportu drogowego, które miało miejsce lub zostało stwierdzone w dowolnym państwie członkowskim, w szczególności przepisów mających zastosowanie do pojazdów, czasu prowadzenia pojazdu oraz okresów odpoczynku, oraz w przypadku świadczenia bez zezwolenia usług równoległych bądź tymczasowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 akapit piąty, właściwe organy państwa członkowskiego siedziby przewoźnika, który dopuścił się naruszenia, podejmują odpowiednie dla danego przypadku działania, które mogą obejmować ostrzeżenie, jeśli jest ono przewidziane w prawie krajowym. Może to, między innymi, doprowadzić do nałożenia następujących sankcji administracyjnych:</p> <p>a) tymczasowego lub stałego cofnięcia niektórych lub wszystkich poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii licencji wspólnotowej;</p> <p>b) tymczasowego lub trwałego cofnięcia licencji wspólnotowej.</p> <p>Sankcje te mogą być określane po podjęciu ostatecznej decyzji w danej sprawie i uwzględniają wagę naruszenia, którego dopuścił się posiadacz licencji wspólnotowej, oraz całkowitą liczbę posiadanych przez niego w związku z międzynarodowym ruchem drogowym poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii tej licencji.</p>	N			
Art. 22 ust. 2	<p>2. Właściwe organy państwa członkowskiego siedziby informują właściwe organy państwa członkowskiego, w którym stwierdzono naruszenia, tak szybko jak to możliwe, i nie później niż w ciągu sześciu tygodni od wydania ostatecznej decyzji w danej sprawie, czy należy nałożyć sankcje i które z sankcji przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu zostały nałożone.</p> <p>Jeżeli takie sankcje nie zostały nałożone, właściwe organy państwa członkowskiego podają tego powody.</p>	N			
Art. 22 ust. 3	<p>3. Właściwe organy zapewniają, aby całość nałożonych na przewoźnika sankcji była proporcjonalna do naruszenia lub naruszeń, w związku z którymi je nałożono, uwzględniając wszelkie sankcje nałożone za to samo naruszenie w państwie członkowskim, w którym stwierdzono naruszenie.</p>	N			
Art. 22	4. Niniejszy artykuł nie narusza możliwości wszczęcia	N			

ust. 4	postępowania przed sądem krajowym przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym przewoźnik ma siedzibę. W przypadku wszczęcia takiego postępowania właściwy organ informuje o nim właściwe organy państwa członkowskiego, w którym stwierdzono naruszenia.				
Art. 22 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają przewoźnikom prawo do odwołania się od każdej sankcji administracyjnej nałożonej na nich zgodnie z niniejszym artykułem.	N			
Art. 23 ust. 1	1. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego uzyskały informację o poważnym naruszeniu niniejszego rozporządzenia lub przepisów wspólnotowych w zakresie transportu drogowego przez przewoźnika niemającego tam siedziby, państwo członkowskie, na którego terytorium naruszenie zostało stwierdzone, przekazuje możliwie jak najszybciej, lecz nie później niż w terminie sześciu tygodni od ostatecznej decyzji, właściwym organom państwa członkowskiego, w którym przewoźnik ma siedzibę, następujące informacje: a) opis naruszenia oraz datę i godzinę jego popełnienia; b) kategorię, rodzaj oraz wagę naruszenia; oraz c) nałożone i wykonane sankcje. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą zażądać od właściwych organów państwa członkowskiego siedziby nałożenia sankcji administracyjnych zgodnie z art. 22.	N			
Art. 23 ust. 2	2. Nie naruszając możliwości wszczęcia postępowania karnego, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą nałożyć sankcje na przewoźników niemających tam siedziby, którzy podczas przewozu kabotażowego na terytorium tego państwa naruszyli niniejsze rozporządzenie lub wspólnotowe albo krajowe przepisy w zakresie transportu drogowego. Sankcje te nie mogą mieć charakteru dyskryminującego oraz mogą między innymi obejmować upomnienie lub, w przypadku poważnego naruszenia, tymczasowy zakaz wykonywania przewozów kabotażowych na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego, w którym miało miejsce naruszenie.	N			
Art. 23 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają przewoźnikom prawo do odwołania od sankcji administracyjnych nałożonych na nich zgodnie z niniejszym artykułem.	N			

Art. 24	Państwa członkowskie zapewniają wpisanie do krajowego rejestru elektronicznego wszelkich poważnych naruszeń przepisów wspólnotowych w zakresie transportu drogowego, za które odpowiedzialni są przewoźnicy mający siedzibę na ich terytorium, które to naruszenia doprowadziły do nałożenia kar przez którekolwiek państwo członkowskie lub do czasowego lub trwałego cofnięcia licencji wspólnotowej lub jej kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem. Wpisy do rejestru dotyczące tymczasowego lub trwałego cofnięcia licencji wspólnotowej pozostają w bazie danych przez okres co najmniej dwóch lat od daty upływu okresu cofnięcia w przypadku cofnięcia tymczasowego, lub od daty cofnięcia w przypadku cofnięcia trwałego.	N			
Art. 25 ust. 1	1. Państwa członkowskie mogą zawierać dwustronne i wielostronne porozumienia dotyczące dalszej liberalizacji usług wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia, szczególnie odnośnie do systemu zezwoleń i uproszczenia bądź likwidacji dokumentów kontrolnych, w szczególności w regionach przygranicznych.	N			
Art. 25 ust. 2	2. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich porozumieniach zawartych zgodnie z ust. 1.	N			
Art. 26 ust. 1	1. Komisję wpiera komitet ustanowiony na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym ⁽¹³⁾ .	N			
Art. 26 ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1-4 i ust. 5 lit. b) oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.	N			
Art. 27	Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz podejmą wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich stosowania. Sankcje te powinny być skuteczne, współmierne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają o tych przepisach Komisję w terminie do dnia 4 grudnia 2011 r. oraz powiadamiają ją niezwłocznie o każdej późniejszej zmianie mającej na nie wpływ. Państwa członkowskie zapewniają stosowanie wszystkich takich środków bez dyskryminacji ze względu na przynależność państwową przewoźnika lub miejsce jego	N			

	siedziby.				
Art. 28 ust. 1	1. Co dwa lata państwa członkowskie informują Komisję o liczbie zezwoleń na wykonywanie usług regularnych wydanych w poprzednim roku oraz o całkowitej liczbie zezwoleń na wykonywanie usług regularnych ważnych na końcu tego okresu sprawozdawczego. Informacja ta podawana jest oddzielnie dla każdego państwa przeznaczenia usługi regularnej. Państwa członkowskie również przekazują Komisji dane dotyczące wykonywania przewozów kabotażowych w formie szczególnych usług regularnych i usług okazjonalnych wykonanych podczas okresu sprawozdawczego przez przewoźników mających siedzibę w tych państwach.	N			
Art. 28 ust. 2	2. Co dwa lata właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego przesyłają Komisji dane statystyczne dotyczące liczby zezwoleń wydanych na wykonywanie przewozów kabotażowych w formie usług regularnych, o których mowa w art. 15 lit. c).	N			
Art. 28 ust. 3	3. Komisja określa wzór tabeli, którą należy stosować do przekazywania danych statystycznych, o których mowa w ust. 2. Środki te mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia i są przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 26 ust. 2.	N			
Art. 28 ust. 4	4. Państwa członkowskie informują Komisję nie później niż do dnia 31 stycznia każdego roku o liczbie przewoźników posiadających licencję wspólnotową w dniu 31 grudnia poprzedniego roku oraz o liczbie kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem odpowiadających liczbie pojazdów w eksploatacji na ten dzień.	N			
Art. 29	W art. 8 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 dodaje się ustęp w brzmieniu: "6a. W drodze odstępstwa od ust. 6 kierowca wykonujący pojedynczą usługę okazjonalną w międzynarodowym przewozie osób, zdefiniowaną w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do rynku dla usług autokarowych i autobusowych ^(*) może odłożyć tygodniowy okres odpoczynku o maksimum 12 kolejnych okresów dwudziestoczerogodzinnych po	N			

	<p>poprzednim regularnym tygodniowym okresie odpoczynku, pod warunkiem że:</p> <p>a) usługa trwa co najmniej 24 kolejne godziny w państwie członkowskim lub państwie trzecim, do którego zastosowania ma niniejsze rozporządzenie, innym niż państwo, w którym rozpoczęło się świadczenie usługi;</p> <p>b) po skorzystaniu z odstępstwa kierowca korzysta z:</p> <p>(i) dwóch regularnych tygodniowych okresów odpoczynku; albo</p> <p>(ii) jednego regularnego tygodniowego okresu odpoczynku i jednego skróconego tygodniowego okresu odpoczynku trwającego co najmniej 24 godziny. Skrócenie jest jednak rekompensowane równoważnym okresem odpoczynku wykorzystywanym jednorazowo przed końcem trzeciego tygodnia po zakończeniu okresu odstępstwa;</p> <p>c) po dniu 1 stycznia 2014 r., jeżeli pojazd jest wyposażony w urządzenie rejestrujące, zgodnie z wymogami załącznika IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85; oraz</p> <p>d) po dniu 1 stycznia 2014 r., w przypadku prowadzenia pojazdu w godzinach od 22.00 do 06.00, pojazd obsługuje kilku kierowców lub okres prowadzenia pojazdu określony w art. 7 zostaje skrócony do trzech godzin.</p> <p>Komisja ściśle kontroluje korzystanie z niniejszego odstępstwa, by zapewnić utrzymanie bardzo rygorystycznych warunków bezpieczeństwa drogowego, zwłaszcza poprzez sprawdzanie, czy łączny skumulowany czas prowadzenia pojazdu w okresie objętym odstępstwem nie jest zbyt długi. W terminie do dnia 4 grudnia 2012 r. Komisja sporządza sprawozdanie oceniające konsekwencje odstępstwa w zakresie bezpieczeństwa drogowego oraz kwestii społecznych. Jeżeli Komisja uzna to za stosowne, proponuje zmianę niniejszego rozporządzenia w tym zakresie.</p>				
Art. 30	<p>Niniejszym uchyla się rozporządzenia (EWG) nr 684/92 i (WE) nr 12/98.</p> <p>Odesłania do uchylonych rozporządzeń uznaje się za odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.</p>	N			
Art. 31	<p>Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii</i></p>	N			

	<i>Europejskiej.</i> Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 4 grudnia 2011 r., z wyjątkiem art. 29, który stosuje się od dnia 4 czerwca 2010 r. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.				
Załącznik I	Cechy zabezpieczające licencji wspólnotowej Licencja wspólnotowa musi mieć przynajmniej dwa spośród następujących zabezpieczeń: – hologram, – specjalne włókna w papierze, które stają się widoczne w świetle ultrafioletowym, – co najmniej jedną linię mikrodruku (litery widoczne tylko przy użyciu szkła powiększającego i niemożliwe do odtworzenia przez fotokopiarki), – wyczuwalne w dotyku litery, symbole lub wzory, – podwójną numerację: numer seryjny i numer wydania, – zabezpieczający wzór tła z drukowanym drobnym giloszem i drukiem irysowym.	N			
Załącznik II	Wzór licencji wspólnotowej	N			
Załącznik III	Tabela korelacji niniejszego rozporządzenia z: - Rozporządzeniem (EWG) nr 684/92 - Rozporządzeniem (WE) nr 12/98	N			

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

09/65rch

Warszawa, 12 października 2012 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 786 - 12/bc/3
dot.: RM-10-89-12 tekst ostateczny z 08.10.2012 r.

SM-1900

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu *ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw* wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

PODSEKRETARZ STANU

Katarzyna Pełczyńska-Nałęcz

Do wiadomości:

Pan Sławomir Nowak

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ¹⁾**

z dnia

w sprawie wzorów zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego i licencji na wykonywanie transportu drogowego oraz rodzajów zabezpieczeń licencji wspólnotowej

Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się następujące wzory zezwolenia:

- 1) na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego osób/rzeczy – w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego osób/rzeczy – w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Określa się następujące wzory licencji:

- 1) na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy – w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 2) na wykonywanie krajowego przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą – w załączniku nr 4 do rozporządzenia;
- 3) na wykonywanie transportu drogowego taksówką – w załączniku nr 5 do rozporządzenia;
- 4) na wykonywanie krajowego przewozu osób samochodem osobowym – w załączniku nr 6 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Wzór licencji wspólnotowej dotyczącej międzynarodowego zarobkowego przewozu rzeczy oraz wzór wypisu z tej licencji jest określony w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 72).

¹⁾ Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt. 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 248, poz. 1494).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1574, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 86, poz. 720 i Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 43, poz. 246, Nr 164, poz. 1107, Nr 225, poz. 1466, Nr 247, poz. 1652 i Nr 249, poz. 1656, z 2011 r. Nr 5, poz. 13, Nr 30, poz. 151, Nr 48, poz. 247, Nr 92, poz. 530, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 780, Nr 159, poz. 945, Nr 168, poz. 1005, Nr 227, poz. 1367 i Nr 244, poz. 1454 oraz z 2012 r. poz. 661.

2. Wzór licencji wspólnotowej dotyczącej międzynarodowego autobusowego i autokarowego zarobkowego przewozu osób oraz wypisu z tej licencji jest określony w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 88, z późn. zm.).

§ 4. Licencja wspólnotowa jest zabezpieczona poprzez:

- 1) włókna aktywne w świetle ultrafioletowym;
- 2) mikrodruk;
- 3) podwójną numerację: numer seryjny i numer wydania oraz
- 4) zabezpieczający wzór tła z drukowanym drobnym gilozem i drukiem irysowym.

§ 5. Licencje wspólnotowe oraz wypisy z licencji wspólnotowych wydane przed dniem stosowania rozporządzeń, o których mowa w § 3, obowiązują do dnia wygaśnięcia ich ważności.

§ 6. Dotychczasowe formularze licencji oraz wypisów z licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego mogą być nadal stosowane, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2013 r.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

**MINISTER
TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ**

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2004 r. w sprawie wzorów licencji na wykonywaniem transportu drogowego oraz wypisów z tych licencji (Dz. U. Nr 153, poz. 1612), które utraciło moc z dniem ..., tj. z dniem wejścia w życie ustawy z dnia... o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...)

**Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Transportu, Budownictwa
i Gospodarki Morskiej
z dnia ..., (poz. ...)**

Załącznik nr 1

WZÓR
(format A-5, obustronnie foliowany)
(strona przednia)

Godło Państwa

RZECZPOSPOLITA POLSKA (PL)

oznaczenie organu

ZEZWOLENIE NR
na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego

Na podstawie art. 5 ust. 8 lit. a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) udzielam zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego w zakresie krajowego przewozu osób/rzeczy dla:

Imię i nazwisko albo nazwa przedsiębiorcy:

Siedziba i adres przedsiębiorcy:

Niniejsze zezwolenie jest ważne:

Udzielono dniar.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje odwołanie do organu administracji publicznej wyższego stopnia, za pośrednictwem organu, który wydał decyzję, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 1 i 2, art.129 § 1 i 2 k.p.a.)

podpis i pieczęć organu
udzielającego zezwolenia

(pieczęć okrągła
z godłem państwa)

Seria..... Nr.....

(strona odwrotna)

OBJAŚNIENIE

1. Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego uprawnia do wykonywania przewozów wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z rodzajem przewozów w nim określonych.
2. Zezwolenie zawiesza się lub cofa jeżeli właściwy organ stwierdzi, że jego posiadacz nie spełnia już co najmniej jednego z wymogów określonych w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.
3. Przewoźnik drogowy jest obowiązany zgłaszać na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego organowi, który udzielił zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 7, nie później niż w terminie 28 dni od dnia ich powstania.
Jeżeli zmiany obejmują dane zawarte w zezwoleniu przewoźnik jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę treści zezwolenia.
4. Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego nie uprawnia do:
 - 1) wykonywania krajowego przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą,
 - 2) wykonywania krajowego przewozu osób samochodem osobowym,
 - 3) wykonywania transportu drogowego taksówką.
5. Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego nie zastępuje innych zezwoleń wymaganych przepisami ustawy.

Opis zezwolenia:

- tło zezwolenia koloru zielonego
- blankiet zezwolenia posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w ultrafiolecie
- godło państwa w lewej górnej części blankietu
- napisy w kolorze czarnym
- papier ze znakami wodnymi
- seria i numer (niepowtarzalny i ciągły) zezwolenia drukowany farbą fluorescencyjną koloru czerwonego

WZÓR
(format A-5, obustronnie foliowany)
(strona przednia)

Godło Państwa

RZECZPOSPOLITA POLSKA (PL)

oznaczenie organu

ZEZWOLENIE NR
na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego

Na podstawie art. 5 ust. 8 lit. b ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) udzielam zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego w zakresie krajowego przewozu osób/rzeczy dla:

Imię i nazwisko albo nazwa przedsiębiorcy:

Siedziba i adres przedsiębiorcy:

Niniejsze zezwolenie jest ważne:

Udzielono dniar.

Pouczenie

Stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje prawo zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy do(wpisać oznaczenie właściwego organu) w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 k.p.a.)

podpis i pieczęć organu
udzielającego zezwolenia

(pieczęć okrągła
z godłem państwa)

Seria..... Nr.....

(strona odwrotna)

OBJAŚNIENIE

1. Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego uprawnia do wykonywania przewozów wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z rodzajem przewozów w nim określonych.
2. Zezwolenie zawiesza się lub cofa jeżeli właściwy organ stwierdzi, że jego posiadacz nie spełnia już co najmniej jednego z wymogów określonych w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.
3. Przewoźnik drogowy jest obowiązany zgłaszać na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego organowi, który udzielił zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 7, nie później niż w terminie 28 dni od dnia ich powstania.
Jeżeli zmiany obejmują dane zawarte w zezwoleniu przewoźnik jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę treści zezwolenia.
4. Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego nie uprawnia do:
 - 1) wykonywania krajowego przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą,
 - 2) wykonywania krajowego przewozu osób samochodem osobowym,
 - 3) wykonywania transportu drogowego taksówką.
5. Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego nie zastępuje innych zezwoleń wymaganych przepisami ustawy.

Opis zezwolenia:

- tło zezwolenia koloru seledynowego
- blankiet zezwolenia posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w ultrafiolecie
- godło państwa w lewej górnej części blankietu
- napisy w kolorze czarnym
- papier ze znakami wodnymi
- seria i numer (niepowtarzalny i ciągły) zezwolenia drukowany farbą fluorescencyjną koloru czerwonego

WZÓR
(format A-5, obustronnie foliowany)
(strona przednia)

Godło Państwa

RZECZPOSPOLITA POLSKA (PL)

oznaczenie organu

LICENCJA NR
**na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa
przy przewozie rzeczy**

Na podstawie art. 5 ust. 10 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) udzielam licencji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy dla:

Imię i nazwisko albo nazwa przedsiębiorcy:

Siedziba i adres przedsiębiorcy:

Niniejsza licencja jest ważna do:

Udzielono dniar.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje odwołanie do organu administracji publicznej wyższego stopnia, za pośrednictwem organu, który wydał decyzję, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 1 i 2, art.129 § 1 i 2 k.p.a.)

podpis i pieczęć organu
udzielającego zezwolenia

(pieczęć okrągła
z godłem państwa)

Seria..... Nr.....

(strona odwrotna)

OBJAŚNIENIE

1. Licencja na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy nie uprawnia do wykonywania przewozów drogowych.
2. Przedsiębiorca jest obowiązany zgłaszać na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego organowi, który udzielił licencji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 8, nie później niż w terminie 28 dni od dnia ich powstania.
Jeżeli zmiany obejmują dane zawarte w licencji przedsiębiorca jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę treści licencji.
3. Licencja na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy obejmuje pośrednictwo w przewozach krajowych i międzynarodowych.

Opis licencji:

- tło licencji koloru beżowego
- blankiet licencji posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w ultrafiolecie
- godło państwa w lewej górnej części blankietu
- napisy w kolorze czarnym
- papier ze znakami wodnymi
- seria i numer (niepowtarzalny i ciągły) zezwolenia drukowany farbą fluorescencyjną koloru czerwonego

WZÓR
(format A-5, obustronnie foliowany)
(strona przednia)

Godło Państwa

RZECZPOSPOLITA POLSKA (PL)

oznaczenie organu

LICENCJA NR

**na wykonywanie krajowego przewozu osób pojazdem samochodowym
przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób
łącznie z kierowcą**

Na podstawie art. 5 ust. 10 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz.874, z późn. zm.) udzielam licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą dla:

Imię i nazwisko albo nazwa przedsiębiorcy:

Siedziba i adres przedsiębiorcy:

Niniejsza licencja jest ważna do:

Udzielono dniar.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje odwołanie do organu administracji publicznej wyższego stopnia, za pośrednictwem organu, który wydał decyzję, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 1 i 2, art.129 § 1 i 2 k.p.a.)

podpis i pieczęć organu
udzielającego zezwolenia

Seria..... Nr.....

(pieczęć okrągła
z godłem państwa)

(strona odwrotna)

OBJAŚNIENIE

1. Licencja na wykonywanie krajowego przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą uprawnia do wykonywania przewozów wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Przewoźnik drogowy jest obowiązany zgłaszać na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego organowi, który udzielił licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 8, nie później niż w terminie 28 dni od dnia ich powstania.

Jeżeli zmiany obejmują dane zawarte w licencji przewoźnik jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę treści licencji.

3. Licencja na wykonywanie krajowego przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą nie uprawnia do wykonywania transportu drogowego taksówką lub samochodem osobowym.

Opis licencji:

- tło licencji koloru niebieskiego
- blankiet licencji posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w ultrafiolecie
- godło państwa w lewej górnej części blankietu
- napisy w kolorze czarnym
- papier ze znakami wodnymi
- seria i numer (niepowtarzalny i ciągły) zezwolenia drukowany farbą fluorescencyjną koloru czerwonego

WZÓR
(format A-5, obustronnie foliowany)
(strona przednia)

Godło Państwa

RZECZPOSPOLITA POLSKA (PL)

oznaczenie organu

LICENCJA NR
na wykonywanie transportu drogowego taksówką

Na podstawie art. 5 ust. 10 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz.874, z późn. zm.) udzielam licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką dla:

Imię i nazwisko albo nazwa przedsiębiorcy:

Siedziba i adres przedsiębiorcy:

Obszar prowadzenia przewozów:

Numer rejestracyjny pojazdu:

Niniejsza licencja jest ważna do:

Udzielono dniar.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje odwołanie do organu administracji publicznej wyższego stopnia, za pośrednictwem organu, który wydał decyzję, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 1 i 2, art.129 § 1 i 2 k.p.a.)

podpis i pieczęć organu
udzielającego zezwolenia

(pieczęć okrągła
z godłem państwa)

Seria..... Nr.....

(strona odwrotna)

OBJAŚNIENIE

1. Licencja na wykonywanie transportu drogowego taksówką uprawnia do wykonywania przewozów wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Przedsiębiorca jest obowiązany zgłaszać na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego organowi, który udzielił licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 8, nie później niż w terminie 28 dni od dnia ich powstania.
Jeżeli zmiany obejmują dane zawarte w licencji przedsiębiorca jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę treści licencji.
3. Zabrania się wykonywania transportu drogowego taksówką pojazdem niewpisanym do licencji, z wyłączeniem sytuacji, gdy przedsiębiorca wystąpił o nową licencję.

Opis licencji:

- tło licencji koloru jasnobieżowego
- blankiet licencji posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w ultrafiolecie
- godło państwa w lewej górnej części blankietu
- napisy w kolorze czarnym
- papier ze znakami wodnymi
- seria i numer (niepowtarzalny i ciągły) zezwolenia drukowany farbą fluorescencyjną koloru czerwonego

WZÓR
(format A-5, obustronnie foliowany)
(strona przednia)

Godło Państwa

RZECZPOSPOLITA POLSKA (PL)

oznaczenie organu

LICENCJA NR

na wykonywanie krajowego przewozu osób samochodem osobowym

Na podstawie art. 5 ust. 10 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) udzielam licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób samochodem osobowym dla:

Imię i nazwisko albo nazwa przedsiębiorcy:

Siedziba i adres przedsiębiorcy:

Niniejsza licencja jest ważna do:

Udzielono dniar.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje odwołanie do organu administracji publicznej wyższego stopnia, za pośrednictwem organu, który wydał decyzję, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 1 i 2, art.129 § 1 i 2 k.p.a.)

podpis i pieczęć organu
udzielającego zezwolenia

Seria..... Nr.....

(pieczęć okrągła
z godłem państwa)

(strona odwrotna)

OBJAŚNIENIE

1. Licencja na wykonywanie krajowego przewozu osób samochodem osobowym uprawnia do wykonywania przewozów wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Przewoźnik drogowy jest obowiązany zgłaszać na piśmie w postaci papierowej lub w postaci dokumentu elektronicznego organowi, który udzielił licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób samochodem osobowym wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 8, nie później niż w terminie 28 dni od dnia ich powstania.

Jeżeli zmiany obejmują dane zawarte w licencji przewoźnik jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę treści licencji.

3. Licencja na wykonywanie krajowego przewozu osób samochodem osobowym nie uprawnia do wykonywania transportu drogowego taksówką lub pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą.

Opis licencji:

- tło licencji koloru żółtego
- blankiet licencji posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w ultrafiolecie
- godło państwa w lewej górnej części blankietu
- napisy w kolorze czarnym
- papier ze znakami wodnymi
- seria i numer (niepowtarzalny i ciągły) zezwolenia drukowany farbą fluorescencyjną koloru czerwonego

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt rozporządzenia w sprawie wzorów zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego oraz licencji na wykonywanie transportu drogowego i wypisów z tych dokumentów jest wykonaniem upoważnienia ustawowego zawartego w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia wprowadza wzór zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającym wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającym dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 51, z późn. zm.), uprawniającego do wykonywania krajowego transportu drogowego osób lub rzeczy, w miejsce dotychczasowej licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego. Zezwolenie to uprawniać będzie jednocześnie do ubiegania się o licencję wspólnotową.

Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego oraz wypisy z tego zezwolenia udzielane będą przez starostę właściwego dla siedziby lub miejsca zamieszkania przedsiębiorcy.

W przypadku ubiegania się o licencję wspólnotową, jeżeli przedsiębiorca nie posiada zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego wydanego przez starostę, organem właściwym do wydania zezwolenia będzie Główny Inspektor Transportu Drogowego. W takiej sytuacji wydawane będzie zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego bez wypisów.

Projektowane rozporządzenie wprowadza oprócz wzoru zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego również wzory licencji na wykonywanie:

- 1) działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy,
- 2) krajowego przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą,
- 3) krajowego przewozu osób samochodem osobowym,
- 4) transportu drogowego taksówką.

Natomiast wzór licencji wspólnotowej dotyczącej międzynarodowego zarobkowego przewozu rzeczy oraz wzór wypisu z tej licencji jest określony w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 72). Wzór licencji wspólnotowej dotyczącej międzynarodowego autobusowego i autokarowego zarobkowego przewozu osób oraz wypisu z tej licencji jest określony w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 88, z późn. zm.).

Mając na uwadze ujednoczenie wzorów dokumentów oraz ich zabezpieczenie przed fałszowaniem, blankiety zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego oraz licencji w zakresie krajowego transportu drogowego, a także wypisy z tych dokumentów będą

posiadać odpowiednie zabezpieczenia w postaci specjalnych włókien w papierze, które stają się widoczne w świetle ultrafioletowym.

Papier będzie posiadał znaki wodne, natomiast numer zezwolenia i licencji, a także wypisów z tych dokumentów będzie drukowany farbą fluorescencyjną koloru czerwonego.

Projekt rozporządzenia przewiduje, że licencja wspólnotowa jest zabezpieczona poprzez:

- 1) włókna aktywne w świetle ultrafioletowym,
- 2) mikrodruk,
- 3) podwójną numerację: numer seryjny i numer wydania oraz
- 4) zabezpieczający wzór tła z drukowanym drobnym gilozem i drukiem irysowym.

Zgodnie z art. 5 i 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt rozporządzenia z chwilą przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projektowana regulacja jest objęta przepisami prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projekt będzie oddziaływał na:

- 1) przedsiębiorców wykonujących zarobkowo krajowy i międzynarodowy transport drogowy,
- 2) przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy,
- 3) starostów,
- 4) Głównego Inspektora Transportu Drogowego.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym.

Projekt otrzymają:

- 1) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego,
- 3) Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Samochodowego,
- 4) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 5) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Szefów Wydziałów Komunikacji,
- 6) Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji,
- 7) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- 8) Polskie Stowarzyszenie Przewoźników Autokarowych,
- 9) Sekretariat Transportowców NSZZ „Solidarność”,
- 10) Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce,
- 11) Związek Powiatów Polskich,
- 12) Unia Metropolii Polskich,
- 13) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na dochody budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wpływy uzyskane z tytułu udzielenia przez starostów zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy, licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób samochodem osobowym, licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą stanowić będzie dochód tych jednostek samorządu terytorialnego.

Natomiast wpływy uzyskane z tytułu udzielenia licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką stanowić będzie dochód organów, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy o transporcie drogowym.

Wpływy uzyskane z tytułu udzielenia przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego licencji wspólnotowej, stosownie do art. 46 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym, będą przekazywane w całości na wyodrębniony rachunek bankowy Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad. Natomiast wpływy z tytułu opłat za udzielenie przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego stanowić będą dochód budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozwiązania mają na celu dostosowanie polskiego porządku prawnego do pakietu rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r., które ujednolicają warunki wykonywania zawodu przewoźnika drogowego.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ¹⁾**

z dnia

**w sprawie wzorów zezwoleń na wykonywanie krajowych i międzynarodowych przewozów
drogowych osób oraz wypisów z zezwoleń**

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się następujące wzory zezwoleń na wykonywanie przewozów osób:

- 1) regularnych w krajowym transporcie drogowym – w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) regularnych specjalnych w krajowym transporcie drogowym – w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 3) regularnych w międzynarodowym transporcie drogowym – w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 4) regularnych specjalnych w międzynarodowym transporcie drogowym – w załączniku nr 4 do rozporządzenia;
- 5) okazjonalnych w międzynarodowym transporcie drogowym – w załączniku nr 5 do rozporządzenia;
- 6) wahadłowych w międzynarodowym transporcie drogowym – w załączniku nr 6 do rozporządzenia;
- 7) w międzynarodowym transporcie drogowym na lub przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagranicznego przewoźnika drogowego pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą – w załączniku nr 7 do rozporządzenia.

§ 2. Określa się następujące wzory wypisów z zezwoleń na wykonywanie przewozów osób:

- 1) regularnych w krajowym transporcie drogowym – w załączniku nr 8 do rozporządzenia;
- 2) regularnych specjalnych w krajowym transporcie drogowym – w załączniku nr 9 do rozporządzenia;
- 3) regularnych w międzynarodowym transporcie drogowym – w załączniku nr 10 do rozporządzenia;

¹⁾ Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt. 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 248, poz. 1494).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1574, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 86, poz. 720 i Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 43, poz. 246, Nr 164, poz. 1107, Nr 225, poz. 1466, Nr 247, poz. 1652 i Nr 249, poz. 1656, z 2011 r. Nr 5, poz. 13, Nr 30, poz. 151, Nr 48, poz. 247, Nr 92, poz. 530, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 780, Nr 159, poz. 945, Nr 168, poz. 1005, Nr 227, poz. 1367 i Nr 244, poz. 1454 oraz z 2012 r. poz. 661.
www.inforlex.pl

- 4) regularnych specjalnych w międzynarodowym transporcie drogowym – w załączniku nr 11 do rozporządzenia;
- 5) okazjonalnych w międzynarodowym transporcie drogowym – w załączniku nr 12 do rozporządzenia;
- 6) wahadłowych w międzynarodowym transporcie drogowym – w załączniku nr 13 do rozporządzenia.

§ 3. Wzór zezwolenia na przewóz regularny i regularny specjalny w międzynarodowym transporcie drogowym na terenie Unii Europejskiej określi Komisja zgodnie z artykułem 6 ustęp 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 88, z późn. zm.).

§ 4. Formularze zezwoleń sporządzone według wzorów określonych w dotychczasowych przepisach mogą być nadal stosowane, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2013 r.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

**MINISTER
TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ**

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie wzorów zezwoleń na wykonywanie krajowych i międzynarodowych przewozów drogowych osób oraz wypisów z zezwoleń (Dz. U. Nr 144, poz. 1519), które utraciło moc z dniem ..., tj. z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw. (Dz. U. poz. ...)

Wzór
(format A 4 foliowany obustronnie)
(strona przednia)

miejsce, data

(nazwa organu)

ZEZWOLENIE Nr
na wykonywanie regularnych przewozów osób w krajowym transporcie drogowym

Na podstawie art.18 ust. 1 pkt 1 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) - **udzielam zezwolenia**

przedsiębiorcy (imię i nazwisko oraz adres albo nazwa i siedziba)

na wykonywanie przewozów regularnych osób w krajowym transporcie drogowym
w ramach linii regularnej:

przez:

z ważnością do :

Zezwolenie jest ważne wraz z obowiązującym rozkładem jazdy.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, odwołanie do samorządowego kolegium odwoławczego za pośrednictwem organu, który wydał decyzję (art. 127 §1 i 2, art. 129 §1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

(podpis i pieczęć organu
wydającego zezwolenie)

(pieczęć okrągła z godłem państwa)

(strona odwrotna)

Objaśnienia:

1. Zezwolenie powinno znajdować się w pojeździe przez cały czas trwania przewozu i być okazywane przez kierowcę na żądanie uprawnionego organu kontroli (*art. 87 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o transporcie drogowym.*).
2. Zezwolenie nie może być odstąpione osobie trzeciej, przy czym nie jest odstąpieniem zezwolenia powierzenie wykonania przewozu innemu przewoźnikowi, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601 z późn. zm.) - (*art. 24 ust. 4 pkt 4 ustawy o transporcie drogowym.*).

Opis zezwolenia :

- tło koloru seledynowego,
- blankiet posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w ultrafiolecie,
- godło państwa tłoczone w lewej górnej części blankietu,
- napisy w kolorze czarnym,

- papier ze znakami wodnymi.

Załącznik nr 2

Wzór

(format A 4, obustronnie foliowany)
(strona przednia)

miejsowość, data

(nazwa organu)

ZEZWOLENIE Nr

na wykonywanie regularnych specjalnych przewozów osób w krajowym transporcie drogowym

Na podstawie art.18 ust. 1 pkt 1 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) - **udzielam zezwolenia**

przedsiębiorcy (imię i nazwisko oraz adres albo nazwa i siedziba)

na wykonywanie regularnych specjalnych przewozów osób w krajowym transporcie drogowym

w ramach linii regularnej specjalnej :

przez:

z ważnością do :

Zezwolenie jest ważne wraz z obowiązującym rozkładem jazdy.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, odwołanie do samorządowego kolegium odwoławczego za pośrednictwem organu, który wydał decyzję (art. 127 §1 i 2, art. 129 §1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

Seria.....Nr.....

(podpis i pieczęć
organu wydającego
zezwozenie)

(pieczęć okrągła z godłem państwa)

(strona odwrotna)

Objaśnienia:

1. Zezwolenie powinno znajdować się w pojeździe przez cały czas trwania przewozu i być okazywane przez kierowcę na żądanie uprawnionego organu kontroli (*art. 87 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o transporcie drogowym*).
2. Zezwolenie nie może być odstąpione osobie trzeciej, przy czym nie jest odstąpieniem zezwolenia powierzenie wykonania przewozu innemu przewoźnikowi, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601 z późn. zm.) - (*art. 24 ust. 4 pkt 4 ustawy o transporcie drogowym*).

Opis zezwolenia :

- tło koloru seledynowego,
- blankiet posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w ultrafiolecie,
- godło państwa tłoczone w lewej górnej części blankietu,
- napisy w kolorze czarnym,

- papier ze znakami wodnymi.

Załącznik nr 3

Wzór
(format A 4)
(strona przednia)

miejsowość, dnia

Rzeczpospolita Polska

(nazwa organu)

ZEZWOLENIE Nr
na wykonywanie regularnych przewozów osób w międzynarodowym
transporcie drogowym

Na podstawie art.18 ust. 1 pkt 2 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) - **udzielam zezwolenia**

przedsiębiorcy (imię i nazwisko oraz adres albo nazwa i siedziba)

na wykonywanie regularnych przewozów osób w międzynarodowym transporcie drogowym

rodzaj przewozu :

dwustronny

tranzytowy

w relacji:

przez:

przejścia graniczne :

z ważnością do :

Zezwolenie jest ważne wraz z załączonymi i potwierdzonymi przez organ udzielający zezwolenia rozkładem jazdy i cennikiem.

Pouczenie

Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do organu, który ją wydał, z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

(strona odwrotna)

Objaśnienia:

1. Zezwolenie powinno znajdować się w pojeździe przez cały czas trwania przewozu i być okazywane przez kierowcę na żądanie uprawnionego organu kontroli (*art. 87 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o transporcie drogowym*).
2. Zezwolenie nie może być odstąpione osobie trzeciej, przy czym nie jest odstąpieniem zezwolenia powierzenie wykonania przewozu innemu przewoźnikowi, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601 z późn. zm.) - (*art. 24 ust. 4 pkt 4 ustawy o transporcie drogowym*).

Adnotacje urzędowe :

Linia prowadzona jest we współpracy z :

Opis zezwolenia :

- tło koloru jasnobłękitnego,
- blankiet zezwoleń posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w ultrafiolecie,
- godło państwa tłoczone w lewej górnej części blankietu,
- papier ze znakami wodnymi.

Wzór
(format A 4)
(strona przednia)

miejsowość, dnia

Rzeczpospolita Polska
(nazwa organu)

ZEZWOLENIE Nr

na wykonywanie regularnych specjalnych przewozów osób w międzynarodowym transporcie drogowym

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 2 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) - **udzielam zezwolenia**

przedsiębiorcy (imię i nazwisko oraz adres albo nazwa i siedziba)

na wykonywanie regularnych specjalnych przewozów osób w międzynarodowym transporcie drogowym

rodzaj przewozu : dwustronny tranzytowy

w relacji:

przez:

przejścia graniczne :

z ważnością do :

Zezwolenie jest ważne wraz z załączonymi i potwierdzonymi przez organ udzielający zezwolenia rozkładem jazdy i cennikiem.

Pouczenie

Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do organu, który ją wydał, z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

(podpis i pieczęć

(strona odwrotna)

Objaśnienia:

1. Zezwolenie powinno znajdować się w pojeździe przez cały czas trwania przewozu i być okazywane przez kierowcę na żądanie uprawnionego organu kontroli (*art. 87 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o transporcie drogowym*).
2. Zezwolenie nie uprawnia do wykonywania przewozów, które zaczynają i kończą się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej /kabotaż/ (*art. 19 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym*).
3. Zezwolenie nie może być odstąpione osobie trzeciej, przy czym nie jest odstąpieniem zezwolenia powierzenie wykonania przewozu innemu przewoźnikowi, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601 z późn. zm.) - (*art. 24 ust. 4 pkt 4 ustawy o transporcie drogowym*).

Opis zezwolenia:

- tło koloru jasnobieżowego,
- blankiet zezwoleń posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w ultrafiolecie,
- godło państwa tłoczone w lewej górnej części blankietu,
- papier ze znakami wodnymi.

Wzór
(format A 4)
(strona przednia)

miejsowość, dnia

Rzeczpospolita Polska
(nazwa organu)

ZEZWOLENIE Nr

na wykonywanie okazjonalnych przewozów osób w międzynarodowym transporcie drogowym

Na podstawie art.18 ust. 2 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) - **udzielam zezwolenia**

przedsiębiorcy (imię i nazwisko oraz adres albo nazwa i siedziba)

na wykonywanie okazjonalnych przewozów osób w międzynarodowym transporcie drogowym

do dnia -

rodzaj przewozu :

dwustronny

tranzytowy

w relacji :

daty przekraczania granicy :

przejście graniczne :

numery rejestracyjne pojazdów samochodowych wykonujących przewóz:

Zezwolenie jest ważne wraz z prawidłowo wypełnionym formularzem jazdy poświadczonym na granicy przy wjeździe i wyjeździe z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Pouczenie

Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do organu, który ją wydał, z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

(podpis i pieczęć
organu wydającego
zezwolenie)

(pieczęć okrągła z godłem państwa)

(strona odwrotna)

Objaśnienia:

1. Zezwolenie powinno znajdować się w pojeździe przez cały czas trwania przewozu i być okazywane przez kierowcę na żądanie uprawnionego organu kontroli (*art. 87 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o transporcie drogowym*).
2. Zezwolenie nie uprawnia do wykonywania przewozów, które zaczynają i kończą się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej /kabotaż/ (*art. 19 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym*).
3. Zezwolenie nie może być odstąpione osobie trzeciej, przy czym nie jest odstąpieniem zezwolenia powierzenie wykonania przewozu innemu przewoźnikowi, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601 z późn. zm.) - (*art. 24 ust. 4 pkt 4 ustawy o transporcie drogowym*).

Adnotacje urzędowe :

Opis zezwolenia:

- tło koloru jasnobłękitnego,
- blankiet zezwoleń posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w ultrafiolecie,
- godło państwa tłoczone w lewej górnej części blankietu,
- papier ze znakami wodnymi.

Wzór
(format A 4)
(strona przednia)

miejsowość, dnia

Rzeczpospolita Polska
(nazwa organu)

ZEZWOLENIE Nr
na wykonywanie wahadłowych przewozów osób w międzynarodowym
transporcie drogowym

Na podstawie art. 18 ust. 2 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) - udzielam zezwolenia

przedsiębiorcy (imię i nazwisko oraz adres albo nazwa i siedziba)

na wykonywanie wahadłowych przewozów osób w międzynarodowym transporcie drogowym

rodzaj przewozu : dwustronny tranzytowy

w relacji :

przejście graniczne :

numery rejestracyjne autobusów wykonujących przewóz :

z ważnością do :

Zezwolenie jest ważne wraz z prawidłowo wypełnionym formularzem jazdy poświadczonym na granicy przy wjeździe i wyjeździe z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Pouczenie

Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do organu, który ją wydał z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

(podpis i pieczęć
organu wydającego
zezwolenie)

(pieczęć okrągła z godłem państwa)

(strona odwrotna)

Objaśnienia:

1. Zezwolenie powinno znajdować się w pojeździe przez cały czas trwania przewozu i być okazywane przez kierowcę na żądanie uprawnionego organu kontroli (*art. 87 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o transporcie drogowym*).
2. Zezwolenie nie może być odstąpione osobie trzeciej, przy czym nie jest odstąpieniem zezwolenia powierzenie wykonania przewozu innemu przewoźnikowi, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601 z późn. zm.) - (*art. 24 ust. 4 pkt 4 ustawy o transporcie drogowym*).

Adnotacje urzędowe :

Opis zezwolenia :

- tło koloru jasnobłękitnego,
- blankiet zezwoleń posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w ultrafiolecie,
- godło państwa tłoczone w lewej górnej części blankietu,
- papier ze znakami wodnymi.

Rzeczpospolita Polska
(nazwa organu)

ZEZWOLENIE Nr

na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego osób na lub przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9-ciu osób łącznie z kierowcą

Na podstawie art.19a i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) - **udzielam zezwolenia**

przedsiębiorcy (imię i nazwisko oraz adres albo nazwa i siedziba)

na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego w zakresie okazjonalnych przewozów osób

rodzaj przewozu : dwustronny tranzytowy

w relacji :

daty przekraczania granicy :

przejście graniczne :

numery rejestracyjne pojazdów samochodowych wykonujących przewóz:

Zezwolenie jest ważne wraz z prawidłowo wypełnionym formularzem jazdy poświadczonym na granicy przy wjeździe i wyjeździe z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Pouczenie

Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do organu, który ją wydał, z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

(podpis i pieczęć organu
wydającego zezwolenie)

(pieczęć okrągła z godłem państwa)

(strona odwrotna)

Objaśnienia:

1. Zezwolenie powinno znajdować się w pojeździe przez cały czas trwania przewozu i być okazywane przez kierowcę na żądanie uprawnionego organu kontroli (*art. 87 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o transporcie drogowym*).
2. Zezwolenie nie uprawnia do wykonywania przewozów, które zaczynają i kończą się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej /kabotaż/ (*art. 19 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym*).
3. W przypadku odbioru grupy z kraju przewoźnika lub obywateli państw trzecich wwiezionych innymi środkami transportu, zezwolenie upoważnia jedynie do bezpośredniego przewiezienia grupy do kraju przewoźnika (*art. 18 ust. 3 ustawy o transporcie drogowym*).
5. Zezwolenie nie może być odstąpione osobie trzeciej, przy czym nie jest odstąpieniem zezwolenia powierzenie wykonania przewozu innemu przewoźnikowi, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601 z późn. zm.) - (*art. 24 ust. 4 pkt 4 ustawy o transporcie drogowym*).

Adnotacje urzędowe :

Opis zezwolenia :

- tło koloru jasnobeżowego,
- blankiet zezwoleń posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w świetle dziennym i ultrafiolecie,
- pasek o szerokości 10 mm, umieszczony równoległe do prawej krawędzi blankietu, nadrukowany farbą opalizującą antykseryczną; odległość od prawej krawędzi paska do krawędzi blankietu wynosi 40 mm,
- godło państwa tłoczone w lewej górnej części blankietu,
- papier ze znakami wodnymi.

Wzór
(format A 4, foliowany obustronnie)

(strona przednia)

miejsowość, data

(nazwa organu)

WYPIS Nr
z ZEZWOLENIA Nr
na wykonywanie regularnych przewozów osób w krajowym transporcie drogowym

Na podstawie art.18 ust. 1 pkt 1 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) - **udzielam zezwolenia**

przedsiębiorcy (imię i nazwisko oraz adres albo nazwa i siedziba)

na wykonywanie przewozów regularnych osób w krajowym transporcie drogowym
w ramach linii regularnej:

przez:

z ważnością do :

Wypis z zezwolenia jest ważny wraz z obowiązującym rozkładem jazdy.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje odwołanie do samorządowego kolegium odwoławczego za pośrednictwem organu, który wydał decyzję, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 §1 i 2, art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

(podpis i pieczęć organu wydającego
wypis z zezwolenia)

(pieczęć okrągła z godłem państwa)

Seria Nr

Objaśnienia:

1. Wypis z zezwolenia powinien znajdować się w pojeździe przez cały czas trwania przewozu i być okazywany przez kierowcę na żądanie uprawnionego organu kontroli (*art. 87 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o transporcie drogowym*).

Opis zezwolenia :

- tło koloru seledynowego,
- blankiet wypisu posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w ultrafiolecie,
- godło państwa tłoczone w lewej górnej części blankietu,
- napisy w kolorze czarnym,
- papier ze znakami wodnymi.

Wzór
(format A 4, obustronnie foliowany)
(strona przednia)

miejsowość, data

(nazwa organu)

WYPIS Nr
z ZEZWOLENIA Nr
na wykonywanie regularnych specjalnych przewozów osób w krajowym
transporcie drogowym

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) - **udzielam zezwolenia**

przedsiębiorcy (imię i nazwisko oraz adres albo nazwa i siedziba)

na wykonywanie regularnych specjalnych przewozów osób w krajowym transporcie drogowym

w ramach linii regularnej specjalnej :

przez:

z ważnością do :

Wypis z zezwolenia jest ważny wraz z obowiązującym rozkładem jazdy

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje odwołanie do samorządowego kolegium odwoławczego za pośrednictwem organu, który wydał decyzję, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 §1 i 2, art. 129 §1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

(podpis i pieczęć
organu wydającego
wypis z zezwolenia)

(pieczęć okrągła z godłem państwa)

Seria.....Nr.....

(strona odwrotna)

Objaśnienia:

1. Wypis z zezwolenia powinien znajdować się w pojeździe przez cały czas trwania przewozu i być okazywany przez kierowcę na żądanie uprawnionego organu kontroli (*art. 87 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o transporcie drogowym*)

Opis zezwolenia :

- tło koloru seledynowego,
- blankiet wypisu posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w ultrafiolecie,
- godło państwa tłoczone w lewej górnej części blankietu,
- napisy w kolorze czarnym,
- papier ze znakami wodnymi.

Wzór
(format A 4)
(strona przednia)

miejsowość, dnia

Rzeczpospolita Polska
(nazwa organu)

WYPIS Nr
z ZEZWOLENIA Nr
na wykonywanie regularnych przewozów osób w międzynarodowym
transporcie drogowym

Na podstawie art.18 ust. 1 pkt 2 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) - **udzielam zezwolenia**

przedsiębiorcy (imię i nazwisko oraz adres albo nazwa i adres)

na wykonywanie regularnych przewozów osób w międzynarodowym transporcie drogowym

rodzaj przewozu : dwustronny tranzytowy

w relacji:

przez:

przejścia graniczne :

z ważnością do :

Wypis z zezwolenia jest ważny wraz z załączonymi i potwierdzonymi przez organ udzielający zezwolenia rozkładem jazdy i cennikiem.

Pouczenie

Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do organu, który ją wydał, z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

(podpis i pieczęć organu wydającego
wypis z zezwolenia)

(pieczęć okrągła z godłem państwa)

(strona odwrotna)

Objaśnienia:

1. Wypis z zezwolenia powinien znajdować się w pojeździe przez cały czas trwania przewozu i być okazywane przez kierowcę na żądanie uprawnionego organu kontroli (*art. 87 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o transporcie drogowym*).

Adnotacje urzędowe :

Linia prowadzona jest we współpracy z :

Opis zezwolenia :

- tło koloru jasnobeżowego,
- blankiet wypisu posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w ultrafiolecie,
- godło państwa tłoczone w lewej górnej części blankietu,
- papier ze znakami wodnymi.

Wzór
(format A 4)
(strona przednia)

miejsowość, dnia

Rzeczpospolita Polska
(nazwa organu)

WYPIS Nr
z ZEZWOLENIA Nr

na wykonywanie regularnych specjalnych przewozów osób w
międzynarodowym transporcie drogowym

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 2 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) - **udziela**
zezwole

przedsiębiorcy (imię i nazwisko oraz adres albo nazwa i siedziba)

na wykonywanie regularnych specjalnych przewozów osób w międzynarodowym
transporcie drogowym

rodzaj przewozu : dwustronny tranzytowy

w relacji :

przez:

przejścia graniczne :

z ważnością do :

Wypis z zezwolenia jest ważny wraz z załączonymi i potwierdzonymi przez organ udzielający zezwolenia rozkładem jazdy i cennikiem.

Pouczenie

Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do organu, który ją wydał, z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

(podpis i pieczęć
organu wydającego
wypis z zezwolenia)

(pieczęć okrągła z godłem państwa)

(strona odwrotna)

Objaśnienia:

1. Wypis z zezwolenia powinien znajdować się w pojeździe przez cały czas trwania przewozu i być okazywany przez kierowcę na żądanie uprawnionego organu kontroli (*art. 87 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o transporcie drogowym*).
2. Wypis z zezwolenia nie uprawnia do wykonywania przewozów, które zaczynają i kończą się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej /kabotaż/ (*art. 19 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym*).

Opis zezwolenia:

- tło koloru jasnobeżowego,
- blankiet wypisu posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w ultrafiolecie,
- godło państwa tłoczone w lewej górnej części blankietu,
- papier ze znakami wodnymi.

Wzór
(format A 4)
(strona przednia)

miejsowość, dnia

Rzeczpospolita Polska
(nazwa organu)

WYPIS Nr
z ZEZWOLENIA Nr

na wykonywanie okazjonalnych przewozów osób w międzynarodowym transporcie drogowym

Na podstawie art. 18 ust. 2 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) - **udzielam zezwolenia**

przedsiębiorcy (imię i nazwisko oraz adres albo nazwa i siedziba)

na wykonywanie okazjonalnych przewozów osób w międzynarodowym transporcie drogowym

do dnia -

rodzaj przewozu :

dwustronny

tranzytowy

w relacji :

daty przekraczania granicy :

przejście graniczne :

numery rejestracyjne pojazdów samochodowych wykonujących przewóz:

Wypis z zezwolenia jest ważny wraz z prawidłowo wypełnionym formularzem jazdy poświadczonym na granicy przy wjeździe i wyjeździe z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Pouczenie

Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do organu, który ją wydał, z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

(podpis i pieczęć
organu wydającego
wypis z zezwolenia)

(pieczęć okrągła z godłem państwa)

(strona odwrotna)

Objaśnienia:

1. Wypis z zezwolenia powinien znajdować się w pojeździe przez cały czas trwania przewozu i być okazywany przez kierowcę na żądanie uprawnionego organu kontroli (*art. 87 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o transporcie drogowym*).
2. Wypis z zezwolenia nie uprawnia do wykonywania przewozów, które zaczynają i kończą się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej /kabotaż/ (*art. 19 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym*)

Adnotacje urzędowe :

Opis zezwolenia:

- tło koloru jasnobieżowego,
- blankiet wypisu posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w ultrafiolecie,
- godło państwa tłoczone w lewej górnej części blankietu,
- papier ze znakami wodnymi.

Wzór
(format A 4)
(strona przednia)

miejsowość, dnia

Rzeczpospolita Polska
(nazwa organu)

WYPIS Nr
z ZEZWOLENIA Nr

na wykonywanie wahadłowych przewozów osób w międzynarodowym transporcie drogowym

Na podstawie art. 18 ust. 2 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) - **udzielam zezwolenia**

przedsiębiorcy (imię i nazwisko oraz adres albo nazwa i siedziba)

na wykonywanie wahadłowych przewozów osób w międzynarodowym transporcie drogowym

rodzaj przewozu : dwustronny tranzytowy

w relacji :

przejście graniczne :

numery rejestracyjne autobusów wykonujących przewóz:

z ważnością do :

Wypis z zezwolenia jest ważny wraz z prawidłowo wypełnionym formularzem jazdy poświadczonym na granicy przy wjeździe i wyjeździe z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Pouczenie

Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do organu, który ją wydał, z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji (art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

(podpis i pieczęć
organu wydającego
wypis z zezwolenia)

(pieczęć okrągła z godłem państwa)

(strona odwrotna)

Objaśnienia:

1. Wypis z zezwolenia powinien znajdować się w pojeździe przez cały czas trwania przewozu i być okazywany przez kierowcę na żądanie uprawnionego organu kontroli (*art. 87 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o transporcie drogowym*).

Adnotacje urzędowe :

Opis zezwolenia :

- tło koloru jasnobieżowego,
- blankiet wypisu posiada świecące włókna rozmieszczone nieregularnie, widoczne w ultrafiolecie,
- godło państwa tłoczone w lewej górnej części blankietu,
- papier ze znakami wodnymi.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.).

Konieczność wydania nowego rozporządzenia określającego wzory zezwoleń i wypisy z zezwoleń wynika z faktu, iż uległo zmianie upoważnienie ustawowe dające podstawę Ministrowi Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej do określenia wzorów przedmiotowych dokumentów.

Projektowane rozporządzenie określa wzory zezwoleń na wykonywanie przez przedsiębiorców krajowych lub międzynarodowych przewozów drogowych osób w zakresie przewozów regularnych, regularnych specjalnych, przewozów wahadłowych i przewozów okazjonalnych (załączniki nr 1 – 6) oraz wypisy z tych zezwoleń (załączniki nr 8 – 13).

Projektowane rozporządzenie w załączniku nr 7 określa wzór zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego osób na lub przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą przez zagranicznego przewoźnika drogowego.

Zezwolenie, wydawane przez organy określone w art. 18 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym zawierać będzie następujące dane: oznaczenie przedsiębiorcy: nazwa firmy (imię i nazwisko), siedziba (miejsce zamieszkania), miejsce początkowe i miejsce docelowe przewozu, a w przypadku przewozów regularnych i regularnych specjalnych dodatkowo miejscowości, w których znajdują się przystanki oraz godzinowy rozkład jazdy. Przy przewozach wahadłowych i okazjonalnych również – numery rejestracyjne autobusów, a w przypadku przewozów w międzynarodowym transporcie drogowym – przejścia graniczne.

Natomiast stosownie do przepisu art. 6 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 88, z późn. zm.), wzór zezwolenia na przewóz regularny i regularny w międzynarodowym transporcie drogowym na terenie Wspólnoty Europejskiej zostanie określony przez Komisję. Należy wskazać, że do chwili obecnej Komisja nie określiła jeszcze ww. wzorów.

Stosownie do art. 40 i art. 41 ustawy o transporcie drogowym z tytułu udzielania zezwoleń i wypisów z zezwoleń pobierane będą opłaty określone odrębnymi przepisami.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa.

Zgodnie z art. 5 i 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt rozporządzenia z chwilą przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projektowana regulacja jest zgodna z przepisami prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja:

Projekt będzie oddziaływał na:

- 1) przedsiębiorców wykonujących zarobkowo krajowy i międzynarodowy transport drogowy osób,
- 2) starostów,
- 3) Głównego Inspektora Transportu Drogowego.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym.

Projekt otrzymają:

- 1) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego,
- 3) Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Samochodowego,
- 4) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 5) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Szefów Wydziałów Komunikacji,
- 6) Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji,
- 7) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- 8) Polskie Stowarzyszenie Przewoźników Autokarowych,
- 9) Sekretariat Transportowców NSZZ „Solidarność”,
- 10) Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce,
- 11) Związek Powiatów Polskich,
- 12) Unia Metropolii Polskich,
- 13) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ¹⁾**

z dnia

**w sprawie jednostek wydających certyfikat kompetencji zawodowych w transporcie
drogowym**

Na podstawie art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) jednostki, o których mowa w art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym;
- 2) wymagania kwalifikacyjne dotyczące członków komisji egzaminacyjnej i tryb ustalania jej składu;
- 3) rodzaje zabezpieczeń certyfikatu kompetencji zawodowych;
- 4) tryb zwalniania z egzaminu pisemnego, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

§ 2. Jednostką certyfikującą, przy której działają komisje egzaminacyjne, jest Instytut Transportu Samochodowego w Warszawie.

§ 3. 1. W skład komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej egzamin wchodzi osoby posiadające wykształcenie:

¹⁾ Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt. 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 248, poz. 1494).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1574, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 86, poz. 720 i Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 43, poz. 246, Nr 164, poz. 1107, Nr 225, poz. 1466, Nr 247, poz. 1652 i Nr 249, poz. 1656, z 2011 r. Nr 5, poz. 13, Nr 30, poz. 151, Nr 48, poz. 247, Nr 92, poz. 530, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 780, Nr 159, poz. 945, Nr 168, poz. 1005, Nr 227, poz. 1367 i Nr 244, poz. 1454 oraz z 2012 r. poz. 661.

1) wyższe ekonomiczne, techniczne lub prawnicze i co najmniej 6-letnią praktykę zawodową w zakresie transportu drogowego albo

2) średnie i co najmniej:

a) 6-letnią praktykę zawodową w zarządzaniu przedsiębiorstwem transportu drogowego albo

b) 8-letni staż pracy w administracji publicznej na stanowisku związanym z transportem drogowym.

2. Komisja egzaminacyjna składa się z następujących osób:

1) przewodniczącego komisji,

2) członków komisji:

a) pracownika jednostki certyfikującej, przy której działają komisje egzaminacyjne,

b) przedstawiciela polskiej organizacji o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszającej przewoźników drogowych.

3. Minister właściwy do spraw transportu ustala listę osób, spełniających kryteria określone w ust. 1, wyznaczonych do przewodniczenia komisjom egzaminacyjnym.

4. Dyrektor Instytutu Transportu Samochodowego ustala listę osób, spełniających kryteria określone w ust. 1, będących przedstawicielami:

1) jednostki, o której mowa w art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym,

2) polskiej organizacji o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszającej przewoźników drogowych – z których następnie wyznacza członków komisji egzaminacyjnej.

5. Lista zawierająca wykaz osób będących przedstawicielami polskich organizacji o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszających przewoźników drogowych jest sporządzana na podstawie pisemnego zgłoszenia dokonanego przez te organizacje.

6. Dyrektor Instytutu transportu Samochodowego powołuje komisję egzaminacyjną na egzamin w danym dniu i miejscu.

§ 4. Certyfikat kompetencji zawodowych, zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 51, z późn. zm.), jest zabezpieczony poprzez: specjalne włókna w papierze widoczne w świetle ultrafioletowym, mikrodruk oraz wyczuwalne w dotyku litery „PL”.

§ 5. 1. Zwolnienie kandydata z całości albo z części egzaminu pisemnego następuje na podstawie dołączonych do wniosku:

- 1) oryginału lub poświadczonej notarialnie kopii dyplomu lub świadectwa ukończenia studiów podyplomowych oraz
- 2) oryginału lub poświadczonej za zgodność z oryginałem, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, kopii suplementu do dyplomu lub dokumentu potwierdzającego program studiów ukończonych przez kandydata.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, mogą być poświadczane przez Instytut Transportu Samochodowego na podstawie przedstawionych oryginałów tych dokumentów.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

**MINISTER
TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ**

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 10 stycznia 2012 r. w sprawie uzyskiwania certyfikatów kompetencji zawodowych w transporcie drogowym (Dz. U. poz. 96), które na podstawie art. 8 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt rozporządzenia w sprawie uzyskiwania certyfikatów kompetencji zawodowych w transporcie drogowym jest wykonaniem upoważnienia ustawowego zawartego w art. 39 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

Od dnia 4 grudnia 2011 r. stosowane jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 51, z późn. zm.), które obowiązuje bezpośrednio. Rozporządzenie to określa m.in. warunki związane z wymogiem kompetencji zawodowych,

w tym zakres wiedzy, która jest sprawdzana w trakcie egzaminu pisemnego na certyfikat kompetencji zawodowych, organizację ww. egzaminu oraz wzór certyfikatu kompetencji zawodowych.

Projektowane rozporządzenie przewiduje uregulowanie tylko tych kwestii dotyczących uzyskiwania certyfikatów kompetencji zawodowych, które nie zostały określone w przepisach unijnych.

Projektowane rozporządzenie określa: jednostki certyfikujące, przy których działają komisje egzaminacyjne, wymagania kwalifikacyjne dotyczące członków komisji egzaminacyjnej i tryb ustalania jej składu, rodzaje zabezpieczeń certyfikatu kompetencji zawodowych oraz tryb zwalniania z egzaminu pisemnego, o którym mowa w art. 37 ustawy o transporcie drogowym.

Obowiązujące aktualnie rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 10 stycznia 2012 r. w sprawie uzyskiwania certyfikatów kompetencji zawodowych w transporcie drogowym (Dz. U. poz. 96) przewiduje, że jednostką certyfikującą kompetencje zawodowe w transporcie drogowym jest Instytut Transportu Samochodowego w Warszawie. Projektowane rozporządzenie nie przewiduje wprowadzenia zmian w tym zakresie.

Rozporządzenie usystematyzowało wymagania kwalifikacyjne dotyczące członków komisji egzaminacyjnej. Skład komisji egzaminacyjnej nie uległ zmianie w porównaniu z obowiązującymi obecnie przepisami.

Rozporządzenie przewiduje, że minister właściwy do spraw transportu ustala listę osób spełniających wymagania kwalifikacyjne, wyznaczonych do przewodniczenia komisjom egzaminacyjnym. Dyrektor Instytutu Transportu Samochodowego ustala listę osób, spełniających wymagania kwalifikacyjne, będących przedstawicielami jednostki certyfikującej oraz polskich organizacji o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszających przewoźników drogowych – z których następnie wyznacza członków komisji egzaminacyjnej. Lista zawierająca wykaz osób będących przedstawicielami polskich organizacji o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszających przewoźników drogowych jest sporządzana przez Dyrektora Instytutu Transportu Samochodowego na podstawie pisemnego zgłoszenia dokonanego przez te organizacje. Dyrektor Instytutu transportu Samochodowego powołuje komisję egzaminacyjną na egzamin w danym dniu i miejscu. Tryb ustalania składu komisji egzaminacyjnej dotychczas był określony w opracowanym przez Instytut Transportu Samochodowego *Regulaminie dotyczącym trybu i sposobu przeprowadzania egzaminu na certyfikat kompetencji zawodowych w transporcie drogowym*. Regulacje znajdujące się w projektowanym rozporządzeniu stanowią powtórzenie odpowiednich zapisów ww. regulaminu.

Wzór certyfikatu kompetencji zawodowych w drogowym transporcie osób i rzeczy określa załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009. Certyfikat kompetencji zawodowych, zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, jest zabezpieczony poprzez: specjalne włókna w papierze widoczne w świetle ultrafioletowym,

mikrodruk oraz wyczuwalne w dotyku litery „PL”. W stosunku do obowiązującego stanu prawnego projektowane rozporządzenie nie przewiduje wprowadzenia zmian w tym zakresie.

Zwolnienie kandydata z egzaminu albo z części egzaminu pisemnego następuje na podstawie dołączonych do wniosku: oryginału lub poświadczonej notarialnie kopii dyplomu lub świadectwa ukończenia studiów podyplomowych oraz oryginału lub poświadczonej za zgodność z oryginałem, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, podmioty kopii suplementu do dyplomu lub dokumentu potwierdzającego program studiów ukończonych przez kandydata. Projekt rozporządzenia przewiduje, że ww. dokumenty mogą być poświadczone przez Instytut Transportu Samochodowego na podstawie przedstawionych oryginałów tych dokumentów. Tryb zwalniania z całości lub części egzaminu dotychczas był określony w opracowanym przez Instytut Transportu Samochodowego *Regulaminie dotyczącym trybu i sposobu przeprowadzania egzaminu na certyfikat kompetencji zawodowych w transporcie drogowym*. Regulacje znajdujące się w projektowanym rozporządzeniu stanowią powtórzenie odpowiednich zapisów ww. regulaminu.

Zgodnie z art. 5 i 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt rozporządzenia z chwilą przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projektowana regulacja jest zgodna z przepisami prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projekt będzie oddziaływał na rynek transportu drogowego:

- 1) przedsiębiorców wykonujących transport drogowy osób lub rzeczy oraz osoby, które będą miały zamiar podjąć taką działalność gospodarczą,
- 2) osoby, które będą ubiegały się o pracę w charakterze osoby zarządzającej transportem w przedsiębiorstwie transportowym,
- 3) jednostkę certyfikującą kompetencje zawodowe przewoźników.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym z następującymi organizacjami:

- 1) Instytut Transportu Samochodowego,
- 2) Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji,
- 3) Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych,
- 4) Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego,
- 5) Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Samochodowego,
- 6) Polskie Stowarzyszenie Przewoźników Autokarowych.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na budżet państwa, jak również na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ¹⁾**

z dnia

**w sprawie wysokości opłat za czynności administracyjne związane z wykonywaniem
przewozu drogowego oraz za egzaminowanie i wydanie certyfikatu kompetencji
zawodowych**

Na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

**Rozdział 1
Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość opłat za:

- 1) udzielenie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, zmianę zezwolenia, wydanie wypisu z zezwolenia, wydanie wtórnika zezwolenia, przeniesienia uprawnień wynikających z zezwolenia;
- 2) udzielenie licencji, zmianę licencji, przedłużenie ważności licencji, wydanie wypisu z licencji, wydanie wtórnika licencji, przeniesienie uprawnień wynikających z licencji, wyrażenie zgody na wykonywanie uprawnień wynikających z licencji;
- 3) wydanie zezwolenia, zmianę zezwolenia, przedłużenie ważności zezwolenia, wydanie wypisu z zezwolenia, wydanie wtórnika zezwolenia na wykonywanie przewozu regularnego, przewozu regularnego specjalnego, przewozu wahałowego lub przewozu okazjonalnego;
- 4) wydanie formularza jazdy;
- 5) wydanie zezwolenia na przewóz kabotażowy;
- 6) wydanie zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego osób na lub przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą;
- 7) wydanie zezwolenia zagranicznego;

¹⁾ Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 248, poz. 1494).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1574, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 86, poz. 720 i Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 43, poz. 246, Nr 164, poz. 1107, Nr 225, poz. 1466, Nr 247, poz. 1652 i Nr 249, poz. 1656, z 2011 r. Nr 5, poz. 13, Nr 30, poz. 151, Nr 48, poz. 247, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 780, Nr 159, poz. 945, Nr 168, poz. 1005, Nr 227, poz. 1367 i Nr 244, poz. 1454 oraz z 2012 r. poz. 661.

- 8) wydanie świadectwa kierowcy, zmianę świadectwa kierowcy, wydanie wtórnika świadectwa kierowcy;
- 9) wydanie decyzji w sprawie odstępstwa od warunków określonych w zezwoleniu dotyczącym przewozu osób;
- 10) wydanie zaświadczenia, zmianę zaświadczenia, wydanie wypisu z zaświadczenia potwierdzającego zgłoszenie przez przedsiębiorcę prowadzenia przewozów drogowych jako działalności pomocniczej w stosunku do jego podstawowej działalności gospodarczej, zwanego dalej „zaświadczeniem na przewozy drogowe na potrzeby własne”;
- 11) egzaminowanie i wydanie certyfikatu kompetencji zawodowych dla przedsiębiorców podejmujących i wykonujących działalność gospodarczą w zakresie transportu drogowego;
- 12) wydanie certyfikatu potwierdzającego spełnienie przez pojazd odpowiednich wymogów bezpieczeństwa lub warunków dopuszczenia do ruchu, zmianę certyfikatu, wydanie wtórnika certyfikatu.

Rozdział 2

Opłaty za zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego i za licencje

§ 2. 1. Za udzielenie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji pobiera się następujące opłaty:

- 1) za licencję na wykonywanie krajowego transportu drogowego taksówką:

Opłata w zł od każdego pojazdu								
obszar gminy			obszar gmin sąsiadujących			obszar miasta stołecznego Warszawy		
okres ważności licencji w latach								
od 2 do 15	powyżej 15 do 30	powyżej 30 do 50	od 2 do 15	powyżej 15 do 30	powyżej 30 do 50	od 2 do 15	powyżej 15 do 30	powyżej 30 do 50
200	250	300	280	350	400	320	380	450

- 2) za licencję na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą:

Opłata w zł		
okres ważności licencji w latach		
od 2 do 15	powyżej 15 do 30	powyżej 30 do 50
700	800	900

- 3) za licencję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy:

Opłata w zł		
okres ważności licencji w latach		
od 2 do 15	powyżej 15 do 30	powyżej 30 do 50
800	900	1 000

2. Za udzielenie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego w zakresie przewozu osób lub rzeczy pobiera się opłatę w wysokości 1 000 zł.

§ 3. 1. Za udzielenie licencji wspólnotowej na wykonywanie międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy pobiera się następujące opłaty:

- 1) na okres do 5 lat – w wysokości 4 000 zł;
- 2) na okres powyżej 5 lat do 10 lat – w wysokości 8 000 zł.

2. Za udzielenie licencji wspólnotowej na wykonywanie międzynarodowego przewozu osób autobusem lub autokarem pobiera się następujące opłaty:

- 1) na okres do 5 lat – w wysokości 3 600 zł;
- 2) na okres powyżej 5 lat do 10 lat – w wysokości 7 200 zł.

§ 4. W przypadku zgłoszenia we wniosku o udzielenie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą lub licencji wspólnotowej jednego lub więcej niż jednego pojazdu, pobiera się jedną opłatę, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i § 3, odpowiednią dla okresu ważności licencji, powiększoną o 10% tej opłaty za każdy pojazd.

§ 5. 1. Za wydanie wypisu z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub wypisu z licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą lub wypisu z licencji wspólnotowej na każdy pojazd samochodowy zgłoszony we wniosku o udzielenie zezwolenia lub licencji pobiera się opłatę w wysokości 1% opłaty, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i § 3, stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty jak za udzielenie zezwolenia lub licencji.

2. Za wydanie wypisu z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub wypisu z licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą lub wypisu z licencji wspólnotowej na każdy pojazd niezgłoszony we wniosku o udzielenie zezwolenia lub licencji pobiera się opłatę w wysokości 11% opłaty, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i § 3, stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty jak za udzielenie zezwolenia lub licencji.

3. Za wydanie wypisu z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub wypisu z licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą lub wypisu z licencji wspólnotowej w przypadku zmiany zezwolenia lub licencji pobiera się opłatę w wysokości 5% opłaty, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i § 3, stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty jak za udzielenie zezwolenia lub licencji.

4. Za wydanie wypisu z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub wypisu z licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą lub wypisu z licencji wspólnotowej w innych przypadkach niż określone w ust. 1 – 3 pobiera się opłatę w wysokości 1% opłaty, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i § 3, stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty jak za udzielenie zezwolenia lub licencji.

5. Przy obliczaniu opłaty, o której mowa w ust. 1 – 4, przyjmuje się okres ważności odpowiadający okresowi ważności posiadanej licencji.

6. W przypadku utraty wypisu z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub wypisu z licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą lub wypisu z licencji wspólnotowej przedsiębiorca składa oświadczenie, że odnaleziony wypis z zezwolenia lub licencji zostanie niezwłocznie zwrócony organowi, który go wydał.

§ 6. Za zmianę zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji pobiera się opłatę w wysokości 10% opłaty, o której mowa w § 2 i 3, stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty jak za udzielenie zezwolenia lub licencji.

§ 7. Za wydanie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji, w przypadku zmiany danych dotyczących adresu lub siedziby przedsiębiorcy, a także zmiany obszaru w przypadku wykonywania krajowego transportu drogowego taksówką, powodujących zmianę właściwości organu – organ właściwy pobiera opłatę jak za zmianę zezwolenia lub licencji. Przepis § 5 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 8. 1. Za wydanie wtórnika zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji, w przypadku jej utraty na skutek okoliczności niezależnych od przedsiębiorcy, pobiera się opłatę w wysokości 10% opłaty, o której mowa w § 2 i 3, stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty jak za udzielenie zezwolenia lub licencji.

2. W innych przypadkach utraty zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji, za wydanie wtórnika zezwolenia lub licencji pobiera się opłatę w wysokości 25% opłaty, o której mowa w § 2 i 3, stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty jak za udzielenie zezwolenia lub licencji.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, przedsiębiorca składa oświadczenie, że odnalezione zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencja zostaną niezwłocznie zwrócone organowi, który ich udzielił.

§ 9. Za przedłużenie ważności licencji wspólnotowej na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego pobiera się opłatę jak za udzielenie licencji.

§ 10. Za przeniesienie uprawnień wynikających z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji w przypadku:

- 1) śmierci osoby fizycznej posiadającej zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencję i wstąpienia na jej miejsce spadkobiercy, w tym również osoby fizycznej będącej współnikiem, w szczególności spółki jawnej lub komandytowej,
- 2) połączenia, podziału lub przekształcenia, zgodnie z odrębnymi przepisami, przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencję – pobiera się opłatę w wysokości 5% opłaty, o której mowa w § 2 i 3, stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty jak za udzielenie zezwolenia lub licencji.

§ 11. W przypadku wyrażenia zgody przez organ, który udzielił zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji na wykonywanie uprawnień wynikających z zezwolenia lub z licencji przez osobę, która złożyła wniosek o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłym przedsiębiorcy posiadającym zezwolenie lub licencję – pobiera się opłatę w wysokości 10% opłaty, o której mowa w § 2 i 3, stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty jak za udzielenie zezwolenia lub licencji.

§ 12. W przypadku wyrażenia zgody przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego na wykonywanie uprawnień wynikających z licencji wspólnotowej przez spółki akcyjne lub spółki

z ograniczoną odpowiedzialnością, w których spółka posiadająca licencje wspólnotową posiada akcje lub udziały, jeżeli zawarły one umowę leasingu lub dzierżawy na używanie pojazdu samochodowego zgłoszonego do prowadzenia działalności objętej licencją wspólnotową – pobiera się opłatę w wysokości 500 zł od każdego pojazdu samochodowego.

Rozdział 3

Opłaty za zezwolenia, formularz jazdy, świadectwo kierowcy oraz decyzje w sprawie odstępstwa od warunków określonych w zezwoleniu

§ 13. Za wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozu osób w krajowym transporcie drogowym pojazdem samochodowym pobiera się, z zastrzeżeniem § 34 ust. 1, następujące opłaty:

1) dla przewozu regularnego:

Okres ważności zezwolenia	Opłata w zł			
	obszar gminy	obszar powiatu	obszar wykraczający poza granice co najmniej jednego powiatu, jednakże niewykraczający poza obszar województwa	obszar wykraczający poza granice co najmniej jednego województwa
do 1 roku	100	250	350	500
do 2 lat	150	300	400	550
do 3 lat	200	350	450	600
do 4 lat	250	450	550	650
do 5 lat	300	550	600	700

2) dla przewozu regularnego specjalnego opłata za wydanie zezwolenia wynosi 50% odpowiedniej opłaty, o której mowa w pkt 1.

§ 14. Za wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozu osób w międzynarodowym transporcie drogowym pojazdem samochodowym pobiera się następujące opłaty:

1) dla przewozu regularnego wykonywanego pojazdem samochodowym zgodnie z rozkładem jazdy zawierającym jeden przystanek początkowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

Okres ważności zezwolenia	Opłata w zł
	obszar jednego kraju lub obszar więcej niż jednego kraju
do 6 miesięcy	400
do 1 roku	800
do 2 lat	1 500
do 3 lat	2 200
do 4 lat	3 000
do 5 lat	3 700

2) dla przewozu regularnego wykonywanego pojazdem samochodowym, zgodnie z rozkładem jazdy zawierającym więcej niż jeden przystanek początkowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobiera się odpowiednią opłatę, o której mowa w pkt 1, powiększoną o 60 % tej opłaty za każdy kolejny przystanek początkowy;

- 3) dla przewozu regularnego specjalnego, wykonywanego pojazdem samochodowym, opłata za wydanie zezwolenia wynosi 50% odpowiedniej opłaty, o której mowa w pkt 1;
- 4) dla przewozu wahadłowego wykonywanego pojazdem samochodowym:

Okres ważności zezwolenia	Opłata w zł
	obszar jednego kraju lub obszar więcej niż jednego kraju
do 6 miesięcy	100
do 1 roku	200

- 5) dla przewozu okazjonalnego wykonywanego pojazdem samochodowym opłata za wydanie zezwolenia wynosi 50 zł za każdy przejazd.

§ 15. Za zmianę zezwolenia, o którym mowa w § 13 i 14, pobiera się opłatę w wysokości 10% opłaty jak za wydanie zezwolenia.

§ 16. 1. Za wydanie wypisu z zezwolenia, o którym mowa w § 13 i 14, dla każdego pojazdu zgłoszonego we wniosku o udzielenie zezwolenia pobiera się opłatę w wysokości 1% opłaty jak za wydanie zezwolenia.

2. Za wydanie wypisu z zezwolenia, o którym mowa w § 13 i 14, w przypadku zmiany zezwolenia, pobiera się opłatę w wysokości 5% opłaty jak za wydanie zezwolenia.

3. Za wydanie wypisu z zezwolenia, o którym mowa w § 13 i 14, w przypadku utraty albo zniszczenia wypisu, pobiera się, z zastrzeżeniem § 34 ust. 3, opłatę w wysokości 1% opłaty jak za wydanie zezwolenia.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, przedsiębiorca składa oświadczenie, że odnaleziony wypis z zezwolenia zostanie niezwłocznie zwrócony organowi, który go wydał.

5. Przy obliczaniu opłaty, o której mowa w ust. 1 – 3, przyjmuje się okres ważności i obszar odpowiadające okresowi ważności i obszarowi posiadanego zezwolenia.

§ 17. Za wydanie wypisu z zezwolenia, o którym mowa w § 13 i 14, na każdy pojazd niezgłoszony we wniosku o udzielenie zezwolenia, jeżeli zgłoszenie kolejnego pojazdu nie wymaga wydania nowego lub zmiany zezwolenia, pobiera się, z zastrzeżeniem § 34 ust. 2, opłatę w wysokości 11% opłaty jak za wydanie zezwolenia.

§ 18. 1. Za wydanie wtórnika zezwolenia, o którym mowa w § 13 i 14, w przypadku jego utraty na skutek okoliczności niezależnych od przedsiębiorcy, pobiera się opłatę w wysokości 10% opłaty jak za wydanie zezwolenia.

2. W innych przypadkach utraty zezwolenia za wydanie wtórnika zezwolenia pobiera się opłatę w wysokości 25% opłaty jak za wydanie zezwolenia.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, przedsiębiorca składa oświadczenie, że odnalezione zezwolenie zostanie niezwłocznie zwrócone organowi, który go udzielił.

§ 19. Za przedłużenie ważności zezwolenia, o którym mowa w § 13 i 14, pobiera się opłatę jak za wydanie zezwolenia.

§ 20. Za wydanie formularza jazdy pobiera się opłatę w wysokości 2 zł.

§ 21. Za wydanie zezwolenia przedsiębiorcy zagranicznemu na przewóz kabotażowy pobiera się opłatę w wysokości 3 000 zł.

§ 22. Za wydanie zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego osób na lub przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdem samochodowym przeznaczonym

konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą pobiera się opłatę w wysokości 400 zł.

§ 23. 1. Za wydanie zezwolenia zagranicznego pobiera się następujące opłaty:

- 1) dla przewozu jednokrotnego:
 - a) osób – 50 zł,
 - b) rzeczy – 50 zł;
 - 2) dla przewozu wielokrotnego z określoną liczbą przejazdów – opłatę stanowiącą iloczyn liczby przejazdów i opłaty określonej w pkt 1;
 - 3) dla przewozu wielokrotnego bez limitowanej liczby przejazdów – 1 200 zł.
2. Za wydanie zezwolenia zagranicznego wydanego przez Europejską Konferencję Ministrów Transportu obowiązującego na obszarze tych państw pobiera się opłatę w wysokości 1 800 zł za okres jednego roku.
3. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 3 i ust. 2, ustala się proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których zezwolenie może być wykorzystane, przyjmując rozpoczęty miesiąc za pełny.

§ 24. 1. Za wydanie świadectwa kierowcy pobiera się opłatę w wysokości:

- 1) 10 zł – gdy świadectwo kierowcy jest wydawane na okres do 1 roku;
 - 2) 15 zł – gdy świadectwo kierowcy jest wydawane na okres do 2 lat;
 - 3) 20 zł – gdy świadectwo kierowcy jest wydawane na okres do 3 lat;
 - 4) 30 zł – gdy świadectwo kierowcy jest wydawane na okres do 4 lat;
 - 5) 40 zł – gdy świadectwo kierowcy jest wydawane na okres do 5 lat.
2. Za zmianę świadectwa kierowcy pobiera się opłatę w wysokości 10 zł.
3. Za wydanie wtórnika świadectwa kierowcy pobiera się opłatę w wysokości 10 zł.

§ 25. Za wydanie decyzji w sprawie odstąpienia od warunków określonych w zezwoleniu pobiera się opłatę w wysokości 40 zł.

§ 26. Opłaty, o których mowa w § 2 – 25, wnoszone są przed odbiorem odpowiednich decyzji i dokumentów.

Rozdział 4

Opłaty za zaświadczenie na przewozy drogowe na potrzeby własne

§ 27. 1. Za wydanie zaświadczenia na krajowy przewóz drogowy na potrzeby własne osób lub rzeczy na czas nieokreślony pobiera się opłatę w wysokości 500 zł.

2. Za wydanie wypisu z zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, dla każdego pojazdu zgłoszonego we wniosku o wydanie zaświadczenia pobiera się opłatę w wysokości 100 zł.

3. Za zmianę zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, polegającą na zmianie danych w nim zawartych, o ile zmiana ta nie spowoduje zmiany formy prawnej prowadzonej działalności, oraz po zwróceniu dotychczasowych dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, pobiera się opłatę w wysokości 25 zł.

4. Za wydanie wypisu z zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku zmiany tego zaświadczenia, pobiera się, z zastrzeżeniem ust. 5, opłatę w wysokości 10 zł.

5. Za wydanie wypisu z zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku zgłoszenia przez przedsiębiorcę kolejnego pojazdu samochodowego niezgłoszonego we wniosku o wydanie tego zaświadczenia, pobiera się opłatę, o której mowa w ust. 2.

6. Za wydanie zaświadczenia na międzynarodowy przewóz drogowy na potrzeby własne rzeczy pobiera się opłatę w wysokości:

- 1) 100 zł – gdy zaświadczenie jest wydawane na okres do 1 roku;

- 2) 200 zł – gdy zaświadczenie jest wydawane na okres do 2 lat;
 - 3) 300 zł – gdy zaświadczenie jest wydawane na okres do 3 lat;
 - 4) 400 zł – gdy zaświadczenie jest wydawane na okres do 4 lat;
 - 5) 500 zł – gdy zaświadczenie jest wydawane na okres do 5 lat.
7. Za wydanie wypisu z zaświadczenia, o którym mowa w ust. 6, dla każdego pojazdu zgłoszonego we wniosku o wydanie zaświadczenia pobiera się opłatę w wysokości:
- 1) 20 zł – gdy wypis z zaświadczenia jest wydawany na okres do 1 roku;
 - 2) 40 zł – gdy wypis z zaświadczenia jest wydawany na okres do 2 lat;
 - 3) 60 zł – gdy wypis z zaświadczenia jest wydawany na okres do 3 lat;
 - 4) 80 zł – gdy wypis z zaświadczenia jest wydawany na okres do 4 lat;
 - 5) 100 zł – gdy wypis z zaświadczenia jest wydawany na okres do 5 lat.
8. Za zmianę zaświadczenia, o którym mowa w ust. 6, polegającą na zmianie danych w nim zawartych, o ile zmiana ta nie spowoduje zmiany formy prawnej prowadzonej działalności i terminu ważności zaświadczenia, oraz po zwróceniu dotychczasowych dokumentów, o których mowa w ust. 6 i 7, pobiera się opłatę w wysokości 25 zł.
9. Za wydanie wypisu z zaświadczenia, o którym mowa w ust. 6, w przypadku zmiany tego zaświadczenia, pobiera się, z zastrzeżeniem ust. 10, opłatę w wysokości 10 zł.
10. Za wydanie wypisu z zaświadczenia, o którym mowa w ust. 6, w przypadku zgłoszenia przez przedsiębiorcę kolejnego pojazdu samochodowego niezgłoszonego we wniosku o wydanie tego zaświadczenia, pobiera się opłatę, o której mowa w ust. 7, w wysokości odpowiedniej do upływu okresu ważności posiadanego zaświadczenia.

§ 28. 1. Za wydanie zaświadczenia na międzynarodowy przewóz drogowy na potrzeby własne osób pobiera się opłatę w wysokości:

- 1) 80 zł – gdy zaświadczenie jest wydawane na okres do 1 roku;
 - 2) 100 zł – gdy zaświadczenie jest wydawane na okres do 2 lat;
 - 3) 120 zł – gdy zaświadczenie jest wydawane na okres do 3 lat;
 - 4) 150 zł – gdy zaświadczenie jest wydawane na okres do 4 lat;
 - 5) 170 zł – gdy zaświadczenie jest wydawane na okres do 5 lat.
2. Za zmianę zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, polegającą na zmianie danych w nim zawartych, o ile zmiana ta nie dotyczy pojazdu samochodowego i terminu ważności zaświadczenia, oraz po zwróceniu dotychczasowego dokumentu pobiera się opłatę w wysokości 20 zł.

§ 29. Opłaty, o których mowa w § 27 i 28, wnoszone są przed odbiorem odpowiednich dokumentów.

Rozdział 5

Opłaty za egzaminowanie oraz za wydanie certyfikatu kompetencji zawodowych i certyfikatu potwierdzającego spełnienie przez pojazd odpowiednich wymogów bezpieczeństwa lub warunków dopuszczenia do ruchu

§ 30. 1. Za sprawdzenie posiadanej wiedzy niezbędnej do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego pobiera się, od osoby, opłatę za egzamin w wysokości 500 zł.

2. W przypadku zwolnienia osoby zdającej egzamin z modułów dotyczących określonych dziedzin wiedzy sprawdzanych w formie testu pisemnego opłata za egzamin jest pomniejszana o 50 zł za każdy moduł, z którego zdający jest zwolniony.

3. Za wydanie certyfikatu kompetencji zawodowych pobiera się opłatę w wysokości 300 zł.

§ 31. 1. Za wydanie certyfikatu potwierdzającego spełnienie odpowiednich wymogów bezpieczeństwa lub warunków dopuszczenia do ruchu pobiera się następujące opłaty:

- 1) 250 zł – dla pojazdu samochodowego nieposiadającego certyfikatu;
- 2) 150 zł – dla pojazdu samochodowego w przypadku wznowienia certyfikatu;
- 3) 100 zł – dla przyczepy lub naczepy nieposiadającej certyfikatu;
- 4) 65 zł – dla przyczepy lub naczepy w przypadku wznowienia certyfikatu.

2. Za zmianę certyfikatu, o którym mowa w ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości 30 zł.

3. Za wydanie wtórnika certyfikatu, o którym mowa w ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości 30 zł.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, przedsiębiorca składa oświadczenie, że odnaleziony certyfikat zostanie niezwłocznie zwrócony organowi, który go wydał.

§ 32. Opłaty, o których mowa w § 30 i 31, wnoszone są przed odbiorem odpowiednich dokumentów.

Rozdział 6 **Przepisy końcowe**

§ 33. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

MINISTER
TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie wysokości opłat za czynności administracyjne związane z wykonywaniem przewozu drogowego oraz za egzaminowanie i wydanie certyfikatu kompetencji zawodowych (Dz. U. Nr 235, poz. 1726, z późn. zm.), które utraciło moc z dniem ..., tj. z dniem wejścia w życie ustawy z dniao zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz...).

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt rozporządzenia w sprawie wysokości opłat za czynności administracyjne związane z wykonywaniem przewozu drogowego oraz za egzaminowanie i wydanie certyfikatu kompetencji zawodowych jest wykonaniem upoważnienia ustawowego zawartego w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r., Nr 125, poz. 874, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia w swojej treści w znacznej części stanowi powtórzenie zapisów obowiązującego rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie wysokości opłat za czynności administracyjne związane z wykonywaniem przewozu drogowego oraz za egzaminowanie i wydanie certyfikatu kompetencji zawodowych (Dz. U. Nr 235, poz. 1726, z późn. zm.). Przedkładany projekt pozostawia bez zmian stosowane aktualnie stawki opłat określone w § 1 pkt 3 – 12. Są to opłaty za:

- wydanie zezwolenia, zmianę zezwolenia, przedłużenie ważności zezwolenia, wydanie wypisu z zezwolenia, wydanie wtórnika zezwolenia na wykonywanie przewozu regularnego, przewozu regularnego specjalnego, przewozu wahadłowego lub przewozu okazjonalnego,
- wydanie formularza jazdy,
- wydanie zezwolenia na przewóz kabotażowy,
- wydanie zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego osób na lub przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą,
- wydanie zezwolenia zagranicznego,
- wydanie świadectwa kierowcy, zmianę świadectwa kierowcy, wydanie wtórnika świadectwa kierowcy,
- wydanie decyzji w sprawie odstąpienia od warunków określonych w zezwoleniu dotyczącym przewozu osób,
- wydanie zaświadczenia, zmianę zaświadczenia, wydanie wypisu z zaświadczenia potwierdzającego zgłoszenie przez przedsiębiorcę prowadzenia przewozów drogowych jako działalności pomocniczej w stosunku do jego podstawowej działalności gospodarczej, zwanego dalej „zaświadczeniem na przewozy drogowe na potrzeby własne”,
- egzaminowanie i wydanie certyfikatu kompetencji zawodowych dla przedsiębiorców podejmujących i wykonujących działalność gospodarczą w zakresie transportu drogowego,
- wydanie certyfikatu potwierdzającego spełnienie przez pojazd odpowiednich wymogów bezpieczeństwa lub warunków dopuszczenia do ruchu, zmianę certyfikatu, wydanie wtórnika certyfikatu.

Nie ulegają zmianie również opłaty za udzielenie licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką. Projekt ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw wprowadza licencje na wykonywanie:

- działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy,
- krajowego przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą,
- krajowego przewozu osób samochodem osobowym.

Opłaty z udzielenie tych licencji (oraz zmianę licencji, przedłużenie ważności licencji, wydanie wypisu z licencji, wydanie wtórnika licencji, przeniesienie uprawnień wynikających z licencji, wyrażenie zgody na wykonywanie uprawnień wynikających z licencji) pozostaną na poziomie aktualnych opłat pobieranych za wydanie dokumentów na wykonywanie tego rodzaju działalności.

Rozporządzenie wprowadza dwie zmiany, w stosunku do poprzedniego stanu prawnego, polegające na określeniu stawek opłat za udzielenie nowych dokumentów wynikających

z przepisów rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009, 1072/2009 i 1073/2009, tj. zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego – wydawanego na czas nieoznaczony w miejsce dotychczasowych licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób lub rzeczy oraz licencji wspólnotowej – w miejsce dotychczasowej licencji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego.

Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego uprawnia do wykonywania krajowego transportu drogowego osób lub rzeczy. Zezwolenie to uprawniać będzie jednocześnie do ubiegania się o licencję wspólnotową.

Projektowane rozporządzenie przewiduje, że za udzielenie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego w zakresie przewozu osób lub rzeczy pobiera się opłatę w wysokości 1 000 zł. Dotychczas za udzielenie licencji za wykonywanie krajowego transportu drogowego rzeczy (na okres powyżej 30 lat do 50 lat) pobierana była również opłata 1 000 zł, natomiast za udzielenie licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób pojazdem samochodowym niebędącym taksówką (na okres powyżej 30 lat do 50 lat) pobierana była opłata w wysokości 900 zł.

Zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego oraz wypisy z tego zezwolenia wydawać będzie starosta właściwy dla siedziby przedsiębiorcy.

W przypadku ubiegania się o licencję wspólnotową, jeżeli przedsiębiorca nie posiada zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego wydanego przez starostę, organem właściwym do wydania zezwolenia będzie Główny Inspektor Transportu Drogowego. W takiej sytuacji wydawane będzie zezwolenie bez wypisów.

Projektowane rozporządzenie przewiduje dodatkowe stawki opłat za wydanie licencji wspólnotowej. Zmiana wynika z konieczności dostosowania polskich przepisów do postanowień rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str.72) i rozporządzenia nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 88, z późn. zm.), które przewidują, że licencja wspólnotowa jest wydawana na okres nie dłuższy niż 10 lat, z możliwością jego przedłużenia.

Aktualnie obowiązujące rozporządzenie przewiduje, że za licencję na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego autokarem i autobusem na okres 5 lat pobiera się opłatę w wysokości 3 600 zł, natomiast za udzielenie licencji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego rzeczy pojazdem samochodowym na okres 5 lat pobiera się opłatę w wysokości 4 000 zł. Projektowane rozporządzenie uwzględni ww. stawki opłat i wprowadza dodatkowe stawki opłat za licencję na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego autokarem i autobusem na okres powyżej 5 lat do 10 lat – w wysokości 7.200 zł oraz za udzielenie licencji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego rzeczy pojazdem samochodowym na okres powyżej 5 lat do 10 lat – w wysokości 8 000 zł.

Zgodnie z art. 5 i 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt rozporządzenia z chwilą przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projektowana regulacja jest objęta przepisami prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projekt będzie oddziaływał na:

- 1) przedsiębiorców wykonujących zarobkowo krajowy i międzynarodowy transport drogowy,
- 2) przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy,
- 3) przedsiębiorców wykonujących przewozy drogowe na potrzeby własne,
- 4) osoby ubiegające się o wydanie certyfikatu kompetencji zawodowych,
- 5) starostów,
- 6) Głównego Inspektora Transportu Drogowego,
- 7) jednostkę certyfikującą kompetencje zawodowe.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia poddany zostanie konsultacjom społecznym.

Projekt otrzymają:

- 1) Konfederacja Pracodawców Polskich,
- 2) Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego,
- 3) Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Samochodowego,
- 4) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 5) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Szefów Wydziałów Komunikacji,
- 6) Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji,
- 7) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- 8) Polskie Stowarzyszenie Przewoźników Autokarowych,
- 9) Sekretariat Transportowców NSZZ „Solidarność”,
- 10) Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce,
- 11) Związek Powiatów Polskich,
- 12) Unia Metropolii Polskich,
- 13) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na dochody budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt rozporządzenia w swojej treści w znacznej części stanowi powtórzenie zapisów obowiązującego rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie wysokości opłat za czynności administracyjne związane z wykonywaniem przewozu drogowego oraz za egzaminowanie i wydanie certyfikatu kompetencji zawodowych (Dz. U. Nr 235, poz. 1726, z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie wprowadza dwie zmiany polegające na określeniu stawek opłat za udzielenie nowych dokumentów wprowadzonych do porządku prawnego, tj. zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego – wydawanego na czas nieoznaczony w miejsce dotychczasowych licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób lub rzeczy oraz licencji wspólnotowej – w miejsce licencji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego.

Projektowane rozporządzenie przewiduje, że za udzielenie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego w zakresie przewozu osób lub rzeczy pobiera się opłatę

w wysokości 1 000 zł. Dotychczas za udzielenie licencji za wykonywanie krajowego transportu drogowego rzeczy (na okres powyżej 30 lat do 50 lat) pobierana była również opłata 1 000 zł, natomiast za udzielenie licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego osób pojazdem samochodowym niebędącym taksówką (na okres powyżej 30 lat do 50 lat) pobierana była opłata w wysokości 900 zł. Opłaty za udzielenie licencji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy, licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób samochodem osobowym, licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą nie ulegają zmianie.

Wpływy uzyskane z tytułu udzielenia przez starostów zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, licencji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy, licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób samochodem osobowym, licencji na wykonywanie krajowego przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą stanowiąć będzie dochód tych jednostek samorządu terytorialnego. Natomiast wpływy uzyskane z tytułu udzielenia licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówką stanowiąć będzie dochód organów, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy o transporcie drogowym.

Aktualnie obowiązujące rozporządzenie przewiduje, że za licencję na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego autokarem i autobusem na okres 5 lat pobiera się opłatę w wysokości 3 600 zł, natomiast za udzielenie licencji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego rzeczy pojazdem samochodowym na okres 5 lat pobiera się opłatę w wysokości 4 000 zł. Projektowane rozporządzenie uwzględnia ww. stawki opłat i wprowadza dodatkowe stawki opłat za licencję na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego autokarem i autobusem na okres powyżej 5 lat do 10 lat – w wysokości 7 200 zł oraz za udzielenie licencji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego rzeczy pojazdem samochodowym na okres powyżej 5 lat do 10 lat – w wysokości 8 000 zł.

Wpływy uzyskane z tytułu udzielenia przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego licencji wspólnotowej, stosownie do art. 46 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym, będą przekazywane w całości na wyodrębniony rachunek bankowy Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad. Natomiast wpływy z tytułu opłat za udzielenie przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego stanowiąć będą dochód budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozwiązania mają na celu dostosowanie polskiego porządku prawnego do pakietu rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r., które ujednolicają warunki wykonywania zawodu przewoźnika drogowego.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.